

آینده سازان

صنایع لوازم خانگی

ماهنامه عمومی اجتماعی - اقتصادی صنعت لوازم خانگی

اولین و تنها نشریه تخصصی صنایع لوازم خانگی ایران

ماهنامه عمومی صنعت لوازم خانگی • سال سوم • شماره بیست و سوم • شماره پیاپی ۴۱۲ • خرداد ۱۴۰۴ • قیمت ۸۵۰۰۰ تومان

اقتصاد پساجنگ:

بازسازی یا رکود؟

جنگ دوازده روزه ایران و اسرائیل،
با تخریب زیرساخت‌ها و تشدید تحریم‌ها،
اقتصاد ایران را در تنگنای بی‌سابقه‌ای
قرار داده است. آیا برنامه‌های بازسازی و
حمایت‌های دولتی می‌توانند
موتور اقتصاد را دوباره روشن کنند یا
سایه بحران، سال‌ها بر جا خواهد ماند؟

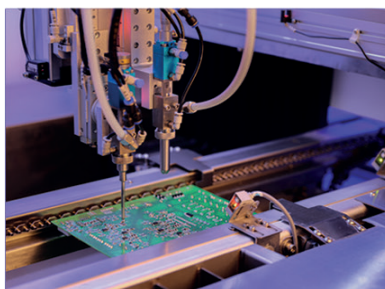

PARLAR

PARLAR
SOBH PARLAR ASIA INDUSTRIAL CO.

ما **بزرگترین** تولیدکننده بردهای الکترونیکی
لوازم خانگی در **منطقه** هستیم

محصولات
انرژی پای

واحد برتر و نمونه دانش بنیان کشوری
در سال ۱۴۰۳، ۱۴۰۲ و ۱۴۰۱

پارلار، طلوع نوآوری...

تایمر الکترونیکی و کنترلر
اجاق گاز و فر

نمایشگر و کنترلر
هود

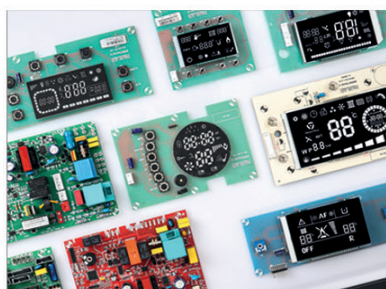
نمایشگر و کنترلر
یخچال

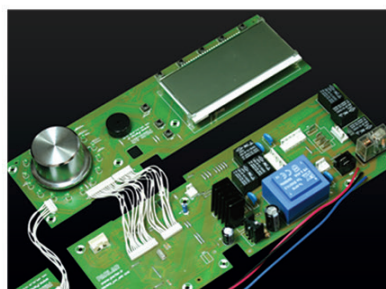
نمایشگر و کنترلر
کولر آبی و گازی

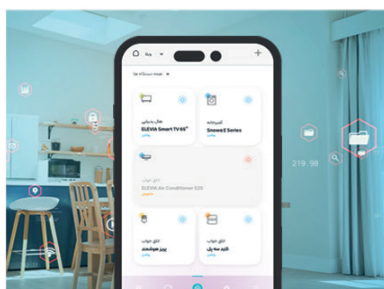
کنترل اتوماتیک
پکیج های گرمایشی

نمایشگر و کنترلر
ماشین لباسشویی

اپلیکیشن خانه هوشمند
ELEHOME

محصولات خانه هوشمند
ELEVIA

محصولات
خودرویی

آدرس: پلیس راه تبریز - تهران، جاده باسمنج، شهرک صنعتی الکترونیک سهند آذران

کدپستی: ۵۴۹۵۱۴۹۳۵۴

فکس: ۵۱۶۱ ۱۲۱۲ ۵۴۱

تلفن: ۵۱۶۱ ۵۵۵۵ ۵۴۱

info@parlar.ir

www.parlar.ir

Combi Series 18 Feet

EMERSUN
BEAUTIFUL | PIONEER | RELIABLE

www.emersun.com

TAKBAN

CONTROL ENERGY

۱۳۹۰

۱۳۹۱

۱۳۹۵

۱۳۹۳

۱۳۹۸

۱۳۹۹

تکبان کنترل انرژی، بنیانگذار و تنها تولید کننده بیش از ۴۵ نوع ترموستات حرارتی و برودتی (الکترومکانیک)، شیرهای ترموستاتیک رادیاتور و گازی در ایران

تنها دارنده نشان استاندارد ملی در زمینه تولید ترموستات
تنها آزمایشگاه همکار موسسه استاندارد در زمینه آزمون ترموستات
اخذ تندیس و لوح تقدیر به عنوان تلاشگر نمونه کیفیت
واحد نمونه صنایع در سه سال متوالی

اخذ لوح تقدیر از سازمان حمایت از حقوق مصرف کنندگان سال ۱۳۹۵، ۱۳۹۱، ۱۳۹۰
واحد منتخب روز صنعت و معدن سال ۱۳۹۳، ۱۳۹۸، ۱۳۹۹

Website: www.takban.co E-mail: info@takban.co

Tel: 021/46868410-15 Fax: 021/46868416

THERMOSTATIC RADIATOR VALVE

دو سال گارانتی

TRV

شیر ترموستاتیک رادیاتور
صرفه جویی در مصرف انرژی
با کنترل درجه حرارت محیط

%20
Energy Saving

۲۴ ماه گارانتی

TRV

www.takban.com

محمول جدید

ترموستات دیجیتال یخچالی

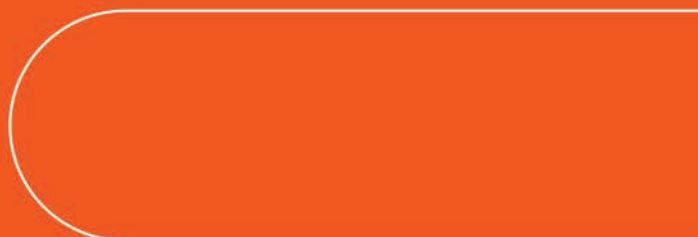

TAKBAN CONTROL ENERGY

Nasa[®]
electric

قدرت سادگی

لیمو

لوازم خانه و آشپزخانه

ست ظروف شیشه ای دربدار

ISO 9001
2008

@limonware

www.limonware.com

limon
HOMEWARE

FOOD STORAGE SET

470 ML
970 ML
1.8 L

450 ML
1.1 L
2.250 L

نمایشگاه دائمی : میدان شوش - خیابان صابونیان - خیابان کاخ جوانان - پاساژ الغدير - طبقه پنجم - واحد ۵

تلفن دفتر فروش: ۰۲۱-۵۱۰۴۴۰۰۰

تلفن : ۰۲۱-۵۵۰۴۴۲۲۰

سامانه پیام کوتاه (SMS) شرکت برای دریافت پیشنهادات و انتقادات شما ۳۰۰۰۲۲۴۱

منارک پلاس

سرویس ۱۱ پارچه با پوشش مناسب گرانیت

Monarch Plus

11 Pcs. Extera Nonstick Granite System

contact

Good heat diffusion
انتشار یکنواخت حرارت

Heat Resistance Silicon Handles Cover
دستگیره های مقاوم در برابر حرارت (سیلیکون)

+240°C
-40°C

مشت ایران ۱۰۰۰۱۵۱۷
مشت ایران ۱۰۰۰۱۵۱۷
مشت ایران ۱۰۰۰۱۵۱۷

zarsab

۰۲۱-۸۸۵۰۰۰۹۵

ناب استیل

باضمانت ناب سرویس

☎ 021-2708 📷 nabsteel

NAB
STEEL

www.nabsteel.ir

samsuny

تولید کننده صفحات اجاق گازهای
رومیزی و مبله و قطعات فلزی اجاق گاز

Manufacturer of steel cooktops
gas stoves and gas stove
metal parts

www.Samsuny.ir

کارزماتک

تولید کننده
لوازم آشپزخانه

KITCHEN APPLIANCES
MANUFACTURER

TISA
Kitchen Sink Accessories

 www.tisa.ir

 [@tisa.ir](https://www.instagram.com/tisa.ir)

واحد ارتباط با مشتریان :
۰۹۱۱۳۱۱۳۷۷۶

اصالت‌آزم

موتوژن

نسل جدید

الکتروموتور کولری

با مصرف انرژی پائین و راندمان بالا

خنک‌تر، کم مصرف‌تر، ماندگارتر!

✓ خدمات پس از فروش ✓ ضمانت معتبر ۲۴ ماهه

القائی IE4

27%

کاهش مصرف انرژی

65%

کاهش مصرف انرژی

بغل نصب
BLDC

وسط نصب
BLDC

65%

کاهش مصرف انرژی

Scan Me

کاتالوگ محصولات صنعتی

Scan Me

کاتالوگ محصولات خانگی

■ استارت نرم ■ طول عمر بالا ■ لرزش بسیار پائین ■ دارای پک حفاظتی کامل
■ کارکرد بدون صدا ■ سیم پیچی تمام مسی ■ بهره‌وری در مصرف انرژی
■ مقاوم در برابر آب و گرد و غبار ■ کارکرد با دور متغیر و مجهز به پل دیجیتال

www.motogen.com

crm.motogen.com

۰۲۱-۴۵۳۶۲

۰۴۱-۸۲۰۰۰۰۰

Simaran

www.simaran.com

لوازم خانگی سیماران

Mania For All FAMILIES Everywhere

Size : 19*19*20 cm
Size 3 : 500 lit

Mania Everywhere For All FAMILIES

Size : 12*12*12.5 cm
Size 1 : 1.125 lit

▶ mania_company

maniaco

www-mania-ir

Air Conditioner

محصول جدید

Split Unit

کولر گازی دمنده

تابناک توسعه فیدار برگزاری و اجرای

- نمایشگاه‌های تخصصی حوزه صنایع لوازم خانگی
- همایش‌های تخصصی ملی و بین‌المللی
- پایون‌های تجاری با همکاری سازمان توسعه تجارت
- هیئت‌های بازدید نمایشگاه‌های تخصصی و کارخانجات

شرکت تابناک توسعه فیدار

Tabnak Tose e Fidar Co.

TTFIDAR.COM

+۹۸۲۱-۸۸۵۱۲۱۵۲

+۹۸۹۱۹-۱۶۸۳۰۸۵

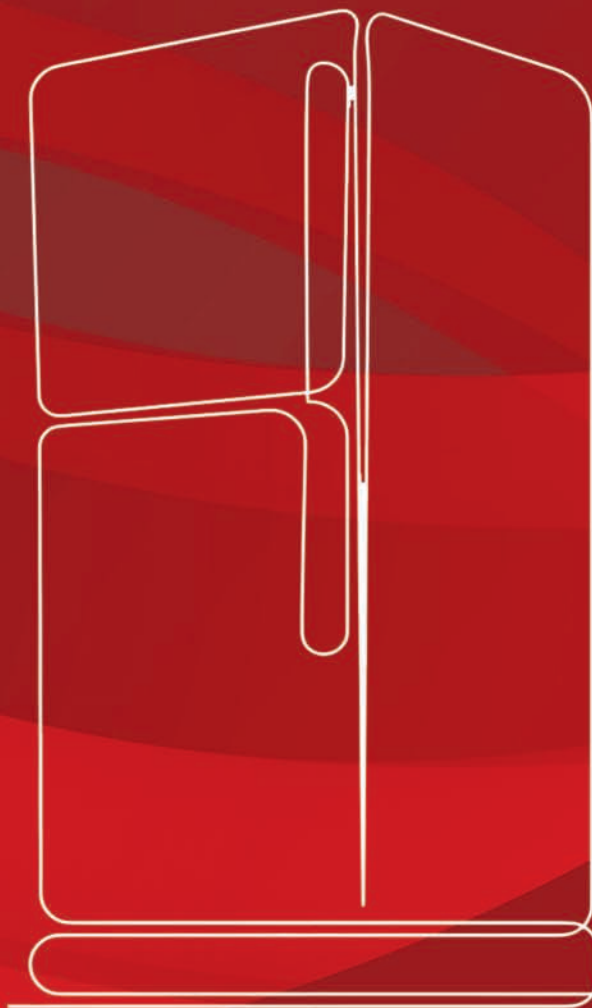
Ceo@ttfidar.com

info@ttfidar.com

سامیار صنعت زاگرس

We bring you not only the motor But also the solution!

اولین تولیدکننده فن یخچال در ایران

وبسایت ما:

اینستاگرام ما:

02188800225

www.samyargroup.com

@samyarsanat

دفتر تهران

خیابان استاد نجات الهی کوچه نوید، پلاک 42، ساختمان سامیار

کارخانه

شهر کرد، شهرک صنعتی، فاز یک، بلوار صنعت، میدان کارآفرین، پلاک 1

Trust and Safety | since 1974

NEW HIGH EFFICIENCY S⁺ GAS BURNER SERIES

RAPID | SEMI-RAPID

ESSENTIAL
AUXILIARY

63.5%

EFFICIENCY

PROFESSIONAL
WOK

S⁺
SERIES

طراحی متفاوت

دارای سند ثبت طرح صنعتی

گروه صنعتی اعتماد

www.vitaly-group.com

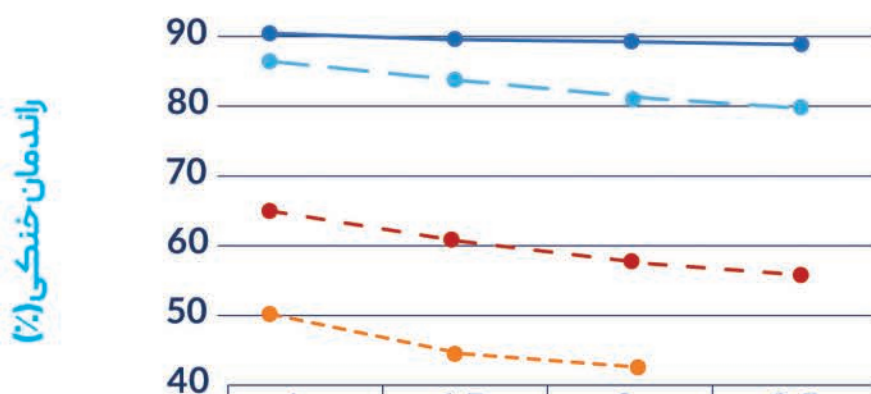
☎ ۰۲۳ ۳۴۵۷۴۱۲۴-۶

کولان سل®

چون راندمانِ خنکی بالاتره ، مصرف برق کم تره
پد سلولزی کولان سل

مقایسه پوشال و پد سلولزی

	1	1.5	2	2.5
پوشال تک لایه	49	44	42	-
پد 5090 با ضخامت 5 cm	65.5	61	58	56
پد 5090 با ضخامت 10 cm	86	83.5	81	79.5
پد 4090 با ضخامت 10 cm	91	90	89	88

سرعت هوای عبوری (متر/ثانیه)

انجمن صنایع لوازم خانگی ایران
بزرگترین و قدیمی‌ترین تشکل ملی
صنعت پیشران لوازم خانگی کشور

آپدیتسازان صنایع لوازم خانگی

ماهنامه عمومی صنعت لوازم خانگی

اولین و تنها نشریه تخصصی صنایع لوازم خانگی ایران

ماهنامه عمومی صنعت لوازم خانگی • سال سوم • شماره سی و سوم • شماره پیاپی ۴۱۲ • خرداد ۱۴۰۴ • قیمت ۸۵۰۰ تومان

صاحب امتیاز: انجمن صنایع لوازم خانگی ایران

مدیر مسئول: علیرضا محمدی دانیالی

سردبیر: قاسم مصطفوی

شورای سیاست‌گذاری:

علیرضا محمدی دانیالی، محمدحسین تهرانی، محمود قباری،

سام ادیب، داوود نوده فراهانی، قاسم مصطفوی و نسرين اوجاقي

تحریریه: امیر فلاح، اکرم فیض‌آبادی، اعظم زندیه، فرامرز لطافتی

ویراستار: مسعود اسماعیلی

امور هنری و فنی: امیر پورجم

چاپ: انتشارات سمن

ناظر چاپ: تورج طالب‌زاده

توزیع: محمد نیکنام

نشانی دفتر نشریه: تهران، خیابان شهید دکتر بهشتی، خیابان مابونچی

(مهنار سابق)، کوچهٔ مبینی، پلاک ۸

کدپستی: ۱۵۳۳۶۵۵۹۴

تلفن: ۸۸۵۱۲۱۲۷ (خط ویژه)

شبکه‌های اجتماعی: ۰۹۱۲۵۱۶۴۷۴۵

جذب آگهی: ۸۸۵۱۲۱۲۷ (داخلی ۱۰۴ و ۱۰۵)

نمابر: ۸۸۷۴۴۴۶۳

پیامک: ۱۰۰۰۰۲۴۲۶

مخاطبان گرامی نشریه می‌توانند در جهت ارتقاء جایگاه این رسانه‌ی مکتوب، پیشنهادات و نقطه نظرات سازنده‌ی خود را به روابط عمومی انجمن از طریق: پست الکترونیکی منعکس فرمایند.

نقطه نظرات و تحلیل‌های اشخاص حقیقی و حقوقی به معنای دیدگاه این ماهنامه نیست.

حق جرح و تعدیل و انتشار مطالب دریافتی برای انجمن محفوظ است.

www.ahamiran.com

info@ahamiran.com

[ahamiran1361](https://www.instagram.com/ahamiran1361)

مجوز نشریه: ۹۱۴۴۶

۲	سخن سردبیر
۴	یادداشت: صنعت؛ پاشنه آشیل بحران یا ستون مقاومت ملی؟
۶	ترمیم اقتصاد با تجربه جهانی
۸	مقاوم‌سازی اقتصاد پساجنگ
۱۰	اقدام فوری در صنعت لوازم خانگی چه باید کرد؟
۱۲	تولید در سایه ابهام
۱۴	اخبار
۱۶	صنایع زیر سایه بحران انرژی
۱۸	مصاحبه اختصاصی
۱۹	مصاحبه اختصاصی
۲۰	مصاحبه اختصاصی
۲۲	تشکل‌های اقتصادی؛ ستون اصلی توانمندسازی و توسعه تولید ملی
۲۴	تشکل‌گرایی، کلید توسعه بخش خصوصی در اقتصاد ایران
۲۶	لزوم تشکل‌گرایی واحد در صنعت لوازم خانگی ایران
۲۸	اخبار انجمن
۳۰	بوتان صادرکننده نمونه استان مرکزی در سال ۱۴۰۳
۳۱	برگزاری دوره آموزشی «الکترو دی پوزیشن کاتدی» انجمن
۳۲	بیانیه انجمن
۳۴	پاگرد: من تشنهٔ معصومیت‌ام
۳۸	همایش زنجیره تأمین صنایع گازسوز
۴۰	صنعت تاسیسات در مسیر صادرات به اروپا
۴۲	حلقه بسته تجاری ایران با ۷ کشور
۴۴	استفاده از فناوری اطلاعات در صنعت لوازم خانگی ایران
۴۶	همراه هر ایرانی در مسیر حقوقی
۵۰	بازنده بازی تجارت
۵۲	دومین برآورد از رشد اقتصادی بهار منتشر شد
۵۴	حمایت صنعتی در اقتصاد جنگی

راهکارهای هوشمندانه ورود به بازارهای صادراتی در صنعت لوازم خانگی ایران

قاسم مصطفوی

سر دبیر

صنعت لوازم خانگی ایران با تولید سالانه حدود بیست میلیون دستگاه محصولات اصلی، ظرفیت قابل توجهی برای حضور در بازارهای جهانی دارد. در این مجال به بررسی راهکارهای عملی ورود به بازارهای صادراتی اشاره شده و استراتژی تدریجی "شروع از قطعات و گسترش به محصول کامل" را به عنوان روشی کم‌ریسک و اثربخش معرفی می‌کند. همچنین با تحلیل نمونه‌های موفق و ناموفق، راهنمایی کاربردی برای شرکت‌های ایرانی ارائه می‌دهد.

صنعت لوازم خانگی ایران با پیشینه‌ای بیش از ۶۰ سال، امروز به مرحله‌ای از بلوغ فنی رسیده که می‌تواند در بازارهای جهانی حضوری فعال داشته باشد. با این حال، چالش‌هایی مانند رقابت با برندهای معتبر جهانی، محدودیت‌های مالی، قیمت تمام شده بالا و نبود شناخت کافی از بازارهای هدف، بسیاری از شرکت‌های ایرانی را از ورود به عرصه صادرات باز می‌دارد. سعی می‌گردد در این گزارش راهکارهای عملی برای غلبه بر این موانع بررسی شود.

روش‌های ورود به بازارهای صادراتی

در ادبیات بازرگانی بین‌الملل، پنج روش اصلی برای ورود به بازارهای خارجی معرفی شده است:

- صادرات مستقیم: فروش مستقیم به خریداران خارجی.
- صادرات غیرمستقیم: استفاده از واسطه‌های تجاری.
- سرمایه‌گذاری مشترک: همکاری با شریک خارجی یا Joint Venture.
- اعطای نمایندگی و فرانچایز: واگذاری حقوق توزیع به شرکت‌های محلی.
- تأسیس شعبه خارجی: ایجاد حضور فیزیکی در بازار هدف.

یکی از تاکتیک‌های بسیار موثر جهت حضور در بازارهای صادراتی، ورود تدریجی از طریق تولید قطعات است، که می‌تواند به صورت فروش مستقیم، یا غیر مستقیم و حتی سرمایه‌گذاری مشترک مورد استفاده قرار گیرد. در این روش به جای تمرکز بر طراحی و تولید محصول کامل برای بازارهای هدف صادراتی، صرفاً روی یک یا چند قطعه خاصی که اتفاقاً شرکت دارای مزیت رقابتی در طراحی و تولید آن است تمرکز می‌شود. این روش حداقل دارای مزایای زیر است:

۱. کاهش ریسک‌های مالی و عملیاتی

- نیاز به سرمایه‌گذاری اولیه کمتر در مقایسه با طراحی، تولید و عرضه محصول کامل در بازارهای هدف صادراتی که نیازمند تامین و تجهیز شبکه‌های فروش، خدمات پس از فروش، تامین و تضمین قطعات و ... نیز است.

- عدم نیاز به هزینه‌های سنگین بازاریابی بین‌المللی.
- امکان شروع با ظرفیت‌های موجود تولیدی.

۲. یادگیری فناوری و استانداردها

- انتقال غیرمستقیم دانش فنی
- ارتقای کیفیت تولیدات
- آشنایی با الزامات بازارهای جهانی

۳.

ایجاد اعتبار بین‌المللی

- ساخت سابقه همکاری با برندهای معتبر
- توسعه شبکه ارتباطات تجاری
- افزایش اعتماد خریداران خارجی

مهم‌ترین توصیه‌های عملی جهت به‌کارگیری این استراتژی:

۱. یادگیری فناوری و استانداردها

- تحلیل زنجیره ارزش محصولات پرتقاضا که نشان دهنده حجم کلی بازار برای قطعات خواهد بود.
- انتخاب قطعات با مزیت نسبی تولیدی/ با یک یا دو قطعه ساده شروع کنید. سپس توسعه سبد قطعات.
- شناسایی رقبا و ویژگی‌های تولیدی آنها.
- انتخاب بازارهای هدف صادراتی بر اساس ویژگی‌های بازار، دوری و نزدیکی، وجود روابط تجاری و ... (بازارهای منطقه‌ای را اولویت‌بندی کنید).
- استفاده از نمایشگاه‌های تخصصی.
- و ...

۲. بهبود کیفیت و اخذ گواهی‌ها

- مطالعه استانداردهای کشورهای هدف
- سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه و کنترل کیفیت
- اخذ استانداردهای بین‌المللی (CE, IEC, RoHS)
- استفاده از آزمایشگاه‌های معتبر
- و ...

۳. شناسایی و انتخاب شرکای استراتژیک و تنظیم قراردادهای همکاری:

- سابقه و خوشنامی شرکت
- سهم بازار شرکت در بازارهای هدف صادراتی و افق پیش رو
- و ...

۴. شرکت انرژی

- این شرکت در برخی از بازارهای صادراتی صرفاً با صادرات «پد سلولوزی» شروع به کار نموده است که اتفاقاً بازار بسیار خوبی نیز دارد. این شرکت امید دارد در این بازارها به توسعه سبد محصولات صادراتی نیز دست یابد.
- البته به موازات این استراتژی، برای برخی دیگر از بازارهای صادراتی، استراتژی صادرات محصول کامل نیز در دستور کار قرار دارد.
- تجربه این شرکت محترم در قالب یک گزارش مجزا در شماره چاپ خواهد شد.

۵. شرکت صنعتی بوتان

- انعقاد همکاری استراتژیک با یک تولید کننده معتبر اروپایی جهت استفاده از طراحی و تکنولوژی تولید آنها برای تولید و عرضه محصول شوفاژ دیواری در ایران.
- اثبات توانمندی و کیفیت تولیدات به شریک استراتژیک در طی زمان
- متقاعد سازی شریک تجاری خارجی به تامین و عرضه محصول آبگرمکن فوری دیواری در سطح اتحادیه اروپا، توسط شرکت صنعتی بوتان.
- امکان صادرات سایر محصولات تولیدی مانند پکیج شوفاژ دیواری و رادیاتور به بازارهای هدف صادراتی از طریق بسترسازیهای انجام شده.
- در سایه این استراتژی شرکت صنعتی بوتان توانسته است بیش از ۹ دوره بعنوان صادرکننده نمونه استانی و ملی انتخاب شود.

نتیجه گیری

استراتژی ورود تدریجی از طریق تولید قطعات، راهکاری عملی و کم ریسک برای شرکت های ایرانی صنعت لوازم خانگی است. این روش با کاهش موانع اولیه، امکان یادگیری و رشد تدریجی را فراهم می کند. با اجرای دقیق این استراتژی و یادگیری از تجربیات موفق و ناموفق، صنعت لوازم خانگی ایران می تواند جایگاه مناسبی در بازارهای جهانی کسب کند.

بدیهی است حضور موفق و پایدار شرکتهای ایرانی در بازارهای صادراتی مستلزم بسترسازی و ایجاد شرایط مناسبی مانند ایجاد روابط پایدار بین المللی با سایر کشورها، رفع تحریمها، ثبات نرخ ارز و ... می باشد که از سوی دولت محترم باید فراهم گردد.

تجربه بسیاری از شرکت های خارجی و ایرانی نشان داده است که انتخاب استراتژی «ورود تدریجی در بازارهای صادراتی»، اگر چه ممکن است منفعت ریالی و یا ارزی خاصی را خصوصاً در سال های اول به همراه نداشته باشد، ولیکن در ارتقای مستمر کیفیت تولیدات، شناخت بازارهای صادراتی، حضور پایدار در بازارهای صادراتی، شناساندن توان فنی و رقابتی شرکت ایرانی و ... بسیار موثر و چشمگیر است. بسیاری از شرکت های بزرگ خارجی که امروز با عنوان صادرکننده محصولات نهایی مانند انواع یخچال، اجاق گاز، فریزر، تلویزیون و ... شناخته می شوند، با انتخاب و اتخاذ این استراتژی و شروع به صادرات با انواع قطعات ریز، جا پای خود را در بازارهای هدف صادراتی باز نموده و محکم نموده اند. بسیاری از شرکت ها پس از دوره صادرات قطعه (CKD)، به صادرات مجموعه ای از قطعات مونتاژ شده (SKD) اقدام نمودند. این استراتژی نهایتاً می تواند به صادرات محصول نهایی منجر شود.

نمونه های موفق

۱. سامسونگ (کره جنوبی)

دلایل موفقیت:

- این شرکت در دهه ۶۰ و ۷۰ با صادرات قطعات الکترونیکی مثل ترانزیستور، قطعات تلویزیون و در مرحله بعدی Semiconductors به شرکت های تولید کننده بزرگ دنیا صادرات خود را آغاز نمود. سپس در دهه ۸۰ و ۹۰ محصولات کامل را با برند خود به بازارهای صادراتی عرضه کرد. جهت حضوری موفق در بازارهای صادراتی اهم اقدامات این شرکت عبارت بودند از:
- سرمایه گذاری سنگین در تحقیق و توسعه (سالانه بیش از ۱۵ میلیارد دلار)
- استراتژی «بومی سازی محصولات» برای بازارهای مختلف (مثلاً یخچال های بزرگ برای بازار آمریکا و مدل های جمع و جور برای آسیا)
- ایجاد شبکه گسترده خدمات پس از فروش در ۸۰ کشور
- دریافت تمام استانداردهای بین المللی (از CE تا Energy Star)

۲. ال جی (کره جنوبی)

این شرکت با صادرات قطعات پلاستیکی و مواد شیمیایی صادرات خود را شروع نمود. در ادامه با اتخاذ استراتژی های زیر، حضور خود را در بازارهای صادراتی بیش از پیش تثبیت نمود:

- نوآوری های اختصاصی مانند دریچه های هوای خطی در یخچال ها
- گارانتی ۱۰ ساله برای کمپرسورها (ایجاد اعتماد در بازارهای صادراتی)
- تبلیغات هدفمند با استفاده از سلبریتی های جهانی

۳. شرکت شوفاژ کار

- این شرکت فعالیت خود را با صادرات بویلرهای چدنی به عنوان یکی از اجزای اصلی سیستم های حرارتی و گرمایشی در بازارهای صادراتی، آغاز نمود.
- در طول زمان و اثبات توانمندی های فنی، عملیاتی و ...، دامنه محصولات صادرات از یک قطعه/جزء به مجموعه ای از قطعات و SKD تبدیل شد
- سال ها است که این شرکت ضمن حضور پایدار در بازارهای صادراتی، عناوین و افتخارات متعددی را به عنوان صادرکننده نمونه ملی و استانی نیز کسب کرده است
- تجربه این شرکت محترم در قالب یک گزارش مجزا در مجله چاپ شده است.

صنعت؛ پاشنه آشیل بحران یا ستون مقاومت ملی؟

نسرین اوجاقی

دبیر انجمن

صد نامه نوشتیم و جوابی ننوشتند؛

این هم که جوابی ننویسند، جواب است!

این بیت از حزین لاهیجی - شاعر قرن دوازدهم -، نه صرفاً یک شکایت شاعرانه از بی‌پاسخی، بلکه واقعیت تلخی است که فعالان صنعتی کشور طی سال‌های اخیر به کرات تجربه کرده‌اند. پیش از وقوع جنگ دوازده‌روزه ایران و رژیم صهیونیستی، هشدارهایی مکرر از سوی انجمن، فعالان حوزه تولید و صنعت درباره وضعیت بحرانی نظام ثبت سفارش، اختلال در تخصیص ارز، بی‌ثباتی قوانین، مشکلات سامانه‌ای، کندی فرآیندها، هزینه‌های اجباری تاخیر در ترخیص و... مطرح شد.

از نامه‌نگاری‌های فراوان و جلسات ارزشمند بی‌نتیجه‌مانده گرفته تا ارسال نتایج نظرسنجی‌های انجمن که بیانگر دغدغه صنعتگران در رابطه با ثبات و امکان برنامه ریزی نه فقط برای بقا بلکه برای رشد و توسعه بود؛ همه و همه پیرامون یک مطالبه بحق بود و دریغ از یک پاسخ و اقدام مؤثر.

جنگ دوازده‌روزه اما ورق را برگرداند و بار دیگر این حقیقت را به رخ کشید که صنعت، با تمام بی‌مهری‌ها و آسیب‌پذیری‌هایش، همان جبهه دوم کشور است؛ جبهه‌ای که اگر از پای درآید، جنگ را نه در میدان نبرد، که در میدان اقتصاد خواهیم باخت.

آزمونی واقعی برای تاب‌آوری صنعتی

جنگ اخیر آزمونی واقعی برای سنجش میزان پایداری و تاب‌آوری صنایع کشور بود. در حالی که کشور تحت فشارهای امنیتی و تهدیدهای مستقیم بود، واحدهای تولیدی، صنایع انرژی، نفت، پتروشیمی، غذا و دارو و سایر زیرساخت‌های حیاتی، همچون سدی در برابر فروپاشی اقتصادی ایستادند.

گرچه برخی صنایع ناگزیر به توقف‌های موقت شدند و خساراتی را متحمل گردیدند، اما زنجیره اصلی تولید و عرضه از کار نیفتاد. این پایداری اگرچه نتیجه همدلی، فداکاری و عزم ملی بود، اما نمی‌توان از این واقعیت چشم پوشید که استمرار چنین مقاومتی، بدون برنامه‌ریزی، حمایت و اصلاح ساختارهای کلیدی ممکن نیست. جنگ نشان داد که صنعت، اگر چه آسیب‌پذیر است، اما در بزنگاه‌ها، ستون فقرات پایداری ملی است. ستون فقراتی که اگر امروز برایش دارویی تجویز نشود، فردا در بحران‌های جدی، شکستگی‌اش بهای سنگینی خواهد داشت.

پایداری تولید، امنیت ملی است

در هر بحران، نخستین حلقه‌ای که در معرض آسیب قرار می‌گیرد، زنجیره تأمین کالاهای اساسی است. این زنجیره، به‌ویژه در زمان جنگ، به‌واسطه حملات مستقیم یا ناپایداری‌های اقتصادی دچار اختلال می‌شود. در چنین شرایطی، این صنعت و تولید داخلی است که باید به داد کشور برسد. تأمین غذا، دارو، انرژی، تجهیزات پزشکی و حتی ملزومات دفاعی، بدون تداوم فعالیت صنایع ممکن نیست.

از طرف دیگر، تعطیلی واحدهای تولیدی مساوی با افزایش بیکاری، رشد نارضایتی اجتماعی، اختلال در روان جامعه و تقویت جنگ روانی دشمن است. حفظ اشتغال و استمرار تولید، نه‌تنها اقدامی اقتصادی بلکه یک ضرورت امنیتی و روانی برای جامعه است. دولت‌ها در چنین شرایطی باید بدانند که تقویت زیرساخت‌های صنعتی، خود مصداقی از افزایش توان دفاعی و ملی کشور است. مسئولیت دوطرفه: حمایت در عادی‌ترین روزها، تاب‌آوری در سخت‌ترین بحران‌ها.

انتظار از واحدهای تولیدی برای حفظ فعالیت در زمان جنگ و بحران، بدون در نظر گرفتن الزامات آن در دوران عادی، انتظاری یک‌سویه و بی‌پشتوانه است. فعالان صنعتی بارها گفته‌اند: برای اینکه در روز بحران بتوانیم در خدمت کشور باشیم، امروز باید شنیده، دیده و حمایت شویم. اگر نظام ثبت سفارش دچار فرسودگی و کندی است، اگر تخصیص ارز بر اساس منطق نباشد، اگر سامانه‌ها ناکارآمدند و قوانین خلق‌الساعه هستند، نباید انتظار داشت در زمان بحران، صنعت بدون نقص کار کند. نمی‌شود در روزهای عادی با صنعت برخورد سلبی و دیوان سالاری داشت و در روز بحران انتظار ایثار داشت. تدوین شاخص‌های عینی برای تخصیص منابع ارزی بر مبنای میزان تولید واقعی، رعایت تعهدات قبلی، نوآوری، استانداردهای کیفی، الزامات زیست‌محیطی و حتی عملکرد اجتماعی می‌تواند مسیر را از حالت رانته به سمت عدالت صنعتی و پایداری واقعی سوق دهد.

سخن آخر: باید به صنعت بها داد تا در بحران، به دادمان برسد

جنگ دوازده‌روزه، اگرچه تجربه‌ای تلخ بود، اما یک پیام روشن داشت: پایداری کشور در گرو پایداری صنعت است. واحدهای تولیدی همانند نیروهای نظامی در خط مقدم دفاع هستند؛ با این تفاوت که سنگرشان کارخانه‌ها، خط تولید، آزمایشگاه‌ها و انبارهای توزیع کالاهای اساسی است.

اگر امروز صنعت را دریابیم، فردا در سخت‌ترین شرایط، کشور را نجات خواهد داد. اما اگر امروز هم‌چنان بی‌پاسخ بمانند و فراموش شوند، دیگر نه سوالی باقی می‌ماند و نه امیدی برای پاسخ.

پرونده ویژه

شوگ به تولید!

ترمیم اقتصاد با تجربه جهانی

دوره بازسازی پس از جنگ، سیاستگذاری اقتصادی را با اولویت‌های جدیدی روبه‌رو می‌کند. تجربیات جهانی نشان می‌دهد که «حفظ صلح»، «اصلاحات اقتصادی تدریجی» و «زمینه‌سازی برای گسترش سرمایه‌گذاری خارجی» از ارکان اصلی موفقیت سیاستگذاری در دوره بازسازی هستند. در این دوره کشورها باید ابتدا زیرساخت‌ها و معیشت مردم را بازسازی کنند، سپس با اصلاحات تدریجی و گام برداشتن در مسیر ثبات اقتصاد کلان، زمینه توسعه پایدار را فراهم کنند. همچنین استفاده از حمایت‌های بین‌المللی در دوره پساجنگ می‌تواند اثر مثبتی بر اقتصاد کشورها داشته باشد.

از تکرار خشونت حیاتی است. گزارش از سه زاویه به چالش‌های بازسازی می‌نگرد. اول، به محرک‌های بومی بازسازی اقتصادی توجه می‌کند. این شامل چگونگی تقویت و پرورش ظرفیت‌ها و نهادهایی است که از درگیری جان سالم به در برده‌اند. پرسشی که وجود دارد آن است که تلاش‌ها و ابتکارات خانوارها، جوامع و شرکت‌ها در بازسازی زندگی‌شان پس از جنگ چگونه می‌تواند تقویت شود؟

محرک‌های بومی، پایدارترین بستر را برای تلاش‌های بازسازی پس از جنگ و حمایت بین‌المللی فراهم می‌کنند. سیاست‌هایی که بر فرآیندها و تعاملات اجتماعی در سطح محلی و ظرفیت‌های بومی بنا شده‌اند و آنها را مهار می‌کنند، احتمال موفقیت و پایداری بیشتری دارند.

اهمیت ثبات اقتصاد کلان

مساله دوم، سیاست‌های اقتصاد کلانی است که کشورها در پساجنگ می‌توانند در مسیر بازسازی به‌کار گیرند. هنگامی که جنگ به پایان می‌رسد، کشورها با مشکلات جدی اقتصاد کلان از جمله بیکاری، رشد تورم، کسری بودجه مزمن، سطوح بالای بدهی خارجی و داخلی و درآمدهای داخلی پایین روبه‌رو می‌شوند.

به نظر می‌رسد در مورد ایران، این چالش‌های سیاستی از اهمیت بیشتری برخوردار باشند؛ زیرا ایران پیش از جنگ نیز با مشکلات اقتصاد کلانی همچون تورم مزمن دست و پنجه نرم می‌کرد.

بازسازی اقتصادی موفق شامل وظایف چالش‌برانگیزی است که در عین کنترل تورم، رشد مناسبی را نیز به‌دست آورد، از کمک‌ها به بهترین نحو استفاده کند، محیطی مساعد برای سرمایه‌گذاری خصوصی ایجاد کند و استقلال مالی معقولی را به‌دست آورد.

به گزارش نشریه آینده‌سازان صنایع لوازم خانگی به نقل از دنیای اقتصاد، آتش‌بس بین ایران و اسرائیل، پایان یک درگیری ۱۲ روزه را بین دو طرف رقم زد. در طول دوره بحران سیاست‌های اقتصادی دستخوش تغییر شد و سیاست‌های حمایتی برای حفظ معیشت خانوارها به اولویت نخست سیاستگذاران اقتصادی تبدیل شد. با این حال، پس از پایان جنگ، در کنار سیاست‌های رفاهی، سیاست‌های مربوط به بازسازی اقتصاد نیز باید روی میز سیاستگذاران قرار بگیرند. تجربیات جهانی نشان می‌دهد که بازسازی پس از جنگ یک فرآیند پیچیده و چندلایه است که نیازمند یک رویکرد جامع و هماهنگ است. موفقیت در این فرآیند تنها به عوامل اقتصادی محدود نمی‌شود، بلکه به‌شدت به ثبات سیاسی، تقویت نهادی و درگیر کردن همه بخش‌های جامعه بستگی دارد. بررسی تجربیات بین‌المللی نشان می‌دهد بازسازی اقتصادی نیازمند رعایت چند اولویت اساسی در سیاستگذاری اقتصادی و غیراقتصادی کشور است. «پایدار نگه‌داشتن صلح»، «اصلاحات اقتصادی تدریجی» و «زمینه‌سازی برای گسترش سرمایه‌گذاری خارجی» مهم‌ترین اولویت‌های سیاست بازسازی اقتصادی در دوره پساجنگ محسوب می‌شوند.

نگاهی به تجربیات جهانی

برنامه توسعه سازمان ملل متحد (UNDP) در سال ۲۰۰۸ گزارشی با عنوان «بازسازی اقتصادی پساجنگ: تقویت نبوغ محلی» منتشر کرد. این گزارش به بررسی چالش‌ها و راهبردهای مورد نیاز برای بازسازی اقتصادی پایدار در کشورهای پس از درگیری می‌پردازد و تاکید می‌کند که بازسازی اقتصادی نه تنها برای توسعه انسانی بلکه برای جلوگیری از بازگشت خشونت و تثبیت صلح ضروری است. در این گزارش اشاره شده است که پایان جنگ سرد در سال ۱۹۸۹ به پایان بسیاری از جنگ‌های داخلی در کشورها کمک کرد و حدود ۳۵ کشور پس از فروپاشی شوروی وارد فاز پساجنگ شدند. این کشورها که بسیاری از آنها کم‌درآمد بودند، در این دوران با چالش‌های عظیمی روبه‌رو شدند.

این چالش‌ها شامل ضعف ظرفیت دولت، تخریب سرمایه‌های فیزیکی، انسانی و اجتماعی، ناهنجاری در انگیزه‌های اقتصادی به‌دلیل قیمت‌گذاری دستوری، فقر گسترده و بیکاری شدید می‌شد. برخی از این کشورها همچنین با شبکه‌های جنایی و مافیایی دست و پنجه نرم می‌کردند که منابعشان را به غارت می‌بردند و در برابر واگذاری قدرت مقاومت می‌کردند. این شرایط کشورهای جنگ‌زده را در معرض خطر مداوم بازگشت به درگیری‌های خشونت‌آمیز قرار می‌داد.

در این میان سه سوال اساسی در حوزه سیاستگذاری در دوره پساجنگ وجود داشت: چه نوع سیاست‌هایی برای از سرگیری فرآیند توسعه لازم است؟ مقامات سیاسی باید برای چه چیزی تلاش کنند و چه اقداماتی را انجام دهند؟ و جامعه بین‌المللی چگونه می‌تواند بیشترین کمک را ارائه دهد؟ آنچه مشخص است این است که در شرایط پساجنگ، حفظ صلح، پیش‌نیاز اساسی برای توسعه انسانی است و بازسازی اقتصادی نیز برای جلوگیری

کمک‌های بین‌المللی

تحقیقات نشان می‌دهد که کمک‌های خارجی به کشورهایی که از جنگ خارج شده‌اند، می‌توانند تاثیر متوسط اما مثبتی بر رشد در اقتصادهای پساجنگ داشته باشند و یک درصد کمک اضافی خارجی، به‌طور متوسط رشد را بین ۰.۰۵ تا ۰.۱ درصد افزایش می‌دهد. اما این تاثیر در موقعیت‌های پساجنگ که خشونت همچنان حضور دارد مشاهده نمی‌شود. همچنین، شواهد قوی نشان می‌دهد که کشورها با سیاست‌های خوب (بر اساس ارزیابی نهادی سیاست کشور بانک جهانی) به رشد بالاتری دست می‌یابند، اما هیچ شواهدی مبنی بر اینکه کمک در محیط‌های سیاستی خوب موثرتر است، وجود ندارد. در مورد اولویت‌بندی اصلاحات سیاستی و نهادی در کشورهای پساجنگ با نهادهای ضعیف نیز، تجزیه و تحلیل‌ها شواهدی مبنی بر برتری یک حوزه خاص (مدیریت اقتصاد کلان، سیاست‌های ساختاری، شمول اجتماعی یا مدیریت بخش عمومی) پیدا نکرده‌اند.

بررسی نوع کمک‌های دریافتی نشان می‌دهد که کشورهای پساجنگ کمک‌های بشردوستانه بیشتری (حدود ۱۰ درصد کل کمک) و بخشش بدهی کمتری (۱۰ درصد) نسبت به کشورهای در حال صلح دریافت می‌کنند. نیمی از کل کمک‌ها نیز به زیرساخت‌های اجتماعی (آموزش و بهداشت) و اقتصادی اختصاص می‌یابد؛ اما تفاوت چشم‌گیری در نسبت کمک‌های اختصاص یافته به زیرساخت‌های اقتصادی بین کشورهای پساجنگ و صلح‌آمیز وجود ندارد. نکته جالب آن است که هیچ شواهد آماری مبنی بر اینکه یک نوع خاص از کمک (مثلاً برای زیرساخت‌های اجتماعی در مقابل اقتصادی) به ویژه برای رشد در کشورهای پساجنگ مفید باشد، پیدا نشده است؛ حتی جوامع غالباً آموزش و بهداشت را بر پروژه‌های زیرساخت اقتصادی اولویت می‌دهند. در مورد اینکه آیا کمک از طریق سرمایه‌گذاری باعث افزایش رشد می‌شود، ادبیات گسترده‌ای وجود دارد، اما اجماعی در مورد چگونگی تاثیر سرمایه‌گذاری و کمک بر رشد نیست.

اهمیت اصلاحات اقتصادی

کارشناسان اشاره می‌کنند که یکی از الزامات کلیدی برای عملکرد خوب اقتصاد کلان در دوره پساجنگ این است که اصلاحات اقتصادی در این دوران به تدریج اجرایی شود؛ زیرا بازسازی رشد موفق نیازمند یک رویکرد تدریجی و متوالی به اصلاحات است. توالی و تدریجی بودن اصلاحات، اصلاح‌گران در دولت را تقویت می‌کند و اراده سیاسی و ظرفیت نهادی برای طراحی و اجرای اصلاحات دشوارتر را در آینده ایجاد می‌کند. چنین رویکرد تدریجی همچنین به مقامات پساجنگ اجازه می‌دهد تا اعتماد به نفس و حسن نیت عمومی را ایجاد کنند که سپس می‌توان برای اصلاحات پیچیده‌تر به‌کار گرفت. اقتصادهای در حال بهبود باید در جذب مجدد سرمایه‌گذاری خصوصی خلاقیت خاصی به خرج دهند. موضوع سومی که در سیاستگذاری کشورها در دوره پساجنگ اهمیت دارد این است که در این دوران، بازسازی و توانبخشی ساختار اداری دولت خود یک اولویت است؛ به‌ویژه به این دلیل که وجود یک دولت کارآمد برای تثبیت صلح ضروری است. در این میان نیازهای کلیدی حکمرانی همچون بازسازی سازوکارهای نظارت و پاسخ‌گویی و بازسازی سازوکارهای و نهادهای سیاسی نماینده و فراگیر در این کشورها بسیار حیاتی است. در نهایت، بازسازی اقتصادی پساجنگ باید یک فرآیند جامع باشد که به ریشه‌های درگیری می‌پردازد و راه را برای توسعه پایدار و فراگیر هموار می‌کند. این فرآیند نیازمند یک رویکرد بومی‌محور است که با حمایت هدفمند و هماهنگ بین‌المللی همراه باشد.

«دنیای اقتصاد» پیش از این در گزارشی با عنوان «مقاوم‌سازی اقتصاد پساجنگ» اشاره کرده بود که در دوره پساجنگ، بازسازی زیرساخت‌ها و حمایت از کسب‌وکارها باید در کوتاه‌مدت در اولویت سیاستگذاران قرار گیرد. با این حال، اولویت‌های بلندمدت سیاستگذاری اقتصادی کشور در این شرایط باید گام برداشتن در راستای رفع چالش‌های دائمی اقتصاد کشور همچون تورم مزمن و تحریم‌ها باشند.

جذب سرمایه خارجی و رشد

ضعف رشد اقتصادی در یک و نیم دهه اخیر، یکی از مهم‌ترین معضلات اقتصاد کلان در ایران بوده است. رشد اقتصادی نزدیک به صفر در دهه ۱۳۹۰، این دهه را به دهه سوخته مشهور کرد. اگرچه رشد اقتصادی پس از به قدرت رسیدن جو بایدن در آمریکا و گشایش‌های نسبی صادرات نفتی ایران، در اوایل دهه ۱۴۰۰ با افزایش روبه‌رو شد، با این حال، هنوز اقتصاد ایران به دوران پیش از تحریم‌های هسته‌ای نرسیده است؛ با این تفاوت که جمعیت امروز ایران بسیار بیشتر از آن زمان است.

به گفته کارشناسان، رشد اقتصادی در بلندمدت در ایران به‌شدت متأثر از میزان موجودی سرمایه است. در حقیقت افزایش سرمایه‌گذاری تنها راهکاری است که می‌تواند رشد اقتصادی را برای اقتصاد کشور به ارمغان بیاورد. بررسی‌ها نشان می‌دهد در بیست سال اخیر، نسبت تشکیل سرمایه ثابت ناخالص داخلی به GDP به‌عنوان نمایانگر سهم نسبی سرمایه‌گذاری از اقتصاد کشور روندی کاهشی را طی کرده است. علاوه بر این نسبت سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به GDP نیز در این مدت با کاهش شدیدی روبه‌رو شده است.

این مساله عملاً به معنی منزوی‌تر شدن اقتصاد ایران در سطح جهان بوده است. اگرچه رشد اقتصادی به تنهایی بازسازی اقتصادی را تعریف نمی‌کند، اما یک جزء ضروری در این فرآیند است. تقسیم‌بندی کشورهای در حال بهبود از درگیری از سال ۱۹۸۹ به ۲ گروه بر اساس عملکرد رشد آنها، نشان می‌دهد تنها کشورهایی توانسته‌اند بازسازی اقتصادی را در دوره پساجنگ به خوبی پیش ببرند که رشد اقتصادی بالایی را تجربه کرده‌اند. بازگشت به رشد پایدار برای بازسازی اقتصادی پایدار، ایجاد مشاغل مورد نیاز و بازگرداندن اعتماد سرمایه‌گذاران ضروری است. در محیط‌های پساجنگ، بسیار مهم است که رشد فراگیر، گسترده و حساس به درگیری باشد.

سیاست‌های حمایتی در جنگ ۱۲ روزه بازخوانی شد؛ مقاوم‌سازی اقتصاد پساجنگ

دولت در جنگ ۱۲ روزه با اقداماتی نظیر تامین ارز برای واردات کالاهای اساسی، کاهش کاغذ بازی، ترخیص کالا، تدوین بسته حمایتی برای صنایع و بازگشت ارز ترجیحی برای برخی از کالاها موفق شد با سرعت قابل قبولی اختلالات مقطعی در زنجیره تامین را کنترل کند. با این حال پس از کاهش تنش‌های نظامی، بازسازی زیرساخت‌ها و حمایت از کسب‌وکارها باید در کوتاه‌مدت در اولویت قرار گیرد. در بلندمدت اما بازگشت کشور به مسیر ثبات در گرو اصلاحات ساختاری برای مهار تورم، کاهش کسری بودجه و رفع تحریم‌ها از مسیر دیپلماسی اقتصادی فعال و پیوستن به معاهدات بین‌المللی مانند CFT است.

از سوی دیگر، به تأخیر انداختن برگشت چک‌ها و اعطای مهلت به کسب‌وکارها و افراد برای انجام تعهدات مالی خود توانست از ورشکستگی‌های گسترده و بروز بحران‌های نقدینگی جلوگیری کند و از فروپاشی ناگهانی سیستم بانکی و اعتباری کشور ممانعت به عمل آورد. این اقدامات هرچند موقتی و اضطراری بودند، اما در مجموع به تثبیت نسبی اوضاع و جلوگیری از تشدید بحران کمک شایانی کردند. با این حال، اکنون و پس از پایدار شدن نسبی آتش‌بس، زمان آن فرا رسیده است که از «اقتصاد جنگی» عبور کرد. رویکردهای اضطراری و مقطعی که در دوران جنگ برای مدیریت بحران اتخاذ شدند، لزوماً نمی‌توانند پاسخ‌گوی نیازهای بلندمدت اقتصاد کشور باشند. اقتصاد ایران نیازمند بازگشت به رویکردهای پایدار و پیش‌بینی‌پذیر است تا بتواند مسیر رشد را از سر گیرد و به چالش‌های ساختاری خود، از جمله تورم و کسری بودجه، به‌طور ریشه‌ای رسیدگی کند.

شوک عرضه جنگ

به گفته کارشناسان، حمله نظامی اخیر را می‌توان به مثابه یک شوک خارجی از ناحیه عرضه برای اقتصاد ایران توصیف کرد. با آسیب دیدن زنجیره‌های تامین و ظرفیت‌های تولیدی کشور، قیمت‌ها بر اثر مواجهه با شوک عرضه به صورت نسبی با افزایش روبه‌رو شدند و ریسک جنگ به سرعت خود را در قالب جهش قیمت‌ها، به ویژه نرخ ارز نشان داد. این امر در آخرین آمارهای مربوط به تورم در خردادماه نیز نمایان شد. این وضعیت برنامه‌ریزی‌های اقتصادی را نیز با چالش‌هایی مواجه کرد و کسب‌وکارها، به‌ویژه آنهایی که به واردات مواد اولیه یا صادرات محصولات خود وابسته بودند، با مشکلات متعددی روبه‌رو شدند. توقف پروازها و اختلال در حمل‌ونقل نیز موجب کندی فعالیت‌های تجاری و افزایش هزینه‌های تدارکات در این مدت شد.

به گزارش آینده‌سازان صنایع لوازم خانگی ایران به نقل از دنیای اقتصاد، در چند هفته گذشته، منطقه خاورمیانه شاهد یکی از پرتنش‌ترین دوره‌های خود بود. در پی صدور قطعنامه شورای حکام علیه ایران، اسرائیل حمله‌ای گسترده را آغاز کرد که ۱۲ روز به طول انجامید و در نهایت در تاریخ ۳ تیر ۱۴۰۳، با پذیرش آتش‌بس از سوی طرفین به پایان رسید. این درگیری نه تنها تلفات انسانی به همراه داشت، بلکه خساراتی به زیرساخت‌های نظامی و غیرنظامی کشور وارد کرد. فرودگاه‌ها، شبکه‌های حمل‌ونقل و بخش‌های مختلف کسب‌وکار متحمل آسیب‌هایی شدند که بر اقتصاد کشور در طول این مدت اثرگذار بود. به گفته کارشناسان، در حال حاضر و با توجه به عبور از دوران جنگ، گام برداشتن در راستای بازسازی زیرساخت‌های تخریب شده و بازگشت اوضاع اقتصاد به حال عادی، در کوتاه‌مدت مهم‌ترین اولویت سیاستگذار اقتصادی می‌تواند تلقی شود. با این حال، اولویت‌های بلندمدت سیاستگذاری اقتصادی کشور در این شرایط باید گام برداشتن در راستای رفع چالش‌های دائمی اقتصاد کشور همچون تورم مزمن و تحریم‌ها باشند.

عملکرد دولت و بانک مرکزی در دوران بحران

در طول این دو هفته پرتلاطم، دولت و بانک مرکزی با اتخاذ برخی اقدامات به موقع، عملکرد نسبتاً مطلوبی را در مدیریت بحران از خود نشان دادند؛ برای تقویت واردات کالاهای اساسی و جلوگیری از بروز کمبود در این کالاها، ترخیص این کالاها از گمرک سرعت گرفت و ارز لازم برای واردات این کالاها زودتر از دیگر کالاها تخصیص یافت. همچنین، دورکار کردن بخش عمده‌ای از کارکنان، به‌ویژه در شهرهای بزرگ، به کاهش آسیب‌پذیری نیروی کار و حفظ سلامت جامعه در شرایط نااطمینانی کمک کرد.

که هر دو به رشد نقدینگی و تورم دامن می‌زنند.

رفع دائمی تحریم‌ها

شاید مهم‌ترین و موثرترین گام برای دستیابی به پایداری اقتصادی در بلندمدت، رفع دائمی تحریم‌ها باشد. تحریم‌ها، به ویژه تحریم‌های نفتی و بانکی، توانایی کشور برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی، دسترسی به بازارهای جهانی و استفاده از فناوری‌های نوین را محدود کرده‌اند. تنش‌زدایی با جهان و برقراری روابط سازنده با جامعه بین‌الملل، کلید دستیابی به این هدف است.

این به معنای پیگیری دیپلماسی فعال، پایبندی به تعهدات بین‌المللی و ایجاد فضایی از اعتماد متقابل است. عضویت در کنوانسیون‌های بین‌المللی همچون CFT در این میان، یکی از موضوعاتی است که در دستور کار مجمع تشخیص مصلحت نظام قرار دارد و در صورت تایید، می‌تواند گامی مثبت برای بهبود ارتباط اقتصادی ایران با سایر کشورها تلقی شود. رفع تحریم‌ها می‌تواند منجر به افزایش درآمدهای ارزی، کاهش هزینه‌های مبادلات تجاری، تسهیل انتقال فناوری و جذب سرمایه‌های خارجی شود.

برقراری روابط عادی با بانک‌های بین‌المللی و دسترسی به سیستم بانکی جهانی و رفع تحریم‌های Swift می‌تواند به کاهش هزینه‌های تامین مالی کمک کند. این عوامل به نوبه خود، رشد اقتصادی را تسریع می‌کند، اشتغال‌زایی را بهبود می‌بخشد و به صورت غیرمستقیم بر کاهش تورم نیز موثر هستند. کانال دیگر اثرگذاری رفع تحریم‌ها بر کاهش تورم، بهبود انتظارات تورمی است.

در صورتی که تنش‌های حوزه سیاست خارجی کاهش یابند، انتظارات تورمی نیز، بخش تقاضا را تحت تاثیر قرار می‌دهد و رشد قیمت‌های کلیدی همچون نرخ ارز را کاهش می‌دهد. همچنین، با کاهش تنش‌ها، ریسک سرمایه‌گذاری در ایران کاهش می‌یابد و سرمایه‌گذاران خارجی تمایل بیشتری برای ورود به بازار ایران پیدا خواهند کرد که این امر به نوبه خود می‌تواند به انتقال دانش فنی و فناوری نیز منجر شود. نکته مهم در این میان اهمیت دائمی بودن رفع تحریم‌ها است. تجربیات گذشته مانند رفع موقت تحریم‌های هسته‌ای در دوره برجام از سال ۱۳۹۴ تا ۱۳۹۷، اگرچه منجر به ورود سرمایه خارجی به کشور شد، با این حال، خروج آمریکا از برجام و اعمال دوباره تحریم‌های هسته‌ای

به کشور، اطمینان‌ها به دائمی بودن هرگونه توافق در سیاست خارجی کشور را تحت تاثیر قرار می‌دهد.

به گفته کارشناسان، قفل کردن مذاکرات بین ایران و طرف خارجی به سرمایه‌گذاری‌های اقتصادی و ایجاد زمینه‌هایی برای منافع متقابل در حیطه‌های اقتصادی و سیاسی، روشی است که می‌تواند به دائمی بودن توافق احتمالی بین دو طرف ایرانی و غربی کمک کند.

در حال حاضر، و پس از برقراری نسبی آتش‌بس پایدار، اولویت اصلی اقتصاد کشور باید بازسازی نقاط آسیب‌دیده در جنگ باشد. این مساله شامل ترمیم زیرساخت‌های حیاتی آسیب‌دیده نظیر فرودگاه‌ها است. بازسازی این زیرساخت‌ها نه تنها برای از سرگیری فعالیت‌های اقتصادی ضروری است، بلکه به بهبود روحیه عمومی و ایجاد امید در جامعه نیز کمک می‌کند. دولت باید با تخصیص بودجه‌های اضطراری و بسیج تمام امکانات، فرآیند بازسازی را با سرعت و دقت پیش ببرد.

در این راستا، همکاری بخش خصوصی نیز می‌تواند نقش مهمی ایفا کند. پس از مرحله بازسازی زیرساخت‌ها، اولویت اصلی بعدی باید حفظ کسب‌وکارهایی باشد که در طول جنگ با آسیب روبه‌رو شده‌اند. بسیاری از شرکت‌ها، به ویژه شرکت‌های کوچک و متوسط، در این مدت متحمل خسارت شده‌اند.

برخی از آنها فعالیت‌های خود را متوقف کرده‌اند؛ درحالی‌که برخی دیگر با کاهش فروش و سودآوری مواجه بوده‌اند. دولت باید با ارائه تسهیلات حمایتی نظیر وام‌های کم‌بهره، معافیت‌های مالیاتی موقت و مشوق‌های بیمه‌ای، به این کسب‌وکارها کمک کند تا مجدداً روی پای خود بایستند. برنامه‌های حمایتی باید شامل کسب‌وکارهای خدماتی، تولیدی و کشاورزی باشد.

در این میان ایجاد یک فضای کسب‌وکار با ثبات و قابل پیش‌بینی، می‌تواند به بازگشت اعتماد سرمایه‌گذاران و ترغیب آنها به فعالیت مجدد کمک کند.

اولویت‌های بلندمدت اقتصاد ایران

در کنار این اولویت‌های کوتاه‌مدت، سیاست‌گذاران باید اولویت‌های بلندمدت اقتصاد کشور را نیز در دستور کار خود قرار دهند تا اقتصاد کشور را در برابر شوک‌های آتی مقاوم‌تر کند. تورم بالا یکی از مزمن‌ترین مشکلات اقتصاد ایران در دهه‌های اخیر بوده است. بررسی‌ها نشان می‌دهد براساس آمارهای منتشرشده مرکز آمار ایران حدود ۶۰ ماه پیاپی، تورم نقطه به نقطه اقتصاد ایران بیش از ۳۰ درصد است؛ امری که در تاریخ معاصر ایران بی‌نظیر بوده است.

این پدیده نه تنها قدرت خرید مردم را به شدت کاهش می‌دهد و موجب نابرابری‌های اجتماعی می‌شود، بلکه برنامه‌ریزی اقتصادی را دشوار می‌سازد و سرمایه‌گذاری را تضعیف می‌کند. به گفته کارشناسان، رشد اقتصادی ایران در بلندمدت وابسته به میزان سرمایه‌گذاری است و براساس برنامه هفتم توسعه اقتصاد ایران باید در ۴ سال، ۲۰۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری داشته باشد.

با این حال، با توجه به روند فعلی فضای اقتصاد کلان و تحریم‌های موجود، به نظر نمی‌رسد زمینه لازم برای تحقق این هدف، بدون اصلاحات ساختاری عمیق ایجاد شود.

برای مهار تورم، دولت باید رویکردی چندجانبه را اتخاذ کند. در درجه اول، کنترل رشد نقدینگی از طریق سیاست‌های پولی انقباضی ضروری است. استفاده از ابزارهای بهره‌ای و نظارت دقیق بر رعایت شاخص‌های سلامت بانکی و در صورت لزوم انحلال بانک‌های متخلف، دستور کاری است که مدت‌ها است از منظر اجرایی توسط نهادهای سیاستگذار جدی گرفته نشده‌اند.

در کنار آن، اصلاح ساختار بودجه‌ای و کاهش کسری بودجه و شفافیت مخارج دولت می‌تواند فشار تورمی ناشی از کسری بودجه را کاهش دهد. کسری بودجه هر سال یکی از عوامل اصلی ناپایداری‌های اقتصادی در ایران است. دولت برای جبران این کسری، معمولاً به وارد کردن فشارهای مستقیم و غیرمستقیم به شبکه بانکی متوسل می‌شود

اقدام فوری در صنعت لوازم خانگی چه باید کرد؟

تاریخ سرشار از اتفاقات ناگوار، طوفان و سیل و زلزله و جنگ است. البته تفاوت این اتفاقات ناگوار این است که می شود برخی را مدیریت کرد که اتفاق نیفتد و یا میزان صدمات به حداقل برسد. به هر صورت و در کمال ناباوری مسیر کارآفرینی در ایران، دومین جنگ طی پنجاه سال اخیر را تجربه کرد. سوای از تفاوت استراتژی جنگ که توضیح آن باید توسط کارشناسان آن حوزه بحث و بررسی شود، برای کارآفرینان زمان و میزان خرابی و خسارات جنگی، چه انسانی و چه مالی اهمیت ویژه ای دارد؛ چرا که کارآفرینان علاوه بر مسئولیت خود و خانواده، مسئولیت جان و معیشت کارکنان و تامین کنندگان و درکل نسبت به میزان وسعت کسب و کارشان مسئولیت اجتماعی نیز بر عهده دارند.

حسن پیرسا

مدیر عامل شرکت الماس آذر سهند

وقتی منافع عمومی در نظر گرفته شود، میزان همراهی و تلاش برای عبور از سختی ها بسیار افزایش می یابد. در این مسیر، تخصیص عادلانه منابع اهمیت فراوانی دارد و سهم خواهی های غیرمنصفانه جایی ندارد. این روحیه و نگاه مسئولانه، همان عاملی بود که باعث موفقیت ایران در هشت سال دفاع مقدس شد.

متأسفانه بعد از پایان جنگ ایران و عراق، برخی افراد با زد و بندهای پشت پرده توانستند با نام تولیدکننده وارد صنعت لوازم خانگی شوند و رانت ها و بی عدالتی ها به شکل چشمگیری افزایش یافت. تا به امروز نیز با توجه هایی مانند تأمین معیشت اقشار کم درآمد و ارائه تسهیلات اقساطی، منابع ارزی این صنعت حیاتی به شکلی غیرشفاف مدیریت شده است؛ این امر نه تنها اعتماد تولیدکنندگان را خدشه دار کرده، بلکه وفاق ملی را نیز تضعیف کرده است.

در شرایط بحرانی و حساس کنونی، انتظار فعالان صنعت و مردم این است که دولت ابتدا وضعیت جنگی کشور را بپذیرد و اذعان کند که در شرایط ویژه ای هستیم.

اگرچه استراتژی ها و جزئیات نظامی این جنگ نیاز به بررسی کارشناسان متخصص دارد، اما برای کارآفرینان مسئله مهم، زمان، میزان خسارت ها و آسیب های انسانی و مالی است. آنها علاوه بر مسئولیت حفظ خانواده و کسب و کار خود، مسئولیت تأمین معیشت کارکنان، تأمین کنندگان و در نهایت کل جامعه ای که به کسب و کارشان وابسته است را بر دوش دارند. متأسفانه هیچگاه حق واقعی و شایسته ای که کارآفرینان باید از دولت، سیستم های اجرایی و حتی جامعه دریافت کنند، به آنها داده نشده است. با این حال، هرگز شکایتی نداشتند و در سخت ترین شرایط، پای کار ایستادند و نیازهای مردم را با تمام توان تأمین کردند.

در سال های اخیر، دشمنان این سرزمین، با اهداف شوم و مخرب، تلاش کردند تا به این ملت کهن و فهیم آسیب برسانند. اما یقین داریم که با همدلی، فداکاری و جانفشانی مردم، از این گردنه عبور خواهیم کرد. عبور از چنین شرایطی فقط با همراهی، همدلی و درک متقابل نیروهای مؤثر جامعه ممکن است.

تولیدکنندگان بکاهند. در کنار این‌ها، مشکلات نقدینگی نیز ضربه سنگینی به تولید وارد کرده است. سال گذشته، میزان تسهیلات پرداختی به واحدهای تولیدی کاهش چشمگیری داشت که منجر به بحران در بخش‌های مختلف به ویژه صنعت لوازم خانگی شد و اعتبار مالی این واحدها را زیر سوال برد.

در مقابل، برخی فروشگاه‌های بزرگ با دریافت اعتبارات فراوان همراه با امکانات رسانه‌ای توانسته‌اند به فعالیت خود ادامه دهند که این خود نشانه عدم توزیع عادلانه منابع است.

انتظار است دولت و تیم اقتصادی جدید، فرصت‌های از دست رفته را جبران کنند و با اعتماد واقعی به بخش خصوصی و رعایت عدالت محوری، فضای مناسبی برای توسعه پایدار فراهم نمایند. حمایت از تعداد محدودی واحد و فروشگاه بزرگ نه تنها عدالت نیست بلکه باعث ایجاد رانت می‌شود و نتیجه مطلوب نخواهد داشت.

با توجه به شرایط فعلی، بخش خصوصی واقعی دچار آسیب جدی شده است و ضروری است دولت مانند حمایت از آسیب‌دیدگان جنگ، اقدامات عاجل و مؤثری برای حمایت از سرمایه‌گذاران و صنعتگران انجام دهد. لازم است موانع مالی و اداری واحدهای تولیدی که به دلیل شرایط خاص کشور به وجود آمده‌اند، سریعاً رفع شود.

مواد اولیه و قطعاتی که به دلایل مختلف در گمرکات و انبارها معطل شده‌اند باید بدون تأخیر آزاد و در اختیار تولیدکنندگان قرار گیرد. سیستم بانکی باید بدون وقفه و با حداقل افزایش دو برابری تسهیلات، همراهی خود را با تولیدکنندگان اعلام کند.

اداره امور مالیاتی نیز با مدیریت صحیح منابع، برای مدتی فرصت دهد و پس از آن مالیات را به صورت اقساطی دریافت نماید تا انگیزه ساختن ایرانی آباد تقویت شود.

همچنین سازمان تأمین اجتماعی باید خدمات خود را مشروط به پرداخت حق بیمه نکند و بانک مرکزی باید از حالت قلق ارزی خارج شود و منابع ارزی را با تخصیص عادلانه و معقول در اختیار همه بخش‌های صنعت قرار دهد.

مقررات ارزی نیز باید به نفع تولید تغییر کند و مابه‌التفاوت‌های غیرمنصفانه لغو گردد، زیرا واحدهای تولیدی هیچ نقشی در وضعیت موجود نداشته‌اند و این مشکلات تحمیلی است.

مطالبات دولتی از واحدهای تولیدی نیز باید با نگاه منصفانه و کارشناسی بازنگری شود. ایجاد مقررات سخت‌گیرانه و اجبار به پرداخت هزینه‌های غیرضروری، تولیدکنندگان را دچار مشکل کرده است.

در پایان، از دولت محترم و نمایندگان مجلس درخواست می‌کنم با تصمیمات صحیح و مشورت با کارشناسان دلسوز و تشکلهای تولیدی، قوانین دست‌وپاگیر گذشته را اصلاح کنند تا با همکاری و همدلی، از این شرایط سخت عبور کنیم و جشن پیشرفت و آبادانی ایران عزیز را برگزار کنیم.

این بدان معناست که اگر مشکلی در اجرای تعهدات واحدهای تولیدی یا تأمین نیازهای مردم به وجود می‌آید، عمدی نیست و باید با درک این شرایط خاص، از برخوردهای سختگیرانه پرهیز شود. هیچ تولیدکننده‌ای دوست ندارد کالاهایش در گمرکات معطل بماند، هزینه انبارداری و دموارژ به او تحمیل شود یا خط تولیدش به دلیل مشکلات مالی و اداری متوقف گردد.

متأسفانه سال‌هاست سامانه‌های متعدد دولتی و سازمان‌های نظارتی با سخت‌گیری‌های بی‌مورد و جریمه‌های سنگین، شرایط را برای تولیدکنندگان به شدت دشوار کرده‌اند.

جرایم سنگینی که حتی با وجود رای دیوان عدالت اداری نیز لغو نمی‌شوند، ضربه‌ای بزرگ بر پیکره صنعت وارد آورده‌اند. وزارت صنعت، معدن و تجارت که باید پشتیبان تولید و توسعه باشد، گاهی تبدیل به سد راه شده و این موضوع با روحیه و انگیزه تولیدکنندگان در تضاد است.

نمونه بارز این مشکل، تأخیرهای طولانی در تخصیص ارز مواد اولیه است؛ در حالی که در کشورهایی مانند چین، تولیدکننده می‌تواند حداکثر یک روز پس از سفارش، مواد اولیه را دریافت کند، در ایران این فرآیند بیش از یک سال طول می‌کشد.

این تأخیر باعث انباشته شدن هزینه‌ها و از دست رفتن فرصت‌های بهبود و بهینه‌سازی محصول می‌شود. تولیدکنندگان چینی با این سرعت عمل می‌توانند هزینه‌های تولید را پایین نگه دارند و محصولاتی با قیمت مناسب و کیفیت رقابتی ارائه دهند.

اما متأسفانه در ایران، تولیدکنندگان درگیر سامانه‌های پیچیده و هزینه‌ساز هستند که وقت و انرژی آنها را برای صرفه‌جویی و پیشرفت نمی‌گذارد و باعث فرار سرمایه‌ها از تولید می‌شود. این وضعیت باید هرچه سریع‌تر اصلاح شود. در شرایط کنونی، تیم اقتصادی کشور باید با تمام قوا به خود بباید و تکلیف خود و فعالان اقتصادی را روشن کند. ادامه روند موجود به معنای نابودی دستاوردهای سال‌ها تلاش تولیدکنندگان است.

در عین حال، باید بدانیم که ایرانیان نخبه و خلاق با وجود همه مشکلات، دست از تلاش نکشیده‌اند و همچنان با ایده‌های نوین به دنبال ساختن آینده‌ای روشن برای کشور هستند.

حاکمیت باید به جایی برسد که از تولیدکنندگان بابت ایجاد موانع فراوان طی سال‌های گذشته عذرخواهی کند و مسیر حمایت واقعی از کسب‌وکارها را هموار سازد. متأسفانه امروز در بسیاری از سازمان‌ها، کسانی که به حمایت از تولید

می‌پردازند، با مشکلات و سنگ‌اندازی مواجه می‌شوند، در حالی که کسانی که مانع‌تراشی می‌کنند، پاداش و تشویق می‌گیرند.

این وضعیت ناشی از دیدگاه غلط دولتی است که سود خود را در ایجاد مانع و جریمه فعالان اقتصادی می‌داند نه در حمایت از آنها. همچنین، وقایع سیاسی نامنتظره و قطع مکرر برق و انرژی طی سال‌های اخیر تأثیر منفی زیادی بر عملکرد بنگاه‌های تولیدی گذاشته است. انتظار این است که در چنین شرایطی، سیستم‌های نظارتی و اجرایی با انعطاف عمل کنند و از فشارهای غیرضروری به

وقتی منافع عمومی در نظر گرفته شود، میزان همراهی و تلاش برای عبور از سختی‌ها بسیار افزایش می‌یابد. در این مسیر، تخصیص عادلانه منابع اهمیت فراوانی دارد و سهم‌خواهی‌های غیرمنصفانه جایی ندارد.

تولید در سایه ابهام

بخش صنعت اقتصاد ایران در سال‌های گذشته با مشکلات ساختاری، اقتصادی و فناوری فراوانی دست‌وپنجه نرم کرده است؛ اما همچنان در دل این محدودیت‌ها نیز می‌توان به رشد و تحول این بخش از اقتصاد ایران امیدوار بود. در روزهای اخیر با شعله‌ور شدن تنش‌های نظامی و گسترده‌تر شدن فضای نااطمینانی، نفس صنایع به شماره افتاده و افق سرمایه‌گذاری و رشد صنعتی در هاله‌ای از ابهام قرار گرفته است. لذا، بررسی ابعاد مختلف این بحران برای حل آن از ضروریات غیر قابل انکار است.

فضای نااطمینانی همچون مه غلیظی، افق دید آینده را برای سرمایه‌گذاران محدود می‌سازد، بسیاری از پروژه‌های توسعه‌ای را به تعلیق وادار می‌کند، تولیدکنندگان را دچار اضطراب و تردید می‌کند و حتی آنانی که در ظاهر فعالیت دارند، با کاهش بهره‌وری، افت فروش، عدم امکان تامین ارز و مواد اولیه و افزایش بدهی‌های بانکی مواجه می‌سازد.

مضاف بر این، در این شرایط صناعی که با هزینه‌های ثابت بالا فعالیت می‌کنند، توقف یا کاهش تولید، زیان‌های پنهان و گاه جبران‌ناپذیری ایجاد می‌کند. این زیان‌ها شامل فرسایش سرمایه انسانی، از دست دادن بازارهای داخلی و صادراتی، کاهش کیفیت تولید و عقب‌ماندن از فناوری‌های روز است.

در چنین وضعیتی، نخستین وظیفه سیاستگذاران برآورد دقیق، شفاف و واقع‌بینانه خسارت‌های مستقیم و غیرمستقیم جنگ بر بخش صنعت کشور است. این برآورد باید علاوه بر اینکه آسیب‌های فیزیکی به زیرساخت‌ها را محاسبه کند؛ بایستی هزینه فرصت‌های از دست رفته، کاهش تولید رکود صنایع پایین‌دستی، بیکاری‌های آشکار و پنهان و اثرات روانی بحران بر نیروی کار را مد نظر قرار دهد.

در همین راستا فرزین‌معمد تاکید می‌کند: «دو عامل باید به سرعت پیش‌بینی و سیاست‌گذاری شوند. اول برآورد دقیق خسارت‌های وارد شده به صنایع و سپس مقابله با فضای نااطمینانی که مانع سرمایه‌گذاری مجدد می‌شود.

بدون این برآوردها، امکان تدوین سیاست‌های حمایتی هدفمند و تخصیص بهینه منابع وجود نخواهد داشت. بخش صنعت اقتصاد کشور امروز بیش از هر زمان دیگری به بازسازی اعتماد نیاز دارند. بازسازی‌ای که در گرو سیاست‌های شفاف، داده‌محور و عادلانه باشد. تنها در چنین شرایطی است که می‌توان بار دیگر امید را به بخش تولید بازگرداند.»

برنامه‌های واکنش سریع

تجربه جهانی، به‌ویژه در دوران بحران کرونا، نشان داد طراحی برنامه‌های واکنش سریع در کشور بهترین راهکار برای مقابله با شوک‌های ناگهانی و گسترده است. این برنامه‌ها با هدف کاهش فوری خسارت‌ها و ایجاد امید در کوتاه‌مدت طراحی می‌شوند و می‌توانند صنایع را برای بازیابی توان خود آماده کنند. همان‌گونه که ایران نیز در دوران کرونا در این زمینه عملکرد قابل دفاعی از خود نشان داد. با توجه به این تجربه موفق جهانی و داخلی، در شرایط جنگی نیز بهتر است که دولت این برنامه‌ها را سر لوحه کار خود قرار دهد تا از آسیب‌پذیری بالا در بخش صنعت جلوگیری کند.

فرزین‌معمد در این باره می‌گوید: «برای مقابله با چنین بحران‌هایی، طراحی یک برنامه واکنش سریع ضروری است؛ مانند دوران کرونا، که بتواند با توجه به منابع محدود، به سرعت از بخش‌هایی که بیشترین آسیب را دیده‌اند، حمایت کند.

به گزارش آینده‌سازان صنایع لوازم خانگی به نقل از دنیای اقتصاد، اقتصاد هر کشوری آینه‌ای از درجه ثبات سیاسی و اجتماعی در آن کشور است. در جهان امروز، صنعت به عنوان موتور محرک توسعه و به عنوان یکی از شاه‌رگ‌های اصلی اقتصاد بیش از هر بخش دیگری از تلاطم‌های سیاسی و امنیتی آسیب می‌بیند. بخش صنعت اقتصاد ایران قبل از تنش‌های منطقه‌ای نیز در زیر فشار تحریم‌ها با چالش‌های ساختاری، مالی و سیاستی به سختی نفس می‌کشید و این روزها، جنگ تحمیلی آسمان صنایع را نیز تیره کرده است و فضای نااطمینانی، سرمایه‌گذاری و تولید را در هاله‌ای از بیم و امید فرو برده است. در این شرایط پرسش اساسی آن است که بخش صنعت اقتصاد ایران چگونه می‌تواند از تیرگی‌های جنگ و نااطمینانی ماحصل آن عبور کند و دوباره به مسیر توسعه بازگردد؟ برای پاسخ به این پرسش ابتدا باید وضعیت بخش صنعت اقتصاد ایران پیش از تنش‌های اخیر را بازبینی کرد و سپس ضمن بررسی وسعت بحران به ارائه راهکارهای اساسی برای مقابله با آن پرداخت.

صنعت پیش از تنش‌های اخیر

جنگ درحالی رخ داد که بخش صنعت اقتصاد ایران، سال‌ها در دل مشکلات ریشه‌داری گرفتار بود. تحریم‌های بین‌المللی، فرسودگی تجهیزات و خطوط تولید، جاماندگی در حوزه فناوری، ناترازی در حوزه انرژی، ضعف در تامین مواد اولیه و در نهایت کم‌توانی در توسعه صادرات، همچون زنجیره‌هایی نامرئی حرکت بخش صنعت اقتصاد ایران را کند و دشوار می‌کردند. صنایع مادر و راهبردی کشور، نظیر فولاد، پتروشیمی، خودرو و صنایع معدنی اگرچه نقشی کلیدی در تولید ناخالص داخلی و ارزش افزوده داشتند؛ اما، زیر بار کمبود نقدینگی، بدهی‌های بانکی، افزایش هزینه‌های تامین مواد اولیه و رکود تاب و توان خود را از دست داده بودند. این وضعیت برای صنایع کوچک و متوسط، تاحدودی وخیم‌تر نیز بود. بنگاه‌هایی که ستون فقرات اشتغال در کشور محسوب می‌شوند، با چالش‌های متعددی مانند مالیات‌های سنگین، محدودیت دسترسی به تسهیلات ارزان‌قیمت، کمبود نقدینگی، نوسان‌های نرخ ارز و قوانین متغیر محیط کسب‌وکار روبه‌رو بودند. در این شرایط، بسیاری از آنان ناچار شدند ظرفیت تولید خود را کاهش دهند یا برای بقا، مسیر تعدیل نیرو را در پیش گیرند. در چنین وضعیتی که بخش صنعت اقتصاد ایران به ساختاری شکننده تبدیل شده بود، آغاز جنگ و تشدید تنش‌های نظامی اخیر منطقه، آن را وارد مرحله‌ای به مراتب دشوارتر از سابق کرد. هرچند خسارت‌های مستقیم زیرساختی این جنگ هنوز به‌طور کامل برآورد نشده است؛ اما، مهم‌ترین پیامد اقتصادی آن ایجاد نااطمینانی عمیق در فضای تولید و سرمایه‌گذاری است. ارغوان فرزین‌معمد، پژوهشگر اقتصادی در این باره می‌گوید: «وقتی جنگ اتفاق می‌افتد، مهم‌ترین سیگنال آن برای اقتصاد کشور، فراتر از خسارت‌های مستقیم، ایجاد فضای نااطمینانی است که سرمایه‌گذاری را به شدت تحت تاثیر قرار می‌دهد.»

به باور کارشناسان، هرچند نوسانات در چنین فضاهایی طبیعی است؛ اما، با تصمیم‌گیری‌های دقیق و هماهنگ، می‌توان از فرصت‌های آتش‌بس برای کاستن از آسیب‌ها و تقویت زیرساخت‌های کشور بهره برد.

صنعت نیازمند جسارت است

بخش صنعت اقتصاد ایران در نقطه‌ای حساس و تاریخی ایستاده است. مسیری که امروز در پیش گرفته می‌شود، تعیین‌کننده آینده تولید، اشتغال، سرمایه‌گذاری و رفاه اقتصادی کشور خواهد بود. عبور از این مسیر تاریک و مه‌آلود، نیازمند سیاستگذاری هوشمندانه مبتنی بر داده‌های دقیق، شفافیت، عدالت و نگاه توسعه‌محور است. بدون بازسازی اعتماد و امنیت روانی سرمایه‌گذاران، هیچ سیاست حمایتی کارگر نخواهد بود.

بازگرداندن امید به صنایع، نیازمند ترکیبی از اقدامات کوتاه‌مدت و بلندمدت است؛ برای تحقق این امر از برنامه‌های واکنش سریع برای جلوگیری از فروپاشی بنگاه‌ها تا اصلاحات ساختاری عمیق برای افزایش بهره‌وری، نوآوری و رقابت‌پذیری باید استفاده شود.

این اصلاحات شامل بهبود محیط کسب‌وکار، تسهیل واردات فناوری‌های روز، حمایت واقعی از صادرات و کاهش بوروکراسی‌های زائد است. امروز صنایع ایران میان آتش جنگ، فضای نااطمینانی ساختاری گرفتار شده‌اند.

عبور از این دوران دشوار، به همت سیاستگذاران، همکاری بخش خصوصی، اعتمادسازی عمیق و به ویژه جسارت تصمیم‌سازان نیاز دارد. آینده‌ای که صنایع ایران بتوانند از دل بحران‌ها سر برآورند و به بازیگران قدرتمند منطقه و جهان بدل شوند، تنها با سیاست‌های علمی، دقیق و انسانی ممکن خواهد بود.

برنامه‌های واکنش سریع می‌تواند شامل کاهش یا تعویق مالیات‌ها برای بنگاه‌های آسیب‌دیده، ارائه تسهیلات بانکی ارزان‌قیمت، کمک‌های بلاعوض به صنایع خرد و متوسط، حمایت از اشتغال و بازنگری فوری در تعرفه‌های واردات مواد اولیه و صادرات محصولات نهایی باشد. این اقدامات اگرچه درمان نیستند و به مثابه مسکن عمل می‌کنند؛ اما، حیات تولیدکنندگان را در کوتاه‌مدت باز می‌گردانند و مانع فروپاشی بنگاه‌ها می‌شوند.

فرصتی برای بازسازی

اگرچه آتش‌بس برقرار شده اندکی از نگرانی‌ها کاسته است؛ اما، کارشناسان معتقدند این وضعیت لزوماً به معنای پایان کامل بحران نیست. به گفته فرزین معتمد، وظیفه رسانه‌ها در چنین شرایطی، تبیین دقیق واقعیات بدون ایجاد هراس عمومی است. او در همین راستا اضافه می‌کند: «فرض کنید زمانی که احساس شود صلح و پایداری می‌تواند برقرار بماند و دیگر خبری از جنگ نباشد، این فضا به سمت بهبود حرکت می‌کند؛ اما، اگر دوباره اخبار و گفت‌وگوهای سیاسی به سمتی برود که امکان وقوع جنگ محتمل باشد، احتمال کاهش امیدواری‌ها و ایجاد نگرانی وجود دارد.»

تجربه‌های تاریخی منطقه نیز نشان داده که آتش‌بس‌ها ممکن است دوام لازم را نداشته باشند. با این حال، چنین وضعیتی فرصتی ارزشمند برای سیاستگذاران است تا در کنار اقدامات حمایتی، به سیاست‌های پیشگیرانه نیز توجه کنند.

برنامه‌هایی مانند تقویت زیرساخت‌های پدافند غیرعامل، ایجاد ذخایر راهبردی مواد اولیه، تنوع‌بخشی به زنجیره‌های تامین، توسعه صنایع دانش‌بنیان و طراحی نقشه‌های عملیاتی برای مدیریت سناریوهای مختلف بحران می‌تواند به حفظ ثبات اقتصادی کمک کند.

آمادگی اتاق اصناف کشور در همراهی دولت برای مدیریت بازار

اتابک با یادآوری ساعات اولیه تهاجم دشمن متجاوز به خاک کشورمان گفت: به محض وقوع تجاوز و در ساعت ۵ صبح روز جمعه ۲۳ خرداد، ستاد بحران در وزارت صمت با مشارکت همه اعضای مؤثر در مدیریت بازار تشکیل و برنامه جامع تامین و توزیع با اولویت فراوانی کالاهای اساسی و در گام بعد سایر اقلام غیرضروری ابلاغ شد.

گفتنی است که وزیر صنعت، معدن و تجارت در تشریح عملکرد ستاد تنظیم بازار در مواقع بحران تصریح کرد: سرعت عمل سازمان‌های دولتی و هماهنگی با اصناف، گزارش‌دهی استانی را به کمتر از ۲ ساعت رساند و به این ترتیب هرگونه کمبود در استان‌های مهم‌انپذیر در کوتاه‌ترین زمان ممکن توسط استان معین و هم‌جوار برای خدمت‌رسانی بهینه به مردم، تامین و تدارک شد.

وزیر صنعت، معدن و تجارت، در بازدید معاون اول رییس‌جمهور از اتاق اصناف کشور، بر آمادگی کامل اتحادیه‌ها و تشکلهای برای همراهی دولت در خدمت‌رسانی به مردم و تعادل‌بخشی به بازار تاکید کرد.

سیدمحمد اتابک در بازدید محمدرضا عارف معاون اول رئیس‌جمهور، از اتاق اصناف کشور با ابراز رضایت از عملکرد اتحادیه‌ها و تشکلهای با مدیریت اتاق اصناف کشور، گفت: آمادگی اتاق اصناف کشور در همراهی دولت برای تنظیم بازار و خدمت‌رسانی به مردم شایسته تقدیر است.

وی ظرفیت اصناف در رویارویی با شرایط بحران را قابل قبول ارزیابی کرد و افزود: حضور به موقع در میدان و همراهی با سیاست‌های دولت در تامین رفاه مردم و پیشگیری از بی‌نظمی در بازار، از ویژگی بارز اصناف در این ۱۲ روز بود.

ارسال بسته حمایت از صنایع آسیب دیده از جنگ به هیئت دولت

است، گفت: کارشناسان با گزارشی از تعداد واحدهای آسیب دیده و میزان خسارت و راهکارهای پوشش خسارت اقدامات کارشناسی ارائه کرده اند که پس از تصویب در هیئت وزیران، اطلاع رسانی می‌شود.

وی اضافه کرد: سید محمد اتابک، وزیر صنعت، معدن و تجارت به همراه معاونان خود به تازگی از چندین واحد آسیب دیده در جریان حمله رژیم متجاوز صهیونیستی بازدید کرد و از نزدیک در جریان وضعیت آن‌ها قرار گرفت.

مفتح با اشاره به اینکه واحدهای تولیدی آسیب دیده به زودی به چرخه تولید باز می‌گردند، گفت: وزیر صمت بر لزوم حمایت از واحدهای تولیدی بخش خصوصی آسیب دیده به جهت بازسازی، تأمین تجهیزات و نیازهای آنان با همکاری وزارتخانه‌های مربوطه و دستگاه‌های متولی، تاکید کرد تا تولید دچار وقفه نشود.

وی تاکید کرد: دولت در این شرایط سخت در کنار بخش خصوصی است و از این واحدها حمایت خواهد کرد.

جانشین وزیر صنعت، معدن و تجارت در امور بازرگانی گفت: با پیگیری وزیر صمت بسته جامع حمایت از صنایع آسیب دیده از جنگ تحمیلی اسرائیل، به هیئت دولت ارسال شده است.

محمدمصدق مفتاح در گفتگو با رسانه‌ها گزارشی از وضعیت واحدهای آسیب دیده در جنگ تحمیلی رژیم سفاک اسرائیل ارائه و اظهار کرد: این بسته شامل تسهیلات بانکی، تخفیفات مالیاتی و حمایت‌های بیمه‌ای است که به زودی برای پشتیبانی از واحدهای تولیدی کشور پس از تأیید در هیأت دولت، ابلاغ خواهد شد.

وی ادامه داد: در این بسته سعی شده است تا واحدهای تولیدی و صنعتی آسیب دیده بتوانند از سهمیه ارزی بیشتر، فرصت در بازپرداخت اقساط بانک‌ها و تسهیلات بانکی با بهره‌های پایین بهره مند شوند.

جانشین وزیر صنعت، معدن و تجارت در امور بازرگانی با بیان اینکه کار کارشناسی روی بسته جامع حمایت از صنایع آسیب دیده صورت گرفته

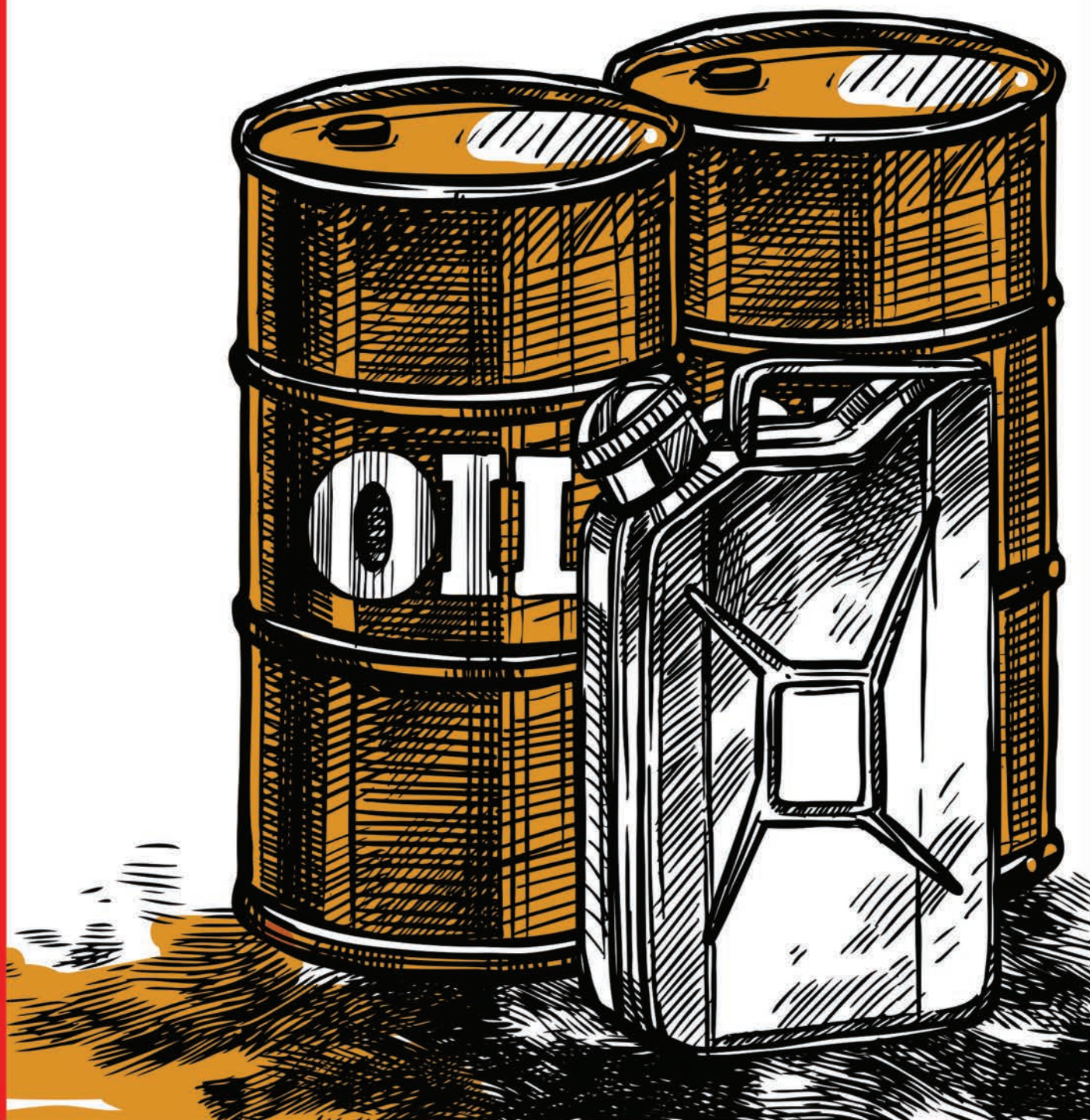
تجارت خارجی در ۱۲ روز جنگ پایدار ماند

و گفت: «اقدامات گمرکی طی این مدت به‌گونه‌ای بوده که حتی در شرایط خاص نیز مانع از کندی تجارت خارجی کشور نشد.» او همچنین با اشاره به روابط تجاری با کشورهای همسایه، تصریح کرد: «تجارت با کشور عراق از طریق مرزهای زمینی در جریان بوده و در حال حاضر مبادلات تجاری با امارات متحده عربی نیز به وضعیت عادی بازگشته است.» قنادرزاده با تاکید بر این‌که تحقق هدف‌گذاری ۶۰ میلیارد دلاری صادرات در سال جاری همچنان ممکن است، گفت: «اگر وضعیت منطقه در مسیر ثبات باقی بماند و هماهنگی‌های موجود میان بخش‌های مختلف تجاری، گمرکی و لجستیکی ادامه یابد، دستیابی به این هدف دور از دسترس نخواهد بود.»

معاون سازمان توسعه تجارت ایران، با اشاره به تحولات اخیر منطقه‌ای و تجاوز رژیم صهیونیستی، از پایداری و ثبات جریان تجارت خارجی کشور در طول ۱۲ روز گذشته خبر داد و تاکید کرد که علی‌رغم فضای بحرانی، فعالیت‌های تجاری ایران بدون توقف ادامه داشته است. سیدمحمدصدق قنادرزاده، اعلام کرد: «در این بازه زمانی، ورود و خروج کالا در کلیه مرزهای زمینی و دریایی کشور با کمترین اختلال ممکن ادامه یافته و خوشبختانه زیرساخت‌های بندری و گمرکی کشور هیچ‌گونه آسیب فیزیکی یا عملکردی ندیده‌اند.» قنادرزاده با اشاره به آمادگی کامل لجستیکی کشور و تصمیمات به‌موقع و مؤثر دولت در واکنش به شرایط بحرانی، از عملکرد مثبت گمرکات در تسهیل و تسریع فرآیند ترخیص کالاها تقدیر کرد

سوخت

صنایع زیر سایه بحران انرژی

آینده سازان صنایع لوازم خانگی گزارش می دهد؛ صنایع زیر سایه بحران انرژی

از ناترازی انرژی، به عنوان یکی از مهم ترین و بزرگ ترین معضلات صنایع و واحدهای تولیدی در سال های اخیر می توان نام برد که ضربه اساسی به تولید زده است. این بحران که به دلایل مختلفی از جمله رشد نامتوازن مصرف، محدودیت منابع سوخت، ضعف زیرساخت ها و مدیریت ناکارآمد به وجود آمده، اثرات مخربی بر فعالیتهای صنعتی گذاشته و صدای تولیدکنندگان را درآورده است.

کارشناسان معتقدند که اگر روند کنونی در تأمین گازوئیل اصلاح نشود، ممکن است شاهد تعطیلی برخی واحدهای تولیدی و افت شدید ظرفیت تولید در بخش های مختلف صنعتی باشیم که این موضوع تبعات گسترده اقتصادی و اشتغال زایی را به دنبال خواهد داشت. فعالان صنعتی و اتحادیه های صنفی در تماس با مسئولان مرتبط خواستار بازنگری فوری در سیاست های تخصیص سوخت و تسهیل روند تأمین گازوئیل شده اند تا از بروز بحران های بیشتر در صنعت کشور جلوگیری شود. در مجموع، وضعیت فعلی تأمین گازوئیل، یک چالش بزرگ برای واحدهای تولیدی است که نیازمند تدابیر عاجل و همکاری همه جانبه مسئولان دولتی و بخش خصوصی برای رفع مشکلات و تضمین تداوم تولید است. ادامه این روند می تواند زنجیره تولید را دچار اختلالات جدی کرده و تأثیرات منفی فراوانی بر اقتصاد ملی داشته باشد.

مشکلات ساختاری و عدم هماهنگی دستگاه ها

یکی از اصلی ترین عوامل تشدید بحران تأمین سوخت در واحدهای تولیدی، ضعف و عدم هماهنگی موثر میان نهادهای مسئول در حوزه صنعت و انرژی است. وزارت صنعت، معدن و تجارت، وزارت نفت و شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی، هر یک به صورت جداگانه وظایفی در زمینه تخصیص، توزیع و نظارت بر مصرف سوخت دارند، اما نبود تعامل منسجم و هماهنگی دقیق میان این دستگاه ها موجب شده سهمیه های گازوئیل اختصاص یافته به صنایع به شکلی ناکافی، نامنظم و با کمترین شفافیت در اختیار آنها قرار گیرد. کارشناسان و فعالان صنعتی معتقدند این روند ناپایدار، کاهش چشمگیر ظرفیت تولید کارخانه ها را به دنبال داشته و بسیاری از واحدهای تولیدی را به ناچار وادار کرده است برای ادامه فعالیتهای خود، گازوئیل مورد نیاز را از بازار آزاد و خارج از شبکه رسمی تهیه کنند. این سوخت آزاد، علاوه بر هزینه های بالاتر، کیفیت پایین تری دارد که به مرور زمان باعث بروز خسارت های جدی به تجهیزات و ماشین آلات صنعتی شده و بار مالی مضاعفی بر دوش تولیدکنندگان گذاشته است. به گفته منابع مطلع، این وضعیت نگران کننده نه تنها روند تولید را کند کرده بلکه چشم انداز توسعه صنعتی کشور را نیز با خطر جدی مواجه ساخته است.

نگرانی ها و سوءظن ها نسبت به مصرف سوخت صنایع

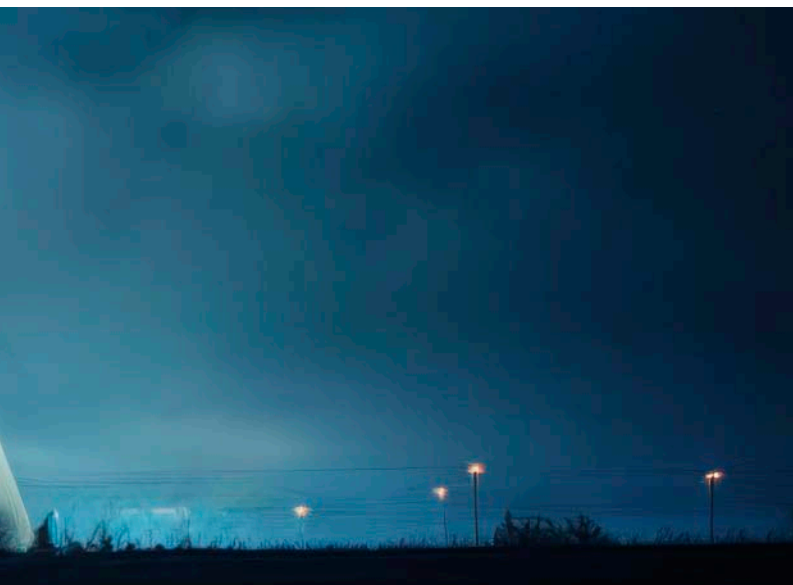
مشکل قاچاق سوخت که همواره یکی از دغدغه های جدی مسئولان بوده، به طور غیرمنصفانه به صنایع نیز نسبت داده شده است. تصور غلطی وجود دارد که برخی واحدهای تولیدی از سهمیه های گازوئیل برای مقاصد غیرتولیدی استفاده می کنند و یا سوخت را قاچاق می کنند. این دیدگاه باعث شده نگاه نظارتی سخت گیرانه ای بر مصرف سوخت صنایع حاکم شود و به تبع آن، تخصیص سوخت کاهش یابد. این شرایط باعث افزایش ناامنی تأمین سوخت در صنایع شده و به افزایش هزینه ها و توقف خطوط تولید منجر می شود.

افزایش هزینه ها و اثرات اقتصادی

در شرایط کنونی، واحدهای تولیدی و کارخانه ها به دلیل محدودیت های شدید در تخصیص گازوئیل سهمیه بندی شده، ناچار به خرید گازوئیل آزاد با قیمت های بسیار بالاتر از نرخ رسمی هستند. این موضوع باعث شده

تأثیر مشکلات تأمین سوخت بر روند تولید

تأمین گازوئیل مورد نیاز واحدهای تولیدی و صنعتی کشور در شرایط بسیار بحرانی و نگران کننده ای قرار گرفته است. محدودیت های جدید وضع شده، کاهش سهمیه های سوخت و نبود هماهنگی های لازم در فرآیند تخصیص گازوئیل، باعث شده تا مشکلات جدی و گسترده ای در تأمین این سوخت حیاتی به وجود آید. واحدهای تولیدی که به دلیل ناپایداری شبکه برق و قطعی مکرر برق شهری، ناچار به استفاده از دستگاه های مولد برق اضطراری هستند، با کمبود شدید گازوئیل مواجه شده اند. این مسئله تأثیر مستقیمی بر روند تولید و بهره وری کارخانه ها دارد و تهدیدی جدی برای استمرار فعالیت آنها محسوب می شود. طبق گزارش های متعدد از صنایع مختلف، درخواست های رسمی واحدها برای تأمین سوخت مورد نیاز، اغلب با کاهش چشمگیر مواجه می شود و سهمیه های تخصیص یافته پس از ارسال به شرکت پخش و مراحل اداری نیز باز هم کمتر از مقدار اولیه اعلام شده است. این کاهش سهمیه ها نه تنها باعث ایجاد نگرانی و نارضایتی در میان تولیدکنندگان شده، بلکه موجب افزایش هزینه های تولید و کاهش توان رقابتی واحدهای صنعتی نیز گردیده است.

در این نامه راهکارهای مشخصی برای مدیریت بهتر بحران ارائه شده که شامل موارد زیر است:

- تعیین دقیق برنامه قطعی برق: وزارت نیرو باید برنامه دقیق و شفاف از میزان و زمان قطعی برق واحدهای تولیدی ارائه دهد تا صنایع بتوانند بر اساس آن برنامه‌ریزی لازم را برای تأمین برق اضطراری داشته باشند.
- برآورد واقعی نیاز سوخت: وزارت صنعت، معدن و تجارت با بررسی مستندات و درخواست‌های صنایع، میزان دقیق سوخت مورد نیاز برای تولید برق اضطراری را به وزارت نفت اعلام کند تا تخصیص‌ها بر اساس نیاز واقعی انجام شود.
- تخصیص به موقع و منظم سهمیه گازوئیل: وزارت نفت موظف شود که سهمیه‌های تخصیصی را به شکل دقیق و به موقع به صنایع ارائه دهد تا خللی در تأمین سوخت ایجاد نشود.
- نظارت و تضمین مصرف صحیح سوخت: وزارت صنعت باید با نظارت مستمر بر مصرف سوخت واحدهای تولیدی، از مصرف صحیح و عدم سوءاستفاده اطمینان حاصل کند و شفافیت فرآیند توزیع را افزایش دهد.

اهمیت اجرای فوری راهکارها

با توجه به نامگذاری سال ۱۴۰۴ به عنوان سال «سرمایه‌گذاری برای تولید» توسط مقام معظم رهبری، اهمیت حمایت از صنایع و واحدهای تولیدی بیش از پیش احساس می‌شود.

تأمین انرژی پایدار و مناسب پیش‌شرط استمرار تولید، حفظ اشتغال و توسعه اقتصادی است. اجرای راهکارهای فوق می‌تواند از بروز آسیب‌های بیشتر جلوگیری کرده و به صنایع اطمینان دهد که در شرایط سخت اقتصادی، حمایت‌های لازم برای تأمین انرژی فراهم است.

بحران ناترازی انرژی و مشکلات تأمین سوخت، چالشی پیچیده و چندجانبه است که نیازمند همکاری و هماهنگی کامل میان دستگاه‌های دولتی، بخش خصوصی و صنایع است.

تا زمانی که این چالش به طور ریشه‌ای حل نشود، مشکلات تولید، اشتغال و اقتصاد ملی پابرجا خواهند ماند.

بنابراین، مسئولان باید با رویکردی منسجم و شفاف، برنامه‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت برای مدیریت بحران انرژی تدوین و اجرا کنند تا واحدهای تولیدی بتوانند با آرامش و اطمینان به فعالیت خود ادامه دهند و سهم خود را در توسعه اقتصادی کشور ایفا کنند.

هزینه‌های تولید به شکل چشمگیری افزایش یابد و به دنبال آن، حاشیه سود صنایع به طور قابل توجهی کاهش پیدا کند. افزایش هزینه‌های سوخت، فشار مالی زیادی بر بخش تولید وارد کرده و بسیاری از واحدهای صنعتی را با چالش‌های جدی در مدیریت مالی و بهره‌وری مواجه ساخته است.

علاوه بر افزایش قیمت، کیفیت پایین گازوئیل آزاد یکی دیگر از معضلات مهم برای صنایع به شمار می‌رود. استفاده از این سوخت نامرغوب موجب بروز مشکلات فنی متعدد در تجهیزات و ماشین‌آلات می‌شود و خسارات قابل توجهی به موتور و قطعات حساس وارد می‌کند. این امر هزینه‌های تعمیر و نگهداری را به شدت بالا برده و باعث افزایش زمان‌های توقف تولید به دلیل خرابی‌های مکرر دستگاه‌ها شده است.

همزمان با این مشکلات، قطعی‌های مکرر و طولانی‌مدت برق در بخش‌های صنعتی نیز چالش‌های تازه‌ای را به وجود آورده است. در شرایطی که کارخانه‌ها برای حفظ روند تولید و جلوگیری از توقف فعالیت‌ها مجبور به استفاده از ژنراتورهای برق اضطراری هستند، محدودیت در تأمین سوخت ژنراتورها یا نبود زیرساخت‌های لازم، امکان بهره‌برداری از این تجهیزات را با مشکل مواجه کرده است. برخی کارخانه‌ها به دلیل نبود ظرفیت ذخیره‌سازی سوخت کافی یا مشکلات فنی، حتی قادر به استفاده از ژنراتورهای اضطراری نیز نیستند که این موضوع باعث وقفه‌های مکرر و کاهش بازدهی تولید شده است.

به طور کلی، ترکیب این مشکلات، شرایط سخت و پیچیده‌ای را برای بخش تولید رقم زده و خطر کاهش ظرفیت تولید و آسیب به اقتصاد صنعتی کشور را افزایش داده است. کارشناسان و فعالان صنعتی تأکید دارند که در صورت ادامه این وضعیت، بخش قابل توجهی از صنایع با تهدید تعطیلی یا کاهش فعالیت مواجه خواهند شد و این موضوع می‌تواند تبعات گسترده‌ای بر بازار کار و تولید ملی داشته باشد. بنابراین، ضرورت دارد که مسئولان مربوطه با اتخاذ راهکارهای فوری و موثر، وضعیت تأمین سوخت و برق واحدهای تولیدی را بهبود بخشیده و از بروز بحران‌های جدی‌تر در این حوزه جلوگیری کنند.

اقدامات و پیشنهادات اتاق بازرگانی و نهادهای صنعتی

در همین رابطه، صمد حسن‌زاده، رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران در نامه‌ای خطاب به معاون اول رئیس‌جمهور، وضعیت بحرانی تأمین انرژی و سوخت را تبیین کرده و خواستار اقدامات فوری برای هماهنگی میان وزارتخانه‌های نیرو، صنعت، معدن و تجارت و نفت شده است.

مدیرعامل شرکت انرژی در گفتگو با نشریه آینده سازان صنایع لوازم خانگی مطرح کرد: صنایع در تنگنای سوخت؛ قربانی سیاست های ناکارآمد

در ماه های اخیر، کاهش محسوس تخصیص سوخت به صنایع کشور به یکی از معضلات مهم و نگران کننده در عرصه تولید، اشتغال و اقتصاد ملی تبدیل شده است. این مسئله، که پیامدهای آن در بسیاری از واحدهای صنعتی و تولیدی کشور مشهود است، نه تنها موجب کاهش ظرفیت تولید و افزایش هزینه های عملیاتی در کارخانه ها شده، بلکه تأثیرات گسترده ای بر اشتغال، صادرات و معیشت اقشار مختلف جامعه داشته است. وابستگی بالای صنایع به سوخت های فسیلی، به ویژه گاز طبیعی، در شرایطی که تأمین این منابع با محدودیت هایی مواجه شده، زنگ خطری برای تداوم فعالیت های صنعتی و اقتصادی کشور به صدا درآورده است.

وی با بیان این که افزایش سرمایه گذاری در توسعه زیرساخت های انرژی و استفاده از فناوری های نوین برای بهینه سازی مصرف انرژی در صنایع، باید مورد توجه قرار گیرد، افزود: گسترش بهره برداری از منابع انرژی تجدیدپذیر مانند انرژی خورشیدی و بادی برای کاهش وابستگی صنایع به سوخت های فسیلی و افزایش پایداری تأمین انرژی و تدوین و اجرای سیاست های حمایتی و تشویقی از سوی دولت برای ارتقای بهره وری انرژی در صنایع و سرمایه گذاری در فناوری های پاک و نوآورانه از جمله این راهکارها است.

مدیرعامل شرکت انرژی تصریح کرد: علیرغم مشکلات موجود که ریشه در سال ها ضعف مدیریت و کمبود برنامه ریزی دارد، با اتخاذ رویکردی علمی و تخصصی می توان مسیر توسعه پایدار صنعت و اقتصاد کشور را تضمین کرد.

در این میان، سیاست های نادرست قیمت گذاری انرژی، کمبود سرمایه گذاری در زیرساخت های حیاتی، و تمرکز بیش از حد بر صادرات انرژی، سهم سوخت صنایع داخلی را به شدت کاهش داده است. گفت و گوی اختصاصی با حمیدرضا مهدیان، مدیرعامل شرکت انرژی، ابعاد این بحران و ضرورت تدوین راهکارهای تخصصی و جامع برای عبور از آن را روشن می سازد.

او با تأکید بر نقش مدیریت علمی و بهره گیری از فناوری های نوین، راهکارهایی برای برون رفت از این وضعیت ارائه کرده که در ادامه به آن ها پرداخته خواهد شد.

حمیدرضا مهدیان، مدیرعامل شرکت انرژی، در گفت و گویی اختصاصی با ماهنامه آینده سازان صنایع لوازم خانگی با اشاره به این موضوع گفت: یکی از مهم ترین علل این بحران، قیمت گذاری غیر کارشناسی انرژی و کمبود سرمایه گذاری در توسعه زیرساخت های صنعتی است که باعث کاهش ظرفیت تولید و افت بهره وری در واحدهای صنعتی شده است. این فعال صنعت لوازم خانگی در ادامه یادآور شد: در شرایط کنونی صنایع به علت وابستگی بالا به سوخت های فسیلی به ویژه گاز طبیعی با کاهش تخصیص سوخت مواجه اند که این مسئله موجب افزایش هزینه های تولید و محدودیت در روند فعالیت های صنعتی شده است. مهدیان تأکید کرد: این مشکل در کنار تمرکز بیش از حد بر صادرات انرژی به منظور تأمین درآمدهای ارزی، سهم سوخت صنایع داخلی را کاهش داده است و در نتیجه بسیاری از کارخانجات ناچار به کاهش تولید و حتی تعطیلی موقت شده اند.

پیامدهای اقتصادی و اجتماعی کاهش تخصیص سوخت به صنایع

مدیرعامل شرکت انرژی تصریح کرد: کاهش تخصیص سوخت به صنایع پیامدهای منفی قابل توجهی بر اقتصاد کشور دارد. این مسئله علاوه بر افزایش هزینه های تولید و افزایش قیمت تمام شده کالاها منجر به کاهش صادرات و بروز مشکلات اشتغال در بخش های مختلف شده است.

کاهش تولید صنایع موجب تعطیلی کارگاه ها و کارخانه ها، از دست رفتن فرصت های شغلی و در نتیجه افزایش نرخ بیکاری و فقر در جامعه می شود. مورد دیگری بود که مهدیان به آن پرداخت و ابراز داشت: این وضعیت علاوه بر تأثیرات اقتصادی به پیامدهای اجتماعی گسترده ای منجر خواهد شد که نیازمند تدابیر فوری و اثرگذار است.

راهکارهای پیشنهادی برای مدیریت بهتر سوخت و انرژی

او در بخش دیگری از سخنان خود با بیان اینکه عبور از این بحران نیازمند همکاری همه جانبه بخش های دولتی و خصوصی است، راهکارهایی را برای بهبود وضعیت یادآور شد: سپردن مدیریت انرژی به متخصصان و افراد با تجربه که آشنایی کامل با شرایط صنعت و انرژی داشته باشند، برای گذر از این بحران ضروری است.

مدیرعامل شرکت تکبان کنترل انرژی در گفتگو با نشریه آینده سازان زنگ خطر کمبود سوخت در صنایع کشور

کمبود شدید سوخت، به ویژه گاز طبیعی و برق، به یکی از بزرگترین چالش‌های پیش روی صنایع کشور تبدیل شده است. این مشکل به ویژه در صنایع تولیدی، از جمله صنعت لوازم خانگی، به طور گسترده‌ای محسوس است و تهدیدی جدی برای تولید و اشتغال به شمار می‌رود. فعالان صنعت لوازم خانگی با نگرانی نسبت به بحران ناترازی انرژی، هشدار داده‌اند که این وضعیت می‌تواند پیامدهای مخرب و بلندمدتی بر اقتصاد کلان کشور داشته باشد.

علاوه بر این علیرضا عراقی از محدودیت‌های گسترده برق در شهرک‌های صنعتی خبر داد و گفت: در حال حاضر بسیاری از شهرک‌های صنعتی هفته‌ای چند روز و هر روز ساعت‌های طولانی برق ندارند که این خود تأثیر منفی قابل توجهی بر فرآیند تولید دارد.

راهکارهای پیشنهادی برای برون‌رفت از بحران

عراقی در پایان به ارائه راهکارهایی برای مدیریت بهتر سوخت در صنایع پرداخت و گفت: اولین گام ارتقای مدیریت انرژی است استفاده از مدیران متخصص و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین در حوزه بهینه‌سازی مصرف انرژی در صنایع و دوم توسعه منابع انرژی تجدیدپذیر مانند انرژی خورشیدی و بادی است تا وابستگی صنایع به سوخت‌های فسیلی کاهش یابد.

وی در اشاره به سومین مورد از موارد ضروری برای به‌روزرسانی زیرساخت‌های انتقال و ذخیره‌سازی انرژی برای مدیریت بهتر نوسانات مصرف و تأمین پایدار انرژی در فصول مختلف سال، نیز افزود: تدوین سیاست‌های حمایتی و تشویقی از سوی دولت برای سرمایه‌گذاری در حوزه بهینه‌سازی انرژی و انرژی‌های پاک نیز باید در این بخش با جدیت دنبال شود. مدیرعامل شرکت تکبان کنترل انرژی تأکید کرد: اگرچه وضعیت فعلی نتیجه ۴۷ سال مدیریت ناکارآمد است، اما با عزم ملی و برنامه‌ریزی دقیق می‌توان مسیر توسعه پایدار و تأمین انرژی مطمئن برای صنایع را هموار کرد.

به گزارش آینده‌سازان صنایع لوازم خانگی، عدم تأمین کافی و به موقع انرژی مورد نیاز، منجر به کاهش ظرفیت تولید، توقف مکرر خطوط تولید و کاهش کیفیت محصولات شده است. این موضوع نه تنها بر درآمد واحدهای تولیدی تأثیرگذار است، بلکه باعث از دست رفتن فرصت‌های شغلی و کاهش توان رقابت‌پذیری صنایع در بازارهای داخلی و خارجی می‌شود. علاوه بر این، ناترازی انرژی و وابستگی بیش از حد به منابع محدود سوخت فسیلی، کشور را در معرض خطرات اقتصادی و زیست‌محیطی جدی قرار داده است.

کارشناسان و فعالان اقتصادی بر این باورند که برای عبور از این بحران، اصلاحات بنیادین در مدیریت منابع انرژی ضروری است. توسعه منابع پایدار انرژی، به ویژه انرژی‌های تجدیدپذیر مانند خورشیدی و بادی، می‌تواند گامی مهم در جهت تأمین پایدار و بهینه انرژی در صنایع باشد. همچنین، ارتقاء بهره‌وری مصرف انرژی و استفاده از فناوری‌های نوین در تولید، از دیگر راهکارهای کلیدی به شمار می‌روند.

علیرضا عراقی، مدیرعامل شرکت تکبان کنترل انرژی در گفتگو با ماهنامه آینده‌سازان صنایع لوازم خانگی با تأکید بر بحران جدی کمبود سوخت در صنایع کشور آن را یکی از بزرگترین چالش‌های پیش روی تولید اشتغال و اقتصاد کلان کشور دانست و خواستار اصلاحات بنیادی در مدیریت انرژی و توسعه منابع پایدار شد. وی با بیان اینکه کمبود سوخت به ویژه گاز طبیعی و برق این روزها به معضل بزرگ صنایع کشور تبدیل شده است، با اشاره به این موضوع گفت یکی از مهم‌ترین دلایل این بحران ناترازی شدید انرژی است که ریشه در مدیریت ناکارآمد فقدان تخصص و ضعف برنامه‌ریزی بلندمدت دارد. این فعال اقتصادی در حوزه صنایع لوازم خانگی، افزود: در سال‌های گذشته سرمایه‌گذاری کافی برای توسعه زیرساخت‌های تولید و انتقال انرژی صورت نگرفته و در عین حال مصرف در بخش‌های خانگی تجاری و حمل‌ونقل به طور چشمگیری افزایش یافته است این باعث شده سهم صنایع از سوخت کاهش یابد و در مواردی حتی صنایع مجبور به کاهش تولید یا تعطیلی شوند. به گفته عراقی، وابستگی شدید صنایع به سوخت‌های فسیلی به ویژه گاز طبیعی در کنار صادرات انرژی برای کسب درآمد ارزی باعث شده تا در زمان‌های اوج مصرف و کمبود منابع تأمین سوخت صنایع به شدت مختل شود.

پیامدهای اقتصادی و اجتماعی بحران سوخت در صنایع

مدیرعامل شرکت تکبان کنترل انرژی تأکید کرد این کمبود باعث افزایش هزینه‌های تولید می‌شود چرا که صنایع برای تأمین انرژی به ژنراتورهای گازویی یا سایر منابع پرهزینه روی می‌آورند. این افزایش هزینه‌ها رقابت‌پذیری کالاهای تولید داخل را کاهش داده و صادرات را محدود می‌کند. وی اضافه کرد: کاهش تولید و تعطیلی کارخانه‌ها پیامد مستقیم این بحران است که به از دست رفتن فرصت‌های شغلی و افزایش بیکاری منجر می‌شود. متأسفانه گزارش‌هایی نیز وجود دارد که برخی کارخانجات بزرگ در تیرماه آینده به دلیل کمبود سوخت مجبور به تعطیلی موقت خواهند شد.

رئیس اتاق ایران در نامه به معاون اول رئیس جمهوری خواستار شد: تدابیر فوری برای تضمین تأمین گازوئیل واحدهای تولیدی

صمد حسن زاده، رئیس اتاق ایران در نامه‌ای به محمدرضا عارف، معاون رئیس جمهوری، با اشاره به تبعات جدی تداوم قطع برق برای واحدهای تولیدی، تدابیر جدی برای تضمین تأمین گازوئیل واحدهای تولید را خواستار شد.

رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران در نامه‌ای به معاون اول رئیس جمهوری، اتخاذ تدابیر فوری برای هماهنگی میان وزارتخانه‌های نیرو، صمت و نفت جهت تضمین تأمین گازوئیل واحدهای تولیدی را خواستار شد.

در نامه صمد حسن زاده، رئیس اتاق ایران به محمدرضا عارف، معاون رئیس جمهوری، با اشاره به شرایط دشوار واحدهای تولیدی برای ادامه فعالیت در شرایط تداوم قطعی برق، اعلام کرده است: در کنار نبود هماهنگی کافی میان وزارتخانه‌های نیرو، صمت، معدن و تجارت و نفت در تعیین و تخصیص سهمیه گازوئیل، واحدهای تولیدی در تأمین سوخت مورد نیاز برای دستگاه‌های مولد برق نیز با چالش‌های جدی مواجه هستند و این وضعیت با ایجاد اختلال در تولید برق اضطراری، حفظ ظرفیت تولید این واحدها را با مانع جدیدی روبه‌رو کرده است. در متن کامل نامه رئیس اتاق ایران به معاون اول رئیس جمهوری آمده است: همان‌گونه که مستحضری؛ تداوم قطع برق واحدهای تولیدی از زمستان سال گذشته و تشدید خاموشی‌های اجباری صنایع از ابتدای اردیبهشت‌ماه سال جاری، شرایط دشواری را برای ادامه فعالیت واحدهای تولیدی که پیش‌ازاین نیز از شرایط تحریمی اقتصاد کشور، نوسانات گسترده نرخ ارز، سیر صعودی افزایش قیمت‌ها، قطع اجباری گاز و سایر مشکلات موجود صدمه‌دیده‌اند، ایجاد کرده است. به‌نحوی که در شرایط حاضر فعالیت بسیاری از کارخانه‌ها و صنایع به زیر ظرفیت بهینه تنزل یافته است و در مواردی تولید به‌کلی متوقف شده است. افزون بر این، در حال حاضر به دلیل نبود هماهنگی کافی میان وزارتخانه‌های نیرو، صمت، معدن و تجارت و نفت در تعیین و تخصیص سهمیه گازوئیل، واحدهای تولیدی در تأمین سوخت مورد نیاز برای دستگاه‌های مولد برق نیز با چالش‌های جدی مواجه هستند که این وضعیت نیز منجر به اختلال در تولید برق اضطراری واحدهای تولیدی شده و حفظ ظرفیت تولید این واحدها را با مانع جدیدی روبه‌رو کرده است. با عنایت به آنکه مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) سال ۱۴۰۴ را سال «سرمایه‌گذاری برای تولید» نام نهاده‌اند، ضرورت حمایت و تسهیل فعالیت تولیدی بیش‌ازپیش احساس می‌شود. در این راستا، اتاق ایران از جنابعالی درخواست دارد برای رفع این معضل و پیشگیری از پیامدهای غیرقابل‌جبران آن بر واحدهای تولیدی به‌صورت فوری، دستور اقدام صادر فرمایید. در این خصوص، پیشنهاد مشخص اتاق ایران به‌منظور ایجاد هماهنگی فی‌مابین وزارتخانه‌های نیرو، نفت و صمت، معدن و تجارت در تخصیص گازوئیل به واحدهای تولیدی به شرح ذیل است:

در گام دوم، وزارت صمت، معدن و تجارت با استناد به زمان‌های قطع برق اعلام شده توسط وزارت نیرو و همچنین، میزان مصرف سوخت دستگاه‌های مولد برق واحدهای تولیدی بر اساس مدارک و مستندات ارائه شده توسط واحدهای تولیدی متقاضی، برآورد دقیق و واقع‌بینانه از میزان گازوئیل مورد نیاز هر واحد تولیدی برای تأمین برق، به وزارت نفت دهد. این اقدام موجب می‌شود میزان نیاز واقعی واحدهای تولیدی متقاضی تولید برق، مشخص شود و تخصیص سوخت گازوئیل به شکلی شفاف و منظم مدیریت شود.

در گام سوم، وزارت نفت، مطابق با برآورد ارائه شده توسط وزارت صمت، معدن و تجارت از میزان نیاز سوخت گازوئیل هر واحد تولیدی، سهمیه گازوئیل مورد نیاز را به‌صورت دقیق و به‌موقع تخصیص دهد تا واحدهای تولیدی در زمان قطعی برق بتوانند برق مورد نیاز خود را تأمین نمایند. این اقدام به وزارت نفت کمک می‌کند تا توزیع گازوئیل را بر اساس نیاز واقعی صنایع انجام دهد و از هدر رفت و قاچاق سوخت جلوگیری می‌کند.

در گام چهارم، وزارت صمت، معدن و تجارت با نظارت مستمر و دقیق بر واحدهای تولیدی که سهمیه گازوئیل دریافت کرده‌اند، از تولید و عرضه محصولات این واحدها به بازار اطمینان حاصل نماید؛ تا علاوه بر جلوگیری از بروز هرگونه رفتار سودجویانه و فسادزا، شفافیت و سلامت فرآیند تخصیص سوخت و تولید صنعتی در شرایط کمبود برق تضمین شود.

امید می‌رود با ورود و پیگیری جنابعالی، بخشی از چالش تأمین برق واحدهای تولیدی که در حال حاضر به دلیل ناهماهنگی فی‌مابین وزارتخانه‌های نیرو، صمت، معدن و تجارت و نفت در تخصیص گازوئیل رخ داده، به‌سرعت مرتفع شود تا واحدهای تولیدی با آرامش و اطمینان خاطر، نقش خود را در پیشرفت، آبادانی و اقتدار ملی ایفا نمایند. در این راستا اتاق ایران، آمادگی خود را برای ارائه هرگونه نظر مشورتی و کارشناسی اعلام می‌دارد. لطفاً دستور فرمایید نتایج این اقدام به دبیرخانه شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی منعکس گردد.

در گام نخست، وزارت نیرو تعداد روز و میزان ساعت قطع برق واحدهای تولیدی را تا پایان شهریورماه ۱۴۰۴ به‌طور شفاف و دقیق تعیین و به وزارت صمت، معدن و تجارت اعلام کند. این اقدام سبب می‌شود هر واحد تولیدی به‌روشنی بداند در بازه زمانی مذکور، چند روز و چند ساعت با قطعی برق مواجه خواهد شد و برای حفظ ظرفیت تولید خود، به چه میزان نیازمند تولید برق از طریق دستگاه‌های مولد برق است. همچنین این رویکرد، تکلیف وزارت نیرو نسبت به واحدهای تولیدی را مشخص می‌سازد و از هرگونه ابهام یا ناهماهنگی در تخصیص برق و مدیریت مصرف جلوگیری می‌کند.

نیم نگاه

تشکل؛
ستون توانمندسازی

تشکل‌های اقتصادی؛ ستون اصلی توانمندسازی و توسعه تولید ملی

تشکل‌ها در سراسر جهان، به‌ویژه در کشورهای توسعه‌یافته، نقش کلیدی در حمایت از تولیدکنندگان و رفع چالش‌های آنها ایفا می‌کنند. این نهادها با ارائه خدمات متنوع، از مشاوره فنی و آموزشی گرفته تا میانجی‌گری و توسعه زیرساخت‌ها، به تقویت توان رقابتی صنایع و بهبود محیط کسب‌وکار کمک می‌کنند.

این نهادها، به‌عنوان صدای بخش تولید، خواهان ایجاد محیطی رقابتی، شفاف و حمایت‌گر برای صاحبان کسب‌وکار هستند. یکی از ابزارهای اصلی این مشارکت، رابطه‌سازی با نهادهای دولتی و تصمیم‌ساز است. این مسئله محدود به فشار بر سیاست‌گذاران نیست، بلکه شامل ارائه گزارش‌های کارشناسی، تحلیل‌های اقتصادی، ارزیابی‌های ریسک و پیشنهادهای سیاستی است. برای مثال، وقتی تعرفه‌های وارداتی بر مواد اولیه افزایش می‌یابد، تشکل‌ها می‌توانند با استناد به داده‌های آماری و تحلیل‌های اقتصادی، تأثیر منفی این تصمیم بر تولیدکنندگان داخلی را اثبات و سیاست‌های جایگزین پیشنهاد کنند.

در ادامه یک مثال واقعی و شناخته‌شده از عملکرد موفق یک انجمن اقتصادی در اصلاح قانون زبان‌بار برای تولیدکنندگان ارائه می‌دهم، به شکلی که در گزارش حرفه‌ای و رسانه‌ای قابل استفاده باشد: یکی از برجسته‌ترین نمونه‌های تأثیرگذاری انجمن‌های اقتصادی در حوزه سیاست‌گذاری، اقدام اتحادیه تولیدکنندگان و کارفرمایان ایالات متحده در دهه ۲۰۱۰ میلادی بود.

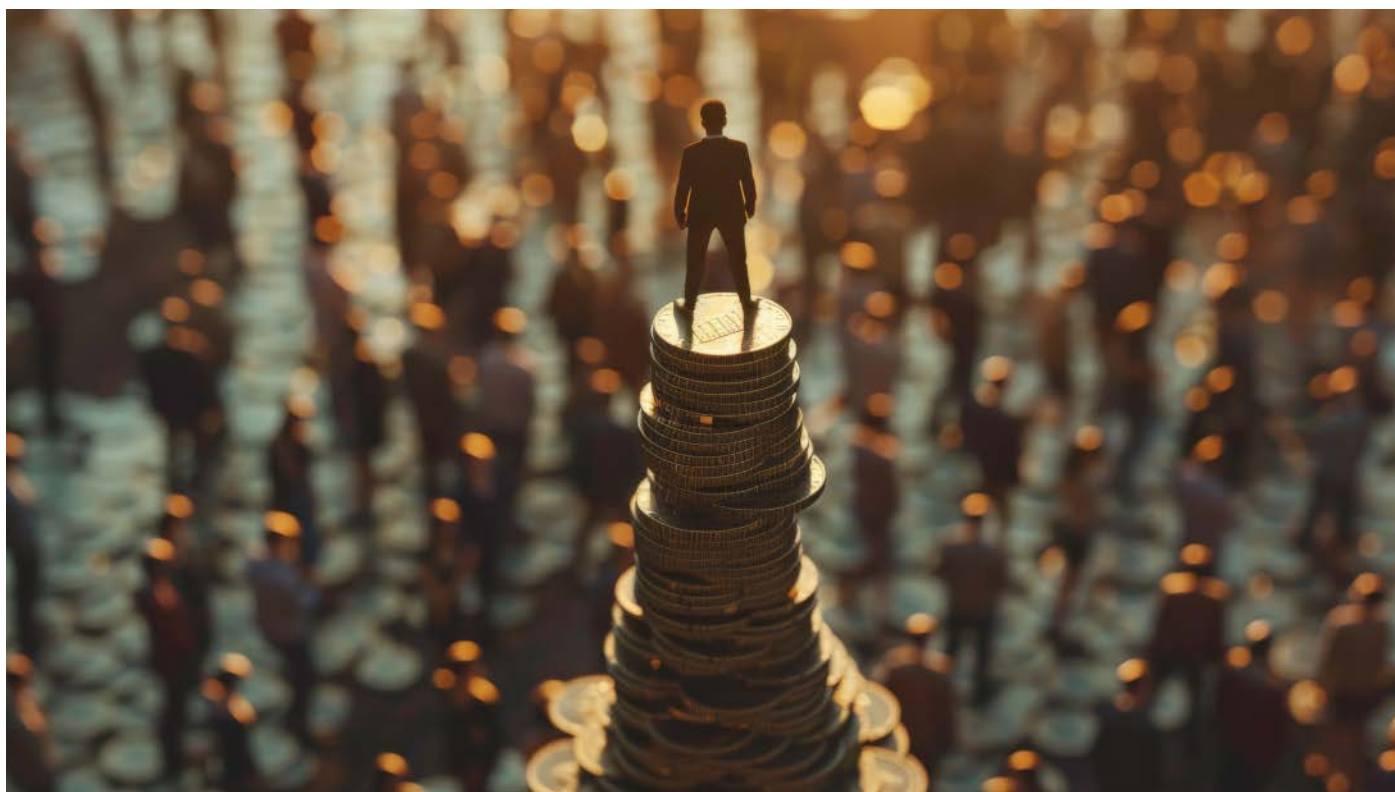
در آن زمان، یک قانون جدید مالیاتی در برخی ایالات آمریکا به‌گونه‌ای تنظیم شده بود که مالیات‌های سنگینی بر واردات مواد اولیه موردنیاز صنایع تولیدی اعمال می‌کرد و باعث افزایش هزینه‌های تولید برای کارخانه‌ها می‌شد.

این وضعیت، به‌ویژه برای شرکت‌های کوچک و متوسط که بخش قابل توجهی از تولید صنعتی را تشکیل می‌دادند، مشکلات جدی به‌وجود آورد و خطر کاهش توان رقابتی آنها در بازار داخلی و جهانی را به همراه داشت.

به گزارش ماهنامه آینده‌سازان صنایع لوازم خانگی، تشکل‌ها به عنوان واسطه‌های مؤثر در فرآیندهای سیاست‌گذاری و قانون‌گذاری، به نمایندگی از منافع تولیدکنندگان در گفتگو با دولت‌ها و نهادهای تصمیم‌ساز فعالیت می‌کنند. این نقش نمایندگی، باعث می‌شود که قوانین و مقررات به گونه‌ای تدوین و اصلاح شود که فضای کسب‌وکار شفاف‌تر، عادلانه‌تر و رقابتی‌تر شود و موانع پیش روی تولیدکنندگان کاهش یابد. در ادامه، به برخی از اقدامات مؤثر این تشکل‌ها در حمایت از تولیدکنندگان پرداخته می‌شود:

تأثیرگذاری بر سیاست‌گذاری‌ها

در ساختار اقتصادی مدرن، تشکل‌های اقتصادی نه فقط نهادهایی برای گردهم‌آوردن فعالان یک صنعت خاص، بلکه بازیگرانی تأثیرگذار در فرآیند سیاست‌گذاری عمومی و تدوین مقررات محسوب می‌شوند. این نهادهای صنفی و تجاری با ایفای نقش نمایندگی از سوی اعضای خود، به‌ویژه تولیدکنندگان، سعی می‌کنند تا در فضای تصمیم‌سازی و قانون‌گذاری کشور، منافع جمعی را برجسته کنند و در شکل‌گیری سیاست‌هایی مؤثر و عادلانه مشارکت داشته باشند. در بسیاری از کشورها، به‌ویژه ایالات متحده، آلمان، کانادا و ژاپن، تشکل‌های اقتصادی نقش فعالی در فرآیندهای سیاست‌گذاری دارند. در ایالات متحده، نهادهایی مانند National Association of Manufacturers و U.S. Chamber of Commerce به‌طور منظم با نمایندگان کنگره، دولت فدرال و نهادهای قانون‌گذار وارد گفت‌وگو می‌شوند تا دیدگاه‌ها و نیازهای صنعت را منتقل کنند.

یکی از اصلی‌ترین مسیرهای این همکاری‌ها، انتقال فناوری است؛ به گونه‌ای که فناوری‌های نوظهور از آزمایشگاه‌های تحقیقاتی و دانشگاهی به فرآیندهای تولید صنعتی وارد می‌شوند.

این فرایند شامل همکاری مشترک در پروژه‌های تحقیقاتی، توسعه نمونه‌های اولیه و تست کاربردی فناوری‌ها در محیط‌های عملیاتی واقعی می‌شود که به تولیدکنندگان امکان می‌دهد با بهره‌گیری از آخرین دستاوردهای علمی و فناوریانه، محصولات خود را بهبود داده و فرآیندهای تولید را بهینه کنند.

علاوه بر این، تشکلهای اقتصادی با برگزاری نمایشگاه‌ها، همایش‌ها و سمینارهای تخصصی فناوری، فضایی را برای تبادل ایده‌ها، معرفی نوآوری‌ها و شبکه‌سازی میان تولیدکنندگان، پژوهشگران و تأمین‌کنندگان فناوری فراهم می‌آورند. این رویدادها فرصتی طلایی برای تولیدکنندگان است تا ضمن آشنایی با فناوری‌های جدید، بتوانند شریکان فناوریانه مناسبی برای توسعه محصولات و خدمات خود بیابند. از دیگر اقدامات مهم این نهادها، ایجاد و حمایت از مراکز نوآوری و فناوری مشترک است. این مراکز، به عنوان پل ارتباطی میان دانشگاه‌ها، مراکز تحقیقاتی و صنایع، محیطی فراهم می‌کنند تا تیم‌های چندرشته‌ای بتوانند با هم همکاری کنند و نوآوری‌های فناوریانه را به محصولات و خدمات قابل عرضه به بازار تبدیل کنند. حضور چنین مراکزی در اکوسیستم صنعتی به تولیدکنندگان کمک می‌کند تا ضمن کاهش هزینه‌های تحقیق و توسعه، زمان ورود محصولات جدید به بازار را به شدت کاهش دهند و در نتیجه توان رقابتی خود را افزایش دهند.

در نهایت، این همکاری‌های مبتنی بر دانش و فناوری، باعث می‌شوند که تولیدکنندگان بتوانند به سرعت به تغییرات بازار و نیازهای مصرف‌کنندگان پاسخ دهند، فرآیندهای تولید خود را کارآمدتر و سازگارتر کنند و در بازارهای داخلی و بین‌المللی موقعیت خود را تثبیت کنند.

این روند، نقشی کلیدی در تحقق توسعه صنعتی پایدار و اقتصاد مبتنی بر دانش ایفا می‌کند که برای حفظ رقابت‌پذیری در دنیای امروز ضروری است.

ایجاد شبکه‌های تجاری و فرصت‌های همکاری

تشکلهای اقتصادی با برگزاری نمایشگاه‌ها، همایش‌ها و نشست‌های تخصصی، فرصت‌هایی را برای تولیدکنندگان فراهم می‌کنند تا با یکدیگر و با تأمین‌کنندگان و مشتریان بالقوه ارتباط برقرار کنند. این شبکه‌سازی می‌تواند به ایجاد همکاری‌های تجاری، توسعه بازارهای جدید و افزایش صادرات منجر شود.

در کشورهای توسعه‌یافته یکی از ارکان اصلی در تعیین چارچوب‌های اخلاقی، تدوین آیین‌نامه‌های رفتاری و هدایت حرفه‌ای محسوب می‌شوند و اغلب با نهادهای دانشگاهی و دولت‌ها در ارتباط مستقیم هستند.

این الگو به تدریج در کشورهای در حال توسعه نیز در حال شکل‌گیری است و ظرفیت‌های بالقوه فراوانی برای تأثیرگذاری بر سیاست‌های عمومی و توسعه منابع انسانی در اختیار دارد. از سوی دیگر، حضور مستمر اعضا در فعالیتهای انجمن‌ها، حس تعلق اجتماعی، اعتماد متقابل و مسئولیت‌پذیری را در افراد تقویت می‌کند.

این فضاها نه تنها بستری برای رشد فردی فراهم می‌کنند، بلکه با ایجاد ارتباطات بین‌رشته‌ای و بین‌فردی، نقشی کلیدی در شکل‌گیری شبکه‌های حرفه‌ای ایفا می‌نمایند؛ شبکه‌هایی که در ادامه می‌توانند زمینه‌ساز فرصت‌های شغلی، پروژه‌های مشترک، کارآفرینی‌های گروهی و نوآوری‌های بین‌رشته‌ای شوند.

در پاسخ، اتحادیه تولیدکنندگان با انجام فعالیتهای گسترده ارتباطی و مذاکره با نمایندگان مجلس، وزارت دارایی و کمیته‌های اقتصادی، تأثیرات منفی این قانون را به صورت مستند و کارشناسی به سیاست‌گذاران نشان داد. اتحادیه با ارائه گزارش‌های دقیق، برگزاری جلسات تخصصی با قانون‌گذاران و اطلاع‌رسانی عمومی، توانست حمایت جمعی صنایع را جلب کند و زمینه لازم برای اصلاح سریع قانون را فراهم آورد. در نهایت، پس از چند ماه مذاکرات و فشارهای سازمان‌یافته، این قانون بازنگری شد و معافیت‌هایی برای مواد اولیه وارداتی در نظر گرفته شد که موجب کاهش هزینه‌های تولید و حفظ اشتغال در صنایع کلیدی گردید. این اقدام نمونه‌ای بارز از تأثیرگذاری حرفه‌ای و هدفمند یک تشکل اقتصادی در حفظ منافع تولیدکنندگان و ارتقای فضای کسب‌وکار است. بر اساس ارزیابی‌ها، اصلاح این قانون منجر به افزایش حدود پانزده درصدی بهره‌وری در بخش‌های آسیب‌دیده و تقویت جایگاه رقابتی صنایع آمریکایی در بازارهای جهانی شد.

ارائه خدمات مشاوره‌ای و آموزشی

تشکلهای اقتصادی به‌عنوان نهادهای کلیدی در حمایت از تولیدکنندگان، با ارائه مجموعه‌ای گسترده از خدمات مشاوره‌ای و آموزشی، نقش اساسی در توانمندسازی اعضای خود ایفا می‌کنند. این خدمات با هدف کمک به تولیدکنندگان در مواجهه با چالش‌های متعدد فنی، مدیریتی، مالی و بازاریابی طراحی شده‌اند تا فرآیندهای تولید بهینه‌تر، بهره‌وری افزایش یابد و هزینه‌های عملیاتی به حداقل ممکن کاهش پیدا کند. از مهم‌ترین این خدمات می‌توان به برگزاری دوره‌های آموزشی تخصصی و کارگاه‌های مهارت‌افزایی اشاره کرد که با تمرکز بر مسائل روز صنعت و نیازهای واقعی واحدهای تولیدی، به ارتقای دانش فنی، بهبود روش‌های مدیریتی و ارتقای توانمندی‌های بازاریابی می‌پردازند. این دوره‌ها غالباً توسط کارشناسان مجرب و اساتید برجسته برگزار می‌شود و شامل موضوعاتی مانند مدیریت کیفیت، بهینه‌سازی خط تولید، نوآوری در محصول، روش‌های بازاریابی دیجیتال، مدیریت مالی و برنامه‌ریزی استراتژیک می‌شود. علاوه بر آموزش‌های گروهی، تشکلهای اقتصادی خدمات مشاوره‌ای فردی و سازمانی نیز ارائه می‌دهند که به تولیدکنندگان کمک می‌کند تا مسائل خاص خود را شناسایی و راهکارهای عملی و اثربخش را پیاده‌سازی کنند. این مشاوره‌ها ممکن است در زمینه بهبود فرآیندهای تولید، تحلیل بازار، مدیریت منابع انسانی، توسعه محصول جدید و یا ارتقای سیستم‌های کنترل کیفیت باشد. مطالعات متعددی نشان داده‌اند که تولیدکنندگانی که به طور فعال از این خدمات بهره می‌برند، موفق به کاهش چشمگیر هزینه‌های تولید، افزایش کیفیت محصولات و بهبود جایگاه رقابتی خود در بازار داخلی و خارجی می‌شوند. از این رو، نقش تشکلهای اقتصادی فراتر از یک نهاد حمایتی ساده بوده و به عنوان موتور محرکه‌ای برای توسعه پایدار صنعتی و اقتصادی شناخته می‌شوند.

تسهیل دسترسی به فناوری و نوآوری

تشکلهای اقتصادی با ایجاد و توسعه همکاری‌های استراتژیک با مراکز تحقیقاتی، دانشگاه‌ها و مؤسسات نوآوری، نقش مهمی در تسهیل دسترسی تولیدکنندگان به فناوری‌های نوین و راهکارهای خلاقانه ایفا می‌کنند. این ارتباطات بین‌بخشی نه تنها به انتقال دانش فنی پیشرفته کمک می‌کند، بلکه به توسعه ظرفیتهای تحقیق و توسعه (R&D) در بخش تولید نیز شتاب می‌بخشد.

معاون امور استان‌ها و تشکل‌های اتاق ایران در گفتگو با آینده‌سازان مطرح کرد تشکل‌گرایی، کلید توسعه بخش خصوصی در اقتصاد ایران

رسیدن به تکامل اقتصادی و اجتماعی، بزرگ‌ترین هدف توسعه‌ای هر جامعه‌ای است. جامعه جهانی با بهره‌گیری از تجربیات ناشی از شکست‌ها و بحران‌های اقتصادی دریافته است که این تکامل و بهبود، جز با حضور مؤثر بخش خصوصی در عرصه اقتصاد و حرکت به سوی تشکل‌گرایی، امکان‌پذیر نیست. انتخاب هر روشی غیر از این، در حکم تکرار آزمون و خطاست.

تنها در این صورت است که می‌توان به آینده‌ای روشن و پایدار در اقتصاد امیدوار بود.

زمانی همچنین خاطرنشان کرد: توسعه و حمایت از تشکل‌ها و انجمن‌ها نه تنها به نفع بخش خصوصی، بلکه به نفع کل اقتصاد کشور است و می‌تواند از میزان دخالت‌های غیرضروری حاکمیت در امور اقتصادی بکاهد.

وی تصریح کرد: تشکل‌گرایی و تقویت انجمن‌ها باید در اولویت برنامه‌های اقتصادی کشور قرار گیرد تا سهم بخش خصوصی در اقتصاد کشور به‌طور چشمگیری افزایش یافته و زمینه‌های توسعه پایدار فراهم شود.

تشکل‌گرایی یکی از ارکان مهم توسعه بخش خصوصی در هر اقتصادی به شمار می‌رود. سید جواد زمانی معتقد است که انجمن‌ها نقش کلیدی در شکل‌دهی به سیاست‌ها و تصمیم‌گیری‌های اتاق بازرگانی ایران دارند و در واقع، ستون اصلی پیشرفت بخش خصوصی هستند. او می‌گوید: انجمن‌ها باید با همکاری مستمر و ارتباط مؤثر با اعضا، مشکلات و نیازهای آنان را شناسایی کرده و با برنامه‌ریزی دقیق، راهکارهای کاربردی ارائه دهند تا فضای کسب‌وکار بهبود یابد.

زمانی همچنین تأکید دارد: تقویت تشکل‌ها می‌تواند سهم بخش خصوصی در اقتصاد کشور را افزایش دهد و با کاهش تصدی‌گری‌های دولتی، شرایط لازم برای رشد پایدار و اشتغال‌زایی فراهم شود.

او در پایان یادآور شد: حمایت از انجمن‌ها باید به‌عنوان یک اولویت در برنامه‌ریزی‌های اقتصادی کشور در نظر گرفته شود تا زمینه‌های توسعه همه‌جانبه اقتصاد ایران مهیا گردد. تقویت تشکل‌ها و انجمن‌ها نه تنها به سود بخش خصوصی، بلکه در راستای منافع کل اقتصاد کشور خواهد بود و مسیر رشد و توسعه را هموارتر خواهد کرد.

به گزارش آینده‌سازان صنایع لوازم خانگی، معاون امور استان‌ها و تشکل‌های اتاق ایران بر این باور است که انجمن‌ها و تشکل‌ها، ستون‌های اصلی پیشرفت اتاق بازرگانی و توسعه بخش خصوصی کشور به شمار می‌روند و نقش پررنگی در بهبود شرایط اقتصادی دارند. به اعتقاد وی، تنها با فعال‌سازی و تقویت این انجمن‌هاست که می‌توان سهم بخش خصوصی در اقتصاد ایران - که هم‌اکنون کمتر از ۱۵ درصد است - را افزایش داد و در نتیجه، بستر لازم برای رشد و شکوفایی اقتصادی پایدار را فراهم آورد.

سید جواد زمانی، معاون امور استان‌ها و تشکل‌های اتاق ایران، در گفت‌وگویی اختصاصی با ماهنامه آینده‌سازان صنایع لوازم خانگی با اشاره به اهمیت تشکل‌گرایی در اقتصاد ایران گفت: انجمن‌ها با فعالیت مؤثر خود، ساختار اتاق بازرگانی را شکل داده و در تحقق اهداف و برنامه‌های آن نقش کلیدی ایفا می‌کنند.

وی افزود: اتاق بازرگانی ایران بدون حضور فعال انجمن‌ها و تشکل‌های صنفی و تخصصی نمی‌تواند به جایگاه واقعی خود دست یابد. این انجمن‌ها نمایندگان واقعی بخش خصوصی‌اند و صدای اعضای خود را به سیاست‌گذاران و مدیران منتقل می‌کنند.

زمانی با تأکید بر اینکه «انجمن‌های فعال، اتاق بازرگانی قوی‌تر و تأثیرگذارتری را شکل می‌دهند»، اظهار کرد: هرچه انجمن‌ها منسجم‌تر و حرفه‌ای‌تر عمل کنند، اتاق نیز بهتر و مؤثرتر وظایف خود را انجام خواهد داد. این چرخه به نفع توسعه بخش خصوصی، بهبود فضای کسب‌وکار و ارتقای اقتصاد کشور خواهد بود.

معاون اتاق ایران با اشاره به سهم اندک بخش خصوصی در اقتصاد کشور گفت: متأسفانه بخش خصوصی تنها ۱۵ درصد اقتصاد را در اختیار دارد و ۸۵ درصد دیگر در اختیار حاکمیت است. این امر نشان می‌دهد که جای کار زیادی برای تقویت بخش خصوصی و تشکل‌ها وجود دارد.

وی افزود: انجمن‌ها به عنوان نهادهای صنفی و تخصصی می‌توانند با شناسایی دقیق مشکلات، ارائه راهکارهای عملی و همکاری مؤثر با دستگاه‌های دولتی، در ارتقاء جایگاه بخش خصوصی نقشی کلیدی ایفا کنند.

زمانی در ادامه به عملکرد انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران اشاره کرد و گفت: این انجمن یکی از محدود تشکل‌هایی است که با تکیه بر سال‌ها تجربه، توانسته در کنار اعضای خود، مشکلات اصلی را شناسایی کرده و گام‌های مؤثری در جهت رفع آن‌ها بردارد. این ارتباط نزدیک با اعضا و پاسخگویی به نیازهای آن‌ها، نمونه‌ای موفق از تشکل‌گرایی واقعی است.

وی تأکید کرد: تشکل‌های قوی و متعهد، بستر پویایی و رشد اقتصادی بخش خصوصی را فراهم می‌کنند و این روند می‌تواند به بهبود فضای کسب‌وکار، افزایش تولید، ایجاد اشتغال و توسعه صادرات منجر شود. معاون امور استان‌ها و تشکل‌های اتاق بازرگانی ایران همچنین بر لزوم سرمایه‌گذاری بیشتر برای تقویت انجمن‌ها و تشکل‌ها تأکید کرد و گفت: دولت و نهادهای حاکمیتی باید فرصت‌های بیشتری در اختیار بخش خصوصی و تشکل‌ها قرار دهند تا بتوانند با قدرت و تمرکز بیشتری در حوزه اقتصادی فعالیت کنند.

انجمن صنایع لوازم خانگی ایران
Association of Home Appliance Manufacturers IRAN

راه‌های ارتباطی انجمن

بدینوسیله به اطلاع کلیه اعضای محترم انجمن و سایر مخاطبان می‌رساند
در راستای روزآمدسازی راه‌های ارتباطی رسمی انجمن
نسبت به ارسال مکاتبات و دیگر تعاملات سازمانی، صرفاً از طریق موارد ذیل اقدام فرمائید.

تهران، خیابان شهید بهشتی، خیابان صابونچی (مهنار سابق)، کوچه مبینی، پلاک ۸

نشانی

۱۵۳۳۶۶۵۵۹۴

کد پستی

۸۸۵۱۲۱۲۷ (خط ویژه)

تلفن

۸۸۷۴۴۴۶۳

نمابر

۰۹۰۱-۸۳۱۹۱۶۶

واتساپ

۱۰۰۰۰۲۴۲۶

پیامک

www.ahamiran.com

وبسایت

info@ahamiran.com

ایمیل

صنعت پیران لوازم خانگی کشور

بزرگترین و قدیمی‌ترین تشکل ملی

مدیرعامل سیماران در گفتگو با آینده سازان تاکید کرد لزوم تشکل گرایی واحد در صنعت لوازم خانگی ایران

صنعت لوازم خانگی ایران به رغم موفقیت‌های چشمگیر در مقابله با تحریم‌ها و تأمین نیازهای بازار داخلی، هنوز از ضعف‌های ساختاری و فقدان تشکل‌های منسجم رنج می‌برد. مدیرعامل شرکت سیماران و یکی از پیشکسوتان این حوزه، با تأکید بر اهمیت تشکل‌گرایی در صنعت لوازم خانگی، می‌گوید که نبود هماهنگی و هم‌افزایی میان تولیدکنندگان، مانع بهره‌برداری کامل از ظرفیت‌های بالقوه این بخش شده است.

پرویز کلباسی در گفتگو با نشریه آینده سازان صنایع لوازم خانگی به تجربه کشورهای پیشرفته‌ای همچون آمریکا و چین اشاره می‌کند که با ایجاد تشکل‌های واحد و منسجم، توانسته‌اند جایگاه رقابتی خود را در بازارهای جهانی تثبیت کنند و کیفیت و بهره‌وری را بهبود بخشند. به گفته وی، تمرکز نداشتن بر یک سیاست واحد و نبود ساختار هماهنگ در ایران، موجب آسیب‌پذیری صنعت لوازم خانگی در برابر رقبا و کاهش بازدهی شده است. او معتقد است که تشکیل یک تشکل فراگیر، هم‌صدا و هم‌افزا می‌تواند منابع را بهینه کند، سیاست‌گذاری را تسهیل نماید و راه را برای توسعه پایدار و پیشرفت این صنعت هموار سازد. پرویز کلباسی، مدیرعامل شرکت سیماران و یکی از پیشکسوتان صنعت لوازم خانگی کشور، با اشاره به اهمیت تشکل‌گرایی در این حوزه گفت: صنعت لوازم خانگی ایران علی‌رغم موفقیت‌های قابل توجه در مقابله با تحریم‌ها و تأمین نیازهای بازار داخلی، همچنان با چالش‌های جدی در زمینه هماهنگی و هم‌افزایی میان تولیدکنندگان مواجه است.

وی افزود: متأسفانه ضعف‌های اجرایی و نبود ساختار تشکلی منسجم که همه فعالان این صنعت را در بر گیرد، مانع بهره‌برداری کامل از ظرفیت‌های بالقوه این بخش شده است؛ این در حالی است که کشورهای پیشرفته جهان، از جمله آمریکا و چین، با ایجاد تشکل‌های واحد و هماهنگ، توانسته‌اند ضمن افزایش کیفیت و بهره‌وری، جایگاه رقابتی خود را در بازارهای جهانی تثبیت کنند.

او معتقد است: صنعت لوازم خانگی به عنوان دومین صنعت پیشران کشور با موفقیت تحسین‌آمیز توانست با تحریم مقابله کند و نیازهای بازار داخلی را پوشش دهد. این صنعتگر بزرگ کشورمان گفت که اگر کشورهای پیشرفته را موردتوجه قرار دهیم، در امریکا دانشگاه ام آی تی، هاروارد در کمبریج، جنرال موتورز، فورد در دیترویت میشیگان و هواپیماسازی در کالیفرنیا متمرکز هستند و چین نیز همین‌گونه است.

در سطح بین‌الملل نیز مثل هواپیماسازی، شرکت‌های نفتی، نیروگاه‌سازان و غیره هماهنگ و با یک سیاست اجرا می‌کنند ولی در کشور ما یک سیاست واحد اجرا نمی‌شود و هماهنگی و هم‌افزایی وجود ندارد. مدیرعامل سیماران تأکید کرد: تمامی گروهی تولید لوازم خانگی باید در یک تشکل هم‌آهنگ و هم‌صدا و هم‌افزا تجمیع شوند تا بازدهی بهتر و شایسته‌تر حاصل شود.

کلباسی با تأکید بر ضرورت ایجاد یک تشکل فراگیر و هم‌صدا در صنعت لوازم خانگی گفت: ایجاد چنین تشکلی باعث هم‌افزایی منابع، تسهیل سیاست‌گذاری و اجرای برنامه‌های توسعه‌ای خواهد شد و می‌تواند گام مهمی در جهت ارتقای جایگاه صنعت لوازم خانگی ایران در بازارهای داخلی و بین‌المللی باشد.

وی همچنین خاطرنشان کرد: نبود سیاست‌های هماهنگ و ساختار منسجم در داخل کشور موجب شده است که صنعت لوازم خانگی در مقابل رقبای خارجی آسیب‌پذیر باشد و از ظرفیت‌های واقعی خود

بازماند. تنها با انسجام و اتحاد تولیدکنندگان است که می‌توان به توسعه پایدار و تحقق اهداف صنعتی کشور دست یافت. در پایان کلباسی از تمامی فعالان و تشکل‌های مرتبط خواست تا با همکاری و همدلی، زمینه‌ساز شکل‌گیری این تشکل واحد باشند تا صنعت لوازم خانگی ایران بتواند به شکوفایی و پیشرفت دست یابد. در شرایطی که صنعت لوازم خانگی ایران توانسته است در برابر چالش‌های بزرگی همچون تحریم‌ها مقاومت کرده و نیاز بازار داخلی را تا حد زیادی تأمین کند، اکنون زمان آن رسیده که با نگاهی راهبردی‌تر، به سمت تشکل‌گرایی هدفمند و منسجم حرکت کنیم. فقدان یک تشکل واحد و فراگیر، موجب پراکندگی سیاست‌ها، اتلاف منابع، و کاهش قدرت چانه‌زنی تولیدکنندگان در سطح داخلی و بین‌المللی شده است. تجربه کشورهای پیشرفته نشان داده است که هماهنگی ساختاری و اتحاد سازمان‌یافته میان فعالان یک صنعت، نه تنها بهره‌وری را افزایش می‌دهد، بلکه به ارتقای جایگاه آن صنعت در زنجیره ارزش جهانی منجر می‌شود.

صنعت لوازم خانگی کشور نیز برای عبور از موانع ساختاری و رقابتی، نیازمند ایجاد یک تشکل فراگیر، هماهنگ و توانمند است؛ تشکلی که صدای واحد این صنعت باشد، منافع جمعی را نمایندگی کند و زمینه‌ساز توسعه پایدار شود. بدون این اتحاد و انسجام، مسیر رشد صنعت با چالش‌های روزافزون روبه‌رو خواهد بود. امروز بیش از هر زمان دیگر، همدلی، همکاری و تشکل‌گرایی نه یک انتخاب، بلکه ضرورتی انکارناپذیر برای آینده صنعت لوازم خانگی ایران است.

بولتن

انجمن صنایع لوازم خانگی ایران

Association of Home Appliance Manufacturers IRAN

بازدید دبیرکل انجمن صنایع لوازم خانگی ایران از شرکت آریا ماشین گستر

نسرین اوجاقی، دبیرکل انجمن صنایع لوازم خانگی ایران، از شرکت آریا ماشین گستر، تولیدکننده قطعات اجاق گاز و شیرآلات لوازم گازسوز، بازدید کرد.

به گزارش ماهنامه آینده سازان صنایع لوازم خانگی، در جریان این بازدید، مهندس رضایی، مدیرعامل، و خانم فیض آبادی، رئیس هیئت مدیره شرکت آریا ماشین گستر، توضیحاتی درباره فرآیندهای تولید این شرکت ارائه کردند.

آنها دو چالش اصلی شرکت را ناترازی انرژی، به ویژه تأمین گازوئیل مورد نیاز ژنراتورهای برق و مشکلات مرتبط با تخصیص ارز عنوان کردند. این مسائل به عنوان موانع کلیدی در مسیر تولید پایدار مطرح شدند. اوجاقی در ادامه، ضمن قدردانی از تلاش‌های کارمندان و کارگران شرکت، از خط تولید آریا ماشین گستر بازدید کرد و از نزدیک با فعالیتهای این مجموعه در حوزه تولید قطعات لوازم گازسوز آشنا شد. وی در پایان بازدید، به کارگران و کارکنان شرکت خداقوت گفت و بر حمایت انجمن از رفع چالش‌های صنعت تأکید کرد.

بازدید دبیرکل انجمن صنایع لوازم خانگی ایران از کارخانه گروه انرژی

نسرین اوجاقی، دبیرکل انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران، به همراه مدیرعامل شرکت فیدار از کارخانه گروه انرژی بازدید کردند.

به گزارش ماهنامه آینده سازان صنایع لوازم خانگی ایران، در این بازدید، حمیدرضا مهدیان، مدیرعامل گروه انرژی، توضیحاتی درباره روند تولید این شرکت ارائه داد و به نوآوری‌های انجام شده در تولید کولرهای آبی و بخاری‌های گازی اشاره کرد.

در ادامه، هیئت بازدیدکننده از خط تولید کارخانه دیدن کردند. اوجاقی ضمن تقدیر از فعالیتهای گروه انرژی، به ویژه در حوزه نوآوری و تولید محصولات باکیفیت، به مدیریت و کارکنان این شرکت خداقوت گفت.

بازدید دبیرکل انجمن از مرکز تحقیقات صنایع انفورماتیک

نسرین اوجاقی، دبیرکل انجمن صنایع لوازم خانگی ایران، از مرکز تحقیقات صنایع انفورماتیک بازدید کرد. این دیدار با هدف تقویت همکاری‌ها و ارتقای استانداردهای صنعت لوازم خانگی انجام شد.

در پایان این بازدید، دبیرکل انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران از فرآیند کاری و نحوه بررسی استانداردهای محصولات لوازم خانگی در این مرکز دیدن کرد و بر تقویت همکاری‌های دوجانبه برای پیشبرد اهداف صنعت تأکید نمود.

به گزارش ماهنامه آینده سازان صنایع لوازم خانگی، در ابتدای این جلسه، دکتر سینا، رئیس مرکز تحقیقات صنایع انفورماتیک، با تشریح فعالیتهای این مرکز، از آمادگی برای گسترش همکاری با انجمن صنایع لوازم خانگی ایران خبر داد.

وی همچنین بر تعهد مرکز به تدوین و به روزرسانی استانداردهای حوزه لوازم خانگی تأکید کرد.

نسرین اوجاقی در ادامه بر اهمیت استانداردسازی در ارتقای کیفیت محصولات لوازم خانگی تأکید کرد و نبود برخی استانداردها در تولید قطعات این صنعت را از چالش‌های موجود دانست.

وی تدوین قوانین مرتبط با استاندارد را برای حفاظت از حقوق شهروندان ضروری خواند و بر لزوم انطباق استانداردها با هدف توسعه صادرات لوازم خانگی ایرانی تأکید کرد. اوجاقی همچنین از برگزاری نشست‌های آموزشی برای شرکتهای عضو انجمن در حوزه استاندارد استقبال کرد.

ضرورت استفاده از هوش مصنوعی در روابط عمومی شرکت‌ها

کمیسیون رسانه و ارتباطات انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران، ۲۹ اردیبهشت‌ماه با حضور نسرین اوجاقی، دبیرکل انجمن و جمعی از اعضای این انجمن برگزار شد.

مدیر روابط عمومی انجمن در پایان با اشاره به اهمیت ورود رسانه‌ها و روابط عمومی‌ها به دنیای هوش مصنوعی، تاکید کرد که این گام می‌تواند در حرکت به سوی آینده‌ای نوین برای صنعت لوازم خانگی کشور تاثیرگذار باشد. در انتهای جلسه، نمایندگان اعضای کمیسیون رسانه و ارتباطات نقطه‌نظرات و چالش‌های رسانه‌ای و تبلیغاتی خود را مطرح کردند. پس از بحث و تبادل نظر، امیر فلاح با رای اعضای کمیسیون به‌عنوان رئیس کمیسیون رسانه و ارتباطات انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران منصوب شد.

به گزارش روابط عمومی انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران، در ابتدای جلسه، نسرین اوجاقی، دبیرکل انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران، ضمن اشاره به اهمیت رسانه‌ها، بیان کرد که رسانه‌ها بهترین بستر برای انتقال و به گوش رساندن فعالیت‌های اجرایی انجمن به ذینفعان مختلف هستند. او همچنین افزود که انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران دو هدف اصلی دارد: توسعه صادرات و ورود فناوری و هوش مصنوعی به صنعت لوازم خانگی. او تاکید کرد که کمیسیون رسانه و ارتباطات باید در راستای این اهداف برنامه‌ریزی کرده و همواره این موارد را در نظر داشته باشد. در ادامه، امیر فلاح، مدیر روابط عمومی انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران، به نقش و کارکرد روابط عمومی در حوزه تشکیل‌گرایی و اهمیت آن پرداخت. او با اشاره به ضرورت داشتن برنامه و نقشه راه مشخص در روابط عمومی‌ها، از طراحی یک برنامه جامع روابط عمومی برای انجمن خبر داد و گفت: این برنامه در دسترس اعضای کمیسیون رسانه قرار گرفته و انجمن از نظرات و پیشنهادات اعضا در راستای به‌روزرسانی آن استقبال می‌کند. امیر فلاح همچنین تاکید کرد که انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران به‌عنوان یک تشکل ملی مهم، با چالش‌ها و مشکلات زیادی روبه‌رو است که باید این مسائل را به گوش مسئولان برساند. او به تغییرات ساختاری در روابط عمومی اشاره کرد و خواستار همکاری بیشتر روابط عمومی‌های تمامی شرکت‌های عضو انجمن در جهت پیشبرد اهداف مشترک شد.

اولین نشست کمیسیون تولیدکنندگان لوازم خانگی انرژی‌بر کوچک برگزار شد

اولین جلسه کمیسیون تولیدکنندگان لوازم خانگی انرژی‌بر کوچک در سال ۱۴۰۴، روز یکشنبه یازدهم خردادماه در سالن جلسات انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران برگزار شد.

بتوانند استانداردهای بین‌المللی را با موفقیت پشت سر بگذارند. ضعف بودن نشان‌های تجاری ایرانی در راستای جلب مشتری در کشورهای خارجی، به ویژه در رسته تولید لوازم خانگی کوچک، از مشکلات حاد است. با توجه به ضعف نقدینگی و قیمت تمام‌شده بالای کالا، مزیت رقابتی در بازارهای جهانی کاهش می‌یابد. با توجه به قطعی مکرر برق کارخانجات، ژنراتورهای برق در اکثر ساعات روز روشن هستند و تولیدکنندگان مجبورند با توجه به سهمیه گازوئیلی که کفاف حتی یک هفته در هر ماه را نمی‌دهد، این سوخت را از بازار آزاد تهیه نمایند که موجب تحمیل فشار مضاعف مالی به آنها می‌شود. اعضای کمیسیون بر لزوم همکاری و هم‌افزایی میان تولیدکنندگان، نهادهای دولتی و انجمن صنایع لوازم خانگی ایران تأکید کردند تا با رفع موانع موجود، زمینه رشد و توسعه این صنعت فراهم شود.

به گزارش ماهنامه آینده‌سازان صنایع لوازم خانگی ایران، در ابتدای جلسه، نسرین اوجاقی، دبیر انجمن، برنامه‌های سال جاری انجمن را معرفی کرد و توسعه صادرات و بهره‌گیری از فناوری‌های پیشرفته در تولید و عرضه لوازم خانگی را از اولویتهای اصلی این برنامه‌ها برشمرد. فرامرز لطافتی، دبیر کمیسیون، در ادامه به علت تشکیل این کمیسیون در اواخر سال گذشته اشاره کرد و گفت: تولیدکنندگان لوازم خانگی انرژی‌بر کوچک درخواست داشتند که کمیسیونی برای گردهمایی، هم‌اندیشی و یافتن راهکار برای مشکلات این حوزه تشکیل شود. وی افزود: از این پس، جلسات این کمیسیون به‌صورت ماهیانه برگزار خواهد شد و انجمن تمام توان خود را برای پیگیری مصوبات آن به‌کار خواهد گرفت. در ادامه جلسه، اعضا به بررسی مسائل و چالش‌های موجود در صنعت لوازم خانگی انرژی‌بر کوچک پرداختند. تولید این محصولات نیازمند سرمایه‌گذاری بسیار بالایی است و قالب‌ها در طول یک تا دو سال کارکرد مستهلک می‌شوند، اما نهادهایی مانند دارایی و بانک‌ها تصور می‌کنند که یک قالب باید حداقل ده تا بیست سال کارکرد داشته باشد. عدم تخصیص ارز به ثبت سفارشات انجام‌شده در این رسته از لوازم خانگی تبعات منفی خود را به‌سرعت نشان می‌دهد. بحران تخصیص ارز بسیار حاد است؛ به‌طوری‌که طبق اخبار واصله، شرکت‌های دارویی حدود پنج ماه است که تخصیص ارز نداشته‌اند. داشتن کیفیت بالا شرط لازم برای انجام صادرات است و این امر محقق نمی‌شود مگر با استفاده از مواد اولیه و تجهیزات پیشرفته که

دیدار دبیرکل انجمن با نماینده مجلس برای رفع موانع تولید

نسرین اوجاقی، دبیرکل انجمن صنایع لوازم خانگی ایران، به همت معاونت مجلس و امور تشکل‌های اتاق تهران با دکتر امیر توکلی، نماینده مجلس شورای اسلامی و عضو کمیسیون صنعت، دیدار کرد تا درباره چالش‌های پیش‌روی این صنعت گفت‌وگو کند.

که این امر هزینه‌های تولید را افزایش داده و مشکلات دیگری از جمله مسائل مرتبط با قوانین ستاد مبارزه با قاچاق کالا به دنبال داشته است. دکتر توکلی در پاسخ، قول مساعد داد که از طریق کمیسیون صنایع مجلس، جلسه‌ای مشترک با حضور تولیدکنندگان و مسئولین بانک مرکزی برای رفع مشکلات ارزی برگزار شود.

وی همچنین از پیگیری مجلس با وزارت نفت و وزارت صنعت برای حل مشکل تأمین سوخت واحدهای تولیدی خبر داد. این دیدار در راستای تلاش برای رفع موانع تولید و حمایت از صنعت لوازم خانگی ایران در اتاق بازرگانی تهران صورت گرفت.

به گزارش روابط عمومی انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران، اوجاقی در این دیدار به مشکلات تخصیص ارز و ثبت سفارش اشاره کرد که از ابتدای سال جاری به دلیل عدم تخصیص ارز، روند تولید شرکت‌های لوازم خانگی را مختل کرده است.

وی همچنین به موانع گمرکی و تأخیر در ترخیص کالاها اشاره نمود و افزود که ناترازی انرژی، به‌ویژه قطعی دو روزه برق در شهرک‌های صنعتی، شرکت‌ها را مجبور به خرید ژنراتورهای گران‌قیمت کرده است.

اوجاقی در ادامه اظهار داشت که با وجود وعده‌های مسئولین برای تأمین سوخت واحدهای تولیدی، شرکت‌ها ناچار به تهیه سوخت از بازار آزاد هستند.

عضو هیات مدیره انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران: دیپلماسی اقتصادی کشور ضعیف است

داود نوده فراهانی، عضو هیات مدیره انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران، با انتقاد از سیاست‌های صادراتی و ضعف دیپلماسی اقتصادی کشور، تأکید کرد که نبود حمایت مؤثر از تولیدکنندگان و قطعی‌های مکرر برق، در تضاد با شعارهای تولیدی سال‌های اخیر است.

داود نوده فراهانی همچنین با اشاره به بحران ناترازی انرژی و تأثیر آن بر صنایع، تصریح کرد: در یک دهه گذشته، مقام معظم رهبری همواره شعارهای سال را با محوریت تولید انتخاب کرده‌اند، اما متأسفانه بسیاری از قوانین و تصمیمات اجرایی، خلاف این شعارها و در تضاد با منافع تولید وضع شده‌اند. وی در ادامه با انتقاد از قطعی برق صنایع گفت: بر اساس قانون بهبود مستمر فضای کسب‌وکار، صنایع و واحدهای تولیدی نباید در اولویت قطعی برق قرار گیرند؛ با این حال، در عمل شاهد نقض این قانون هستیم.

به گزارش روابط عمومی انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران، داود نوده فراهانی، عضو هیات مدیره انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران، با حضور در برنامه تلویزیونی «پایش» با انتقاد از سیاست‌های صادراتی کشور، اظهار کرد: سیاست‌های فعلی در حوزه صادرات، انگیزه و جذابیتی برای صادرکنندگان ایجاد نمی‌کند.

این کارآفرین با اشاره به چالش‌های ارزی پیش‌روی تولیدکنندگان افزود: دیپلماسی اقتصادی کشور بسیار ضعیف است و در این زمینه لازم است رایزنان اقتصادی جمهوری اسلامی ایران نقش فعال‌تری ایفا کنند.

بست مختصر ذریعہ است

حاج مهدی کامران

انجمن اقتصادی و ملی صنایع لوازم خانگی ایران
شرکت تابناک توسعه فیدار و ماهنامه آینده سازان صنایع لوازم خانگی
ضایعه درگذشت حاج مهدی کامران
را به جامعه صنعت و خانواده محترم ایشان تسلیت می گوید
روحشان قرین نور و رحمت الهی

انجمن صنایع لوازم خانگی ایران

Association of Home Appliance Manufacturers IRAN

انجمن صنایع لوازم خانگی ایران

Association of Home Appliance Manufacturers IRAN

بیانیه انجمن صنایع لوازم خانگی ایران در محکومیت حملات رژیم صهیونیستی به ایران

انجمن صنایع لوازم خانگی ایران، به نمایندگی از فعالان و تولیدکنندگان این صنعت، حملات تجاوزکارانه و غیرانسانی رژیم صهیونیستی به خاک مقدس ایران را که منجر به شهادت جمعی از هموطنان عزیز و غیرنظامیان بی‌گناه شده است، به شدت محکوم می‌کند.

این اقدامات جنایتکارانه، که نقض آشکار قوانین بین‌المللی و مصداق بارز تروریسم دولتی است، نه تنها تهدیدی علیه امنیت و حاکمیت ملی ایران، بلکه علیه صلح و ثبات منطقه‌ای است. ما ضمن ابراز همدردی عمیق با خانواده‌های معظم شهدا و آسیب‌دیدگان این حملات، بر وحدت و همبستگی ملی در برابر هرگونه تجاوز خارجی تأکید می‌کنیم. انجمن صنایع لوازم خانگی ایران، در راستای رسالت خود برای خدمت به ملت شریف ایران، متعهد است که با تمام توان در جهت تقویت تولید ملی و خودکفایی صنعتی گام بردارد تا در سایه عزت و اقتدار کشور عزیز ایران، پاسخی عملی به دشمنان این مرز و بوم داده شود.

ما همراه با سایر تشکلهای صنعتی و ملت بزرگ ایران، در دفاع از کیان میهن استوار و متحد ایستاده‌ایم.

انجمن صنایع لوازم خانگی ایران

برگزاری دوره آموزشی «الکترو دی پوزیشن کاتدی» انجمن با حضور اساتید برجسته

دوره آموزشی تخصصی «الکترو دی پوزیشن کاتدی» با حضور نسرین اوجاقی، دبیرکل انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران و دکتر رنجبر، عضو هیئت علمی پژوهشگاه رنگ و متخصص رنگ‌های هوشمند و ضد خوردگی، برگزار شد.

لذا استفاده از پلیمرها به جای فلزات در تولید لوازم خانگی، گزینه‌ای هوشمندانه و مؤثر به حساب می‌آید. پلیمرها از نظر مقاومت در برابر خوردگی و تغییر رنگ، مزایای قابل توجهی را به همراه دارند. او در بخش دیگری از سخنان خود تأکید کرد که در جهت بهبود کیفیت و عمر لوازم خانگی، روش‌های پوشش‌دهی متنوعی همچون پوشش پودری، افشانی الکترو، روش‌های خاص افشانش حرارتی و اندازینگ وجود دارد. این روش‌ها نه تنها به افزایش کیفیت پوشش کمک می‌کنند بلکه لایه‌های محافظی را ایجاد می‌کنند که به طرز چشمگیری عمر مفید محصولات را Verlängern می‌کنند. به گفته رنجبر، با توجه به این عوامل، توجه به رنگ، انتخاب مواد اولیه مناسب و استفاده از روش‌های پوشش‌دهی پیشرفته از اهمیت ویژه‌ای در صنعت لوازم خانگی برخوردار است و می‌تواند تعیین‌کننده موفقیت محصول در بازار باشد. برگزاری این دوره گامی مؤثر در جهت افزایش بهره‌وری و توسعه صنعت رنگ و پوشش‌های صنعتی کشور به شمار می‌رود.

به گزارش روابط عمومی انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران، این دوره با هدف ارتقاء دانش فنی فعالان حوزه صنعت رنگ و پوشش‌های ضد خوردگی و افزایش کاربرد فناوری‌های نوین در صنعت لوازم خانگی، در تاریخ ۱۸ خرداد در محل ساختمان شماره ۳ اتاق بازرگانی ایران برگزار شد.

شرکت‌کنندگان در این دوره با جدیدترین روش‌ها و تکنولوژی‌های الکترو دی پوزیشن کاتدی آشنا شدند و از تجربیات اساتید برجسته بهره‌مند شدند.

خانم اوجاقی، دبیرکل انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران در این دوره به اهمیت توسعه فناوری‌های پوششی در بهبود کیفیت و طول عمر محصولات صنعتی اشاره کردند و بر نقش مؤثر انجمن ملی صنایع لوازم خانگی در حمایت از این حوزه تأکید نمودند. در ادامه دکتر رنجبر با ارائه مباحث تخصصی درباره رنگ‌های هوشمند و روش‌های مقابله با خوردگی، دیدگاه‌های نوینی را به شرکت‌کنندگان منتقل کرد.

به عقیده رنجبر جذابیت فروش لوازم خانگی، نقش کلیدی و تعیین‌کننده‌ای در موفقیت تجاری محصولات لوازم خانگی ایفا می‌کند. چراکه بررسی‌ها نشان می‌دهد که این جذابیت می‌تواند بین ۴۰ تا ۸۰ درصد از فروش یک محصول را تحت تأثیر قرار دهد. وی افزود: انتخاب صحیح رنگ و طراحی بصری جذاب نه تنها بر تجربه و حس مشتری اثر می‌گذارد، بلکه بر طول عمر محصولات نیز تأثیر مستقیم دارد.

عضو هیئت علمی پژوهشگاه رنگ در ادامه ابراز داشت: رنگ یک عامل حیاتی در حفاظت از لوازم خانگی محسوب می‌شود. انتخاب رنگ‌های مناسب می‌تواند به کاهش خوردگی کمک کند، امری که نه تنها زیبایی محصول را حفظ می‌کند، بلکه با کاهش خطرات ایمنی، به ویژه خطر برق‌گرفتگی، ارتباط مستقیمی دارد. برآوردها نشان می‌دهد که خسارات ناشی از خوردگی در سال گذشته به حدود ۱۳.۶۴ میلیارد دلار رسیده است، که این رقم خود گویای اهمیت مدیریت و پیشگیری از این مشکل در صنعت لوازم خانگی است.

به گفته این پژوهشگر، عوامل محیطی نظیر رطوبت و دما نیز می‌توانند بر کیفیت رنگ تأثیر مستقیمی بگذارند و در نتیجه موجب کاهش عمر مفید محصولات شوند.

انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران
National Association of Home Appliances Industry (NAHAI)

مدرس دوره: پروفسور زهرا رنجبر

برگزاری دوره آموزشی مشترک با همکاری
انجمن ملی صنایع لوازم خانگی ایران
و پژوهشگاه رنگ و وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

سرفصل‌ها

- I. مبانی علمی الکترو دی پوزیشن کاتدی
- II. فرایند اجرایی و پارامترهای کیفی
- III. فرمولاسیون و مواد اولیه
- IV. کاربردهای صنعتی و چالش‌های فنی
- V. آینده نگاری و نوآوری‌ها

دوره آموزشی الکترو دی پوزیشن کاتدی

(فناوری برتر پوشش دهی در صنعت لوازم خانگی)

مخاطبان هدف

- کارشناسان کنترل کیفیت و تضمین کیفیت
- مدیران فنی و مسئولان R&D
- خریداران مواد اولیه و تجهیزات

- مدیران و تصمیم گیرندگان
- مهندسان و تکنسین‌های خطوط تولید
- کارشناسان بخش بازرگانی

تهران، سائیه، خیابان میرزا شیرازی، خیابان میرزا حسینی، پلاک ۱۸، اتاق بازرگانی تهران، سالن اجتماعات کارافریزان اتاق تهران

یکشنبه ۱۳۰۳/۰۳/۱۸ ساعت ۸ الی ۱۱

من تشنه معصومیت‌ام

نوشته: رومن گاری

برگردان: غزال صحرائی

زمانی که تصمیم گرفتم خود را از دنیای متمدن و ارزش‌های دروغین آن بیرون بکشم و به یک جزیره آرام، روی صخره‌ای مرجانی، در کنار تالابی نیلگون، فرسنگ‌ها به دور از دنیای سودجو و منفعت‌طلبی که تماماً معطوف به منافع مادی بود، پناه ببرم، به دلایلی دست به این کار زدم که فقط سرشت‌های سخت را به حیرت وامی‌داشت. تشنه و جویای معصومیت بودم. نوعی نیاز به گریز از این اتمسفر رقابت بی‌امان و جنگیدن برای سود؛ جایی که فقدان هر نوع تردید درباره اخلاقی بودن یک عمل، بدل به قاعده شده بود. آنجا که برای یک طبیعت کم‌وبیش لطیف و حساس، و روح هنرمندی مانند من، فراهم کردن تسهیلات مادی ضروری برای داشتن فکری آرام و بی‌تشویش بیش از پیش سخت می‌شد. بله، من بیش از هر چیز میل به دل‌کندن از مادیات را در خود احساس می‌کردم.

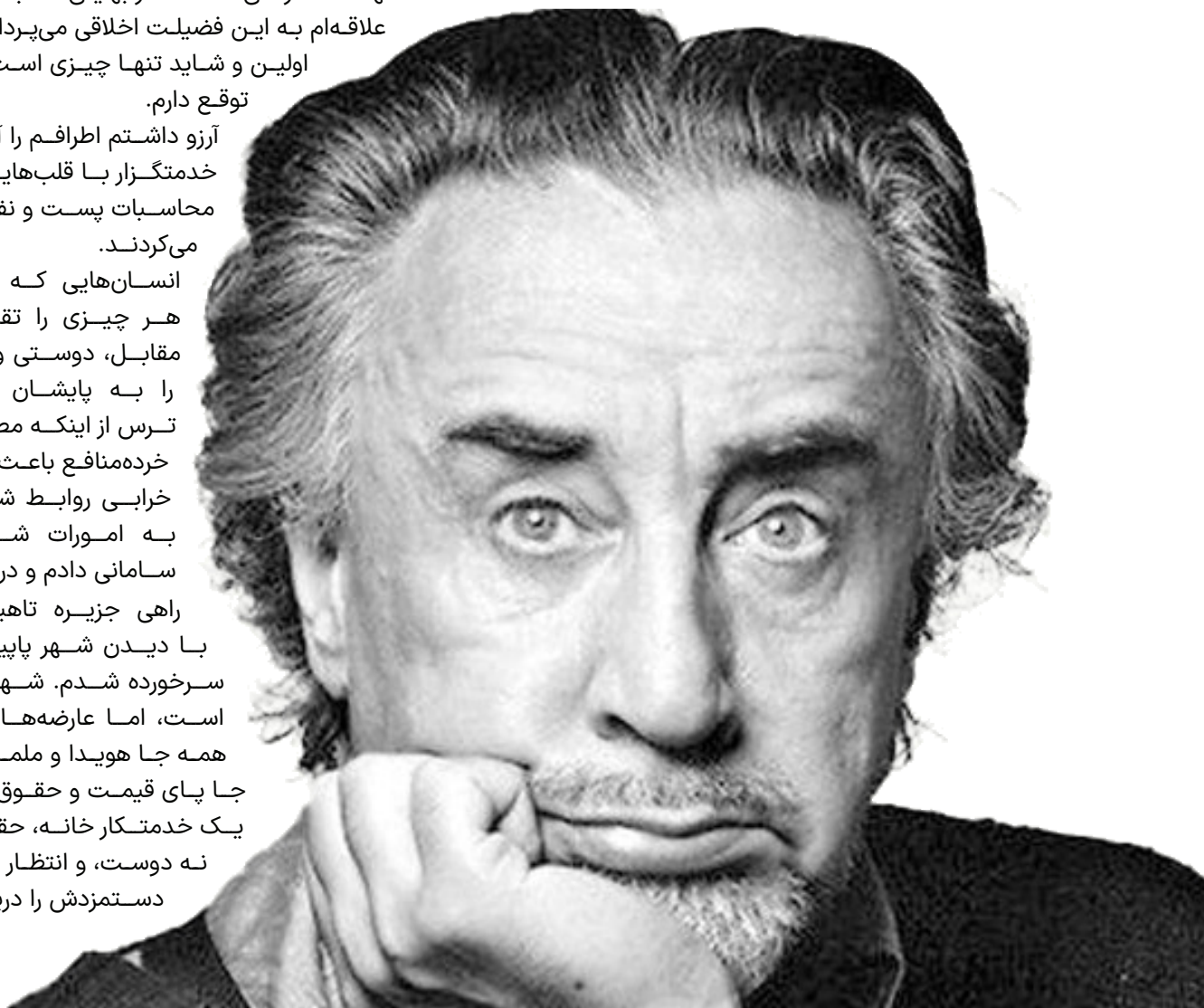
همه آنها که مرا می‌شناسند، از بهایی که به‌خاطر وابستگی و علاقه‌ام به این فضیلت اخلاقی می‌پردازم، باخبرند. این اولین و شاید تنها چیزی است که از دوستانم توقع دارم.

آرزو داشتم اطرافم را آدم‌های ساده و خدمتگزار با قلب‌هایی کاملاً عاجز از محاسبات پست و نفرت‌انگیز احاطه می‌کردند.

انسان‌هایی که بتوان از آنها هر چیزی را تقاضا کرد و در مقابل، دوستی و مهربانی خود را به پایشان ریخت؛ بدون ترس از اینکه مطرح‌شدن برخی خرده‌منافع باعث ایجاد کدورت و خرابی روابط شود.

به امورات شخصی‌ام سر و سامانی دادم و در اوائل تابستان راهی جزیره تاهیتی^[۱] شدم.

با دیدن شهر پایتیه^[۲] مایوس و سرخورده شدم. شهر زیبا و جذابی است، اما عارضه‌های شهری‌گری در همه جا هویدا و ملموس است. همه جا پای قیمت و حقوق در میان است. یک خدمتکار خانه، حقوق‌بگیر است و نه دوست، و انتظار دارد که آخر ماه دستمزدش را دریافت کند.

همچنین احساس شادمانی و قدردانسی‌ام را از اینکه بالاخره توانسته بودم همه این ویژگی‌های منحصربه‌فرد و کمیاب را در مردم او ببایم، به او ابراز داشتم. تاراتونگا در پاسخ به من گفت، که مرا کاملاً درک می‌کند و خود او هیچ هدف دیگری در زندگی ندارد جز اینکه نگذارد که پول روح مردمش را آلوده کند. منظور او را به‌خوبی دریافتم و قاطعانه به او اطمینان دادم که در تمام مدتی که در آنجا اقامت خواهم داشت هیچ پولی از جیب من خارج نخواهد شد.

برگشتم به کلبه‌ام و در طول هفته‌های بعدی سعی کردم تا آنجا که ممکن بود توصیه‌ای را که با احتیاط کامل به من شده بود، رعایت کنم. حتی تمام پول‌هایی را که همراه داشتم در گوشه‌ای از خانه دفن کردم.

از زمان اقامتم در جزیره سه ماه می‌گذشت. یک روز پسر بچه‌ای بسته‌ای را از طرف زنی که او را دیگر می‌توانستم «دوست من تاراتونگا» بنامم، برایم آورد. یک کیک گردویی بود که خودش برای من درست کرده بود.

اما چیزی که فوراً توجهم را جلب کرد، پارچه‌ای بود که کیک در آن پیچیده شده بود. پارچه‌ای برزنتی مخصوص ساک که با رنگ‌های عجیب و غریب نقاشی شده بود. نقاشی‌ای که مرا به‌شکل مبهمی به یاد چیزی می‌انداخت؛ در اولین نگاه، چیزی دستگیرم نشد. با دقت بیشتری پارچه را زیرورو کردم. قلبم توی قفسه سینه‌ام به‌شدت شروع به زدن کرد، طوری که مجبور شدم بنشینم.

پارچه را روی زانو گذاشتم و با دقت و وسواس باز کردم. مستطیلی پنجاه در سی سانتی‌متری که قسمت‌هایی از طرح روی آن پاک شده و خط برداشته بود. مدتی در جای خود بی‌حرکت ماندم و با ناباوری به بوم چشم دوختم، اما دیگر جای هیچ تردیدی باقی نمانده بود. مقابل چشمان من تابلویی از گوگن بود.

من در زمینه نقاشی آگاهی و اطلاع چندانی ندارم، اما امروزه دیگر نام‌هایی هستند که سبک کارشان چنان شناخته‌شده است که هر کسی به‌محض دیدن آثار آنها می‌تواند آفریننده اثر را تشخیص داده و به‌جا بیاورد.

با دست‌های لرزان بار دیگر بوم را پهن کرده و روی آن خم شدم. گوشه‌ای از کوه تاهیتی و تعدادی زن که کنار چشمه‌ای مشغول آبتنی بودند، در آن به‌تصویر کشیده شده بود و رنگ‌ها، سایه‌نماها و پس‌زمینه به‌حدی مشخص بودند که علی‌رغم وضعیت بد بوم، اشتباه‌کردن در تشخیص آفریننده آن محال بود.

در سمت راست بدنم، قسمت کبد، سوزشی را احساس می‌کردم که معمولاً با تپش قلب شدید همراه می‌شود.

شاهکاری از گوگن، در این جزیره کوچک دورافتاده! و تاراتونگا که از آن برای بسته‌بندی کیکش استفاده کرده بود! تابلویی که در پاریس به‌راحتی پنج‌میلیون فرانک به‌فروش می‌رسید! چند تا از این بوم‌ها را به همین صورت برای پیچیدن کادو و یا احتمالاً پرکردن سوراخ سمبه‌ها استفاده کرده است؟

اصطلاح «امرار معاش» در آنجا با سماجی غیرقابل‌تحمل یادآوری می‌شود، حال آنکه همان‌طور که گفته بودم، پول از جمله چیزهایی بود که می‌خواستیم تا آنجا که ممکن می‌شد از آن فاصله بگیریم. بنابراین تصمیم گرفتم به یک جزیره کوچک دورافتاده از مجمع‌الجزایر پولینزی فرانسه بروم، جزیره‌ای به اسم تاراتورا، که آن را بر حسب اتفاق از روی نقشه پیدا کرده بودم. جایی که کشتی صید مروارید در آنجا سه بار در سال لنگر می‌انداخت.

به‌محض ورودم به جزیره، احساس کردم که رؤیاهایم بالاخره در شرف تحقق یافتن‌اند. مشاهده شکوه و زیبایی این بهشت کوچک از نزدیک، حتی اگر قبلاً بارها و بارها در مورد آن شنیده باشید، همچنان هیجان‌انگیز و منقلب‌کننده است. زیبایی‌هایش هزاران بار توصیف شده و هر بار به‌همان شدت حیرت‌انگیز و تأثیرگذار است.

چشم‌انداز پولینزی به‌محض ورودم به جزیره خودش را به من عرضه کرد: ریزش سرگیجه‌آور نخل‌های کوهستان به دریا، آرامش رخوتناک برکه‌ای که صخره‌های آبی آن را محاصره کرده و تحت محافظت خود درآورده بودند. روستای کوچک با کلبه‌های پوشالی که سادگی و سبکبازی آنها نشان از غیبت هرگونه نگرانی می‌داد. از آن‌رو که از هم اکنون با آغوش باز مرا پذیرا شده بود. مردمی که بی‌درنگ احساس کردم می‌توانم به لطف مهربانی و مودت آنها همه چیز دریافت کنم. زیرا همواره بیشترین حساسیت من نسبت به فضیلت انسان‌ها بوده است. در مقابل خود جمعیتی چندصدنفری را می‌دیدم که روی پای خود بودند، و به‌نظر می‌رسید هیچ‌یک از ملاحظات دنیای حقیر سرمایه‌داری ما تأثیری روی آنها نگذاشته است. بی‌تفاوتی‌شان نسبت به پول تا آنجا بود که توانستم در بهترین کلبه روستا مستقر شوم و تمام ضروریات اولیه زندگی در اختیارم قرار بگیرد. صیاد، باغبان و آشپز خودم را داشته باشم و همه این‌ها بدون پرداخت هیچ پولی و تنها بر مبنای روابط بی‌تکلف و صمیمانه دوستی و برادری همراه با حفظ احترام متقابل. و من این‌ها را مدیون روح پاک و بی‌آلایش این مردم بودم، و صداقت و سادگی تحسین‌برانگیزشان، و نیز توجه و التفات خاص و حسن نیت تاراتونگا نسبت به من. تاراتونگا زنی میانسال - حول و حوش پنجاه سال - و دختر یک رئیس قبیله بود که زمانی دامنه نفوذ و قدرت او بیش از بیست جزیره از مجمع‌الجزایر پولینزی را شامل می‌شد. زنی که ساکنین جزیره او را مانند فرزند خود دوست داشتند.

به‌محض ورودم به آنجا تمام تلاشم را برای جلب دوستی و توجه او به‌کار بردم. این‌کار را به شکلی کاملاً طبیعی انجام دادم، بی‌آنکه بخواهم سعی کنم خود را متفاوت از آنچه که بودم نشان بدهم. به‌عکس، قلبم را به روی او گشودم. از انگیزه آمدنم به آنجا به او گفتم. از انزجاری که از منفعت‌طلبی دون‌مایه و مادی‌گرایی نفرت‌انگیز داشتم و نیاز بی‌حد و حصرم به اکتشاف دوباره خصائل والای انسانی همچون بی‌طمعی و بی‌آلایشی که بدون آنها هیچ امیدی به بقای بشر نمی‌رود.

خدای من، چه خسارت عظیم و جبران ناپذیری برای بشریت! درنگ جایز نبود، از جا پریدم و با عجله روانه خانه تاراتونگا شدم تا بابت کیکش از او تشکر کنم. او را دیدم که جلوی خانه اش مقابل تالاب در حال کشیدن پیپ بود.

زنی درشت اندام و قوی بود، با موهای جوگندمی و با وجود زیبایی ظاهری، نوعی مناعت تحسین برانگیز در رفتار او دیده می شد.

به او گفتم: «تاراتونگا، کیک لذیذ و خوشمزه ای بود. مرسی!»

به نظر رسید از شنیدن آن خوشحال شده است: «امروز یکی دیگر برایت خواهم پخت.»

خواستم چیزی بگویم، اما نگفتم. باید بانزاکت و ملاحظه رفتار می کردم. حق نداشتم کاری کنم که این زن بزرگوار احساس کند که من او را احیاناً فردی وحشی تصور کرده ام که از شاهکارهای هنری یکی از نوابغ بزرگ جهان برای بسته بندی کادو استفاده می کند.

اعتراف می کنم که آدم به شدت حساسی ام و از این بابت رنج می برم. اما سعی کردم به هر قیمت که شده احساساتی برخورد نکنم. حتی برای گرفتن یک کیک دیگر پیچیده شده در بومی از گوگن هم که شده باید ساکت می ماندم. آنچه که به هر حال قیمتی برای آن نمی توان تعیین کرد، دوستی است.

به خانه برگشتم و منتظر ماندم. بعد از ظهر، کیک از راه رسید. پیچیده در بومی دیگر از گوگن. در وضعیتی به مراتب اسفناک تر از قبلی، به نظر می رسید کسی بوم را با چاقو خط انداخته بود. نزدیک بود با عجله نزد او بروم.

اما خودم را کنترل کردم. باید با احتیاط پیش می رفتم. فردای آن روز به دیدن او رفتم، بدون مبالغه و تشریفات گفتم که کیک او بهترین شیرینی ای بوده که به عمرم خورده بودم. با فروتنی به من لبخند زد و پیش را پر کرد.

ظرف هشت روز متمادی سه کیک کادوپیچ شده با سه بوم دیگر از گوگن دریافت کردم. ساعات فوق العاده ای را سپری می کردم. روحم به پرواز درآمده بود. واژه دیگری که بتواند این ساعات مملو از هیجان هنری را که می گذراندم توصیف کند، پیدا نمی کنم.

کیک های بعدی کادوپیچ شده نبودند. خواب از چشمم ربوده شده بود. یعنی بوم دیگری باقی نمانده بود، یا اینکه تاراتونگا فراموش می کرد این کار را انجام دهد؟ از این جهت دلخور و کمی هم عصبانی بودم.

باید اقرار کرد که مردمان جزیره تاراتورا علی رغم برخورداری از فضائل اخلاقی، ایراد بزرگی داشتند، و آن بی فکری و سهل انگاری شان بود که باعث می شد هرگز نتوانی به طور کامل روی آنها حساب کنی.

با خوردن چند قرص خودم را تسکین دادم و سعی کردم امکانی برای حرف زدن با تاراتونگا پیدا کنم، بی آنکه بخواهم بی توجهی او را به رخش بکشم. بالاخره، تصمیم گرفتم بروم و او را ببینم.

به او گفتم: «تاراتونگا، تو برایم چندین مرتبه کیک های خوشمزه فرستادی. علاوه بر آن، آنها را توی پارچه هایی می پیچیدی که روی آنها نقاشی شده بود، که من خیلی دوست داشتم و برایم جالب بودند. رنگ های شاد را دوست دارم. تو آنها را از کجا آوردی؟ باز هم از آنها برایت باقی مانده؟»

تاراتونگا با بی قیدی پاسخ داد: «آه، آنها را می گویی... پدر بزرگ من از آنها یک کپه داشت.»

به لکنت افتاده بودم: «یک... کپه؟»

«بله، مردی فرانسوی که اینجا زندگی می کرد به او داده بود. ظاهراً با نقاشی کردن روی آنها سر خودش را گرم می کرده.

باید از آنها باز هم باقی مانده باشد.»

با صدای آرام و لرزان پرسیدم: «خیلی؟»

«اوه، نمی دانم. می توانی آنها را ببینی. با من بیا.»

من را به انباری پر از ماهی خشک و مغز نارگیل هدایت کرد. روی زمین پوشیده از شن و ماسه بود، تقریباً دوازده تایی بوم از گوگن آنجا افتاده بود. همه آنها روی ساک های برزنتی نقاشی شده و لطمه زیادی دیده بودند. اما تعدادی از آنها هم هنوز وضعیت خوبی داشتند. رنگم پریده بود و به سختی می توانستم روی پاهایم بایستم.

یک بار دیگر با خودم فکر کردم: «خدای من، چه زیان جبران ناپذیری برای بشریت بود، اگر گذرم به اینجا نمی افتاد!» ارزش این آثار می توانست به چیزی حدود سی میلیون فرانک برسد. تاراتونگا گفت: «اگر مایل باشی، می توانی تمام آنها را برداری.» در درون با خود می جنگیدم. آگاه بودم از بی علاقه ای این آدم های تحسین برانگیز به مادیات و نمی خواستم که در جزیره، و در ذهن اهالی آن تصورات سودجویانه قیمت و ارزش که تا کنون ناقوس مرگ بهشت های زمینی بسیاری را به صدا درآورده، وارد کنم.

اما همه پیش داوری های مختص شهری گری که علی رغم هر چیز در من حفظ شده و ریشه دوانده بود، مانع از آن می شدند که چنین هدیه فوق العاده ای را بدون دادن پاسخی درخور و ارزنده بگذارم. با یک حرکت، ساعت مچی طلای خودم را از دستم درآوردم و آن را به طرف تاراتونگا دراز کرده و از او خواهش کردم که اجازه بدهد به سهم خودم آن را به عنوان هدیه به او بدهم.

او گفت: «ما در اینجا برای دانستن وقت نیاز به ساعت نداریم. خورشید زمان را به ما نشان می دهد.» به ناچار تصمیم سختی گرفتم: «تاراتونگا، متأسفانه به دلایل بشردوستانه مجبورم که به فرانسه برگردم. کشتی هشت روز دیگر می رسد و من شما را ترک خواهم کرد. هدیه تو را با کمال میل می پذیرم، اما به شرط آنکه تو هم به من اجازه بدهی که کاری برای تو و اهالی جزیره بکنم.

با خودم کمی پول آورده ام، آه، خیلی کم است. اجازه بده آن را به تو بدهم. در هر حال شما در اینجا به ابزار و دارو نیاز دارید.»

با بی اعتنایی پاسخ داد: «هر طور که مایلی.»

خودم را جمع و جور کردم: «ببخشید؟»
«نقاشی می‌کند، نقاش خوبی هم هست. در پاریس یک دوره سه‌ساله هنرهای تزئینی را گذرانده، تقریباً بیست سال پیش. بعد از ماجرای مربوط به قیمت مغز نارگیل که شما هم در جریان آن‌اید، و سنتتیک‌ها به جزیره برگشت. در تقلید از تابلوهای گوگن استاد است. به‌همین دلیل با استرالیا قرارداد دائمی دارد. در واقع از این راه امرار معاش می‌کند... چیزی شده دوست عزیز؟ حالتان خوش نیست؟»

به‌شکل نامفهومی جواب دادم: «چیزی نیست.»
در خودم توانی برای بلندشدن و رفتن به اتاقم و پرت‌شدن روی تخت نمی‌دیدم. برای مدت طولانی همان‌جا بی‌حرکت ماندم، درمانده و عاجز، در قبضه نوعی بی‌زاری و دلزدگی عمیق، مطلق و بی‌چون‌وچرا.

بار دیگر، جهان به من خیانت کرده بود. چه در کلان‌شهرها و چه در جزیره‌های کوچک و دورافتاده در دل اقیانوس آرام، روح انسان‌ها را پست‌ترین حسابگری‌ها تنزل داده است. اگر همچنان مایل بودم این وسوسه و نیاز درونی به پاکی و خلوص را راضی کنم، باید به جزیره‌ای خالی از سکنه می‌رفتم. جایی که فقط خودم باشم و خودم.

۱. بزرگ‌ترین جزیره در گروه جزیره پولینزی فرانسه از کشور فرا دریایی است که در جزایر سوساییتی در اقیانوس آرام قرار دارد.
۲. شهر پایتخت، پایتخت تاهیتی و پولینزی فرانسه در ساحل شمال غربی جزیره است.

به او هفتصد هزار فرانک دادم. سپس بوم‌ها را گرفته و به‌سرعت به خانه برگشتم و تا رسیدن کشتی یک هفته را در انتظار و تشویش گذراندم.

دقیقاً نمی‌دانستم وحشتم از چیست. اما می‌خواستم هر چه زودتر آنجا را ترک کنم. این روحیه از مشخصه‌های طبع‌های هنری است که قانع به تماشای زیبایی و تأمل در آن به تنهایی و صرفاً برای خود نیستند. اوج نیازی که این افراد در خود احساس می‌کنند تقسیم‌کردن این لذت با کسانی مثل خودشان است.

عجله داشتم که به فرانسه برگردم و گنجینه‌ام را به معامله‌گرهای تابلو و آثار هنری نشان بدهم. ارزش آنها به صد میلیون فرانک می‌رسید. از این ناراحت بودم که بی‌گمان سی تا چهل درصد از قیمت دریافتی را دولت برمی‌داشت. چرا که محروم‌ترین حوزه در جهان که تحت انحصار کامل دنیای متمدن قرار دارد، حوزه و قلمرو زیبایی است.

در انتظار کشتی‌ای که به فرانسه می‌رفت، مجبور شدم پانزده روز در تاهیتی بمانم. سعی کردم تا آنجا که ممکن بود راجع به جزیره و تاراتونگا حرفی نزدم. نمی‌خواستم که سایه دستی سوداگر به روی بهشت من بیفتد. اما صاحب هتلی که در آنجا اقامت داشتم، جزیره و تاراتونگا را می‌شناخت. یک شب به من گفت: «دخترعجیبی است و تا حدودی احساس برانگیز.»

سکوت‌م را حفظ کردم. به‌نظم به‌کاربردن لفظ «دختر» برای آن زن نجیب‌زاده و بزرگواری که من می‌شناختم، توهین‌آمیز می‌آمد.

در ادامه پرسید: «حتماً نقاشی‌هایش را به شما نشان داده، اینطور نیست؟»

در اولین همایش زنجیره تأمین صنایع گازسوز بررسی می شود؛ چالش های صادراتی به بازار اوراسیا و کشورهای CIS

ترموکوپل و سرشعله های دارای استاندارد بین المللی، نقش تعیین کننده دارند. این قطعات نه تنها کیفیت محصول نهایی را تضمین می کنند بلکه ضامن رعایت الزامات بازارهای صادراتی نیز هستند. قطعه سازان ایرانی که توان تولید محصولات با کیفیت بالا و انطباق پذیر با استانداردهای کشورهای هدف را دارند، می توانند در قالب همکاری با تولیدکنندگان نهایی یا حتی به صورت مستقل، در بازارهای منطقه ای فعال شوند.

چالش های زنجیره تأمین و صادرات

عدم دسترسی پایدار به مواد اولیه و تجهیزات پیشرفته
فقدان برنامه ریزی مشترک میان تولیدکنندگان و تأمین کنندگان
کمبود حمایت های هدفمند صادراتی برای قطعه سازان
نبود شبکه ارتباطی و اطلاعاتی منسجم برای ورود به بازارهای اوراسیا
ضعف در شناخت مقررات فنی و تجاری کشورهای عضو CIS

مسیر پیشنهادی برای بهبود

۱. ایجاد کنسرسیوم صادراتی قطعه سازان با برند مشترک
۲. تقویت دیپلماسی صنعتی با تمرکز بر حوزه اوراسیا
۳. توسعه زیرساخت های صادراتی و ترانزیتی
۴. تعریف مشوق های خاص برای قطعه سازان صادرات گرا
۵. تعامل نزدیک با اتاق های بازرگانی مشترک، سازمان توسعه تجارت و صندوق های حمایتی

نتیجه گیری

اولین همایش زنجیره تأمین صنایع گازسوز و بررسی چالش های صادراتی به اوراسیا، تلاشی است در جهت هم صدا کردن بازیگران اصلی این صنعت برای ترسیم یک نقشه راه صادراتی واقع بینانه و مؤثر. آینده صادرات این صنعت، نه در شعارهای بزرگ، بلکه در همکاری های واقعی، کیفیت قابل اتکا، و نگاه راهبردی به قطعه سازی رقم خواهد خورد.

اطلاع رسانی همایش و دعوت از حامیان

این همایش در تاریخ ۲۸ مرداد ۱۴۰۴ در سالن همایش های کتابخانه ملی ایران برگزار خواهد شد. در همین راستا، از سازندگان و قطعه سازان محترمی که علاقه مند به معرفی توانمندی های خود به عنوان حامی همایش هستند، دعوت می گردد.

به منظور پربارتر شدن این رویداد تخصصی، با شماره تلفن ۰۲۱۸۸۵۱۲۱۵۲ و یا از طریق ایمیل CEO@ttfidar.com تماس حاصل فرمایند: حضور شما، گامی مؤثر در جهت تقویت صنعت، توسعه صادرات و هم افزایی تخصصی خواهد بود.

مدیر عامل

دريا طالبی

تابناک توسعه فیدار

صنایع گازسوز ایران در سال های اخیر، به ویژه در شرایط تحریمی، به عنوان یکی از حوزه های پیشرو در تولید صنعتی و صادرات غیرنفتی شناخته شده است. با این حال، توسعه صادرات پایدار این صنعت، بدون توجه به زنجیره تأمین مؤثر و قطعه سازان با کیفیت امکان پذیر نیست. موفقیت در بازارهای هدف منطقه ای همچون اتحادیه اقتصادی اوراسیا و کشورهای مستقل مشترک المنافع (CIS)، نیازمند بازنگری در ساختار تولید، استانداردسازی، بازاریابی و همکاری راهبردی میان بازیگران اصلی این زنجیره است.

هدف از برگزاری اولین همایش زنجیره تأمین صنایع گازسوز

این همایش با رویکردی تخصصی و مسئله محور برگزار می شود و اهداف اصلی آن عبارتند از: برجسته سازی نقش قطعه سازان با کیفیت در توسعه صادرات صنایع گازسوز، به ویژه در حوزه هایی مانند صفحات استیل، شیشه حرارتی، شیر و ترموکوپل، جرقه زن و سرشعله شناسایی گلوگاه ها و چالش های زنجیره تأمین در مسیر رقابت پذیری بین المللی

تحلیل الزامات فنی، تجاری و حقوقی بازارهای اوراسیا و کشورهای CIS
ایجاد هم افزایی بین تولیدکنندگان نهایی، قطعه سازان، تشکلهای تخصصی و نهادهای حمایتی
ارائه راهکارهای عملی برای ارتقای کیفیت، بهره وری، برندسازی و صادرات پایدار

قطعه سازان، محور تحول در صادرات صنعت گازسوز

در مسیر توسعه صادرات، قطعات کلیدی مانند استیل با ضخامت و فرمدهی مناسب، شیشه حرارتی مقاوم، شیرهای گاز دقیق و ایمن،

اولین همایش زنجیره تأمین صنایع گازسوز و بررسی چالش‌های صادراتی به بازار اوراسیا و CIS

**THE FIRST GAS-FIRED INDUSTRY SUPPLY CHAIN CONFERENCE
AND EXAMINATION OF EXPORT CHALLENGES
TO THE EURASIAN AND CIS MARKET**

۲۸ مرداد ۱۴۰۴

19 AUG 2025

شرکت تابناک توسعه فیدار
Tabnak Tose e Fidar Co.

انجمن صنایع لوازم خانگی ایران
Association of Home Appliance Manufacturers IRAN

مکان: تهران، مرکز همایش‌های بین‌المللی کتابخانه ملی ایران

LOCATION: TEHRAN, NATIONAL LIBRARY OF IRAN INTERNATIONAL CONFERENCE CENTER

مجری: شرکت تابناک توسعه فیدار

در گفت‌وگو با مدیرعامل شرکت صنعتی شوفاژکار مطرح شد؛ شوفاژکار؛ پیشگام صنعت تاسیسات در مسیر صادرات به اروپا

در سال‌هایی که بسیاری از تولیدکنندگان داخلی با چالش‌های حضور در بازارهای جهانی دست‌وپنجه نرم می‌کنند، شرکت صنعتی شوفاژکار با نیم‌قرن تجربه در صنعت ریخته‌گری و تولید بویلرهای چدنی، توانسته جایگاهی ویژه در بازارهای اروپایی به دست آورد. علی‌مردان علایی جوردی، مدیرعامل شرکت صنعتی شوفاژکار در گفت‌وگو با نشریه آینده‌سازان صنایع لوازم خانگی از مسیر موفقیت صادراتی، راهکارهای جلب اعتماد مشتریان خارجی و توصیه‌هایی ارزشمند برای دیگر فعالان صنعت سخن می‌گوید.

لطفاً شرکت صنعتی شوفاژکار را به‌طور مختصر معرفی بفرمایید. این شرکت در چه سالی تأسیس شد و چه محصولاتی را در گذشته و حال تولید کرده است؟

شرکت صنعتی شوفاژکار در سال ۵۰ با شماره ثبت ۱۵۴۰۰ در اداره ثبت شرکت‌ها و مؤسسات تجاری به ثبت رسید. موضوع فعالیت شرکت در ابتدا شامل ریخته‌گری و ذوب فلزات، تولید رادیاتور و دیگ چدنی مخصوص شوفاژ، وان و زیر دوشی چدنی و نیز امور بازرگانی مجاز بوده است. در ادامه و طی سال‌های فعالیت، دامنه محصولات شرکت به شکل چشمگیری توسعه یافته و شامل تولید انواع بویلرهای چدنی (گازسوز، گازوئیل‌سوز و چوب‌سوز)، پکیج‌های زمینی و دیواری، کفشک ترمز قطار، دریچه‌های فاضلاب شهری، مشعل‌های گازی، قالب‌های ریخته‌گری، رادیاتورهای چدنی و پنلی و همچنین سایر قطعات صنعتی ریخته‌گری شده است.

با توجه به سابقه قابل‌توجه شرکت در بازارهای صادراتی، لطفاً درباره مقاصد صادراتی، نوع محصولات صادراتی و نحوه ورود به این بازارها توضیح دهید. با چه استراتژی‌هایی وارد حوزه صادرات شدید؟ اکنون با چه برندی و چه محصولاتی در این بازارها حضور دارید؟

شرکت صنعتی شوفاژکار فعالیت صادراتی خود را به‌صورت متمرکز در دو حوزه دنبال کرده است:

الف) صادرات انواع بویلرهای چدنی
ب) صادرات انواع قطعات چدنی صنعتی

مقاصد عمده صادراتی ما کشورهای اروپایی از جمله اسپانیا، ایتالیا، یونان، ترکیه، صربستان، کرواسی، کشورهای حوزه بالکان و نیز برخی کشورهای منطقه هستند. در حال حاضر صادرات به این کشورها از طریق مبادی زمینی و دریایی صورت می‌گیرد.

ما برای حضور مؤثر در بازارهای بین‌المللی، شرکت در نمایشگاه‌های تخصصی و معتبر جهانی مانند ISH آلمان، MCE میلان ایتالیا، و SODEX ترکیه را در اولویت قرار دادیم. این حضور مداوم باعث شد تا مشتریان بالقوه شناسایی شوند و از طریق ایجاد ارتباط مستمر و فراهم‌سازی زمینه بازدید از مجموعه، اعتماد لازم برای تبدیل آنها به مشتریان بالفعل جلب گردد.

علاوه بر این، با ارائه نمونه محصولات به آزمایشگاه‌های معتبر اروپایی و دریافت گواهی‌نامه‌های استاندارد، توانستیم کیفیت محصولات خود را اثبات کنیم. نمونه‌سازی دقیق، دریافت تأییدیه‌ها، ایجاد آزمایشگاه‌های مجهز با تجهیزات مرجع اروپایی و دعوت از مشتریان برای بازدید حضوری، از جمله اقداماتی بود که اعتماد مشتریان ما را جلب کرد.

همچنین در بسیاری از موارد، فعالیت ما از تولید به صورت OEM آغاز شد؛ حتی با تولید قطعات ساده برای جلب نظر مشتریان. این روند به‌تدریج باعث شد مشتریان به شرکای تجاری جدی و بلندمدت تبدیل شوند.

رهنمود شما برای شرکت‌های فعال در حوزه تأسیسات و لوازم خانگی که علاقه‌مند به ورود به بازار صادرات هستند، چیست؟

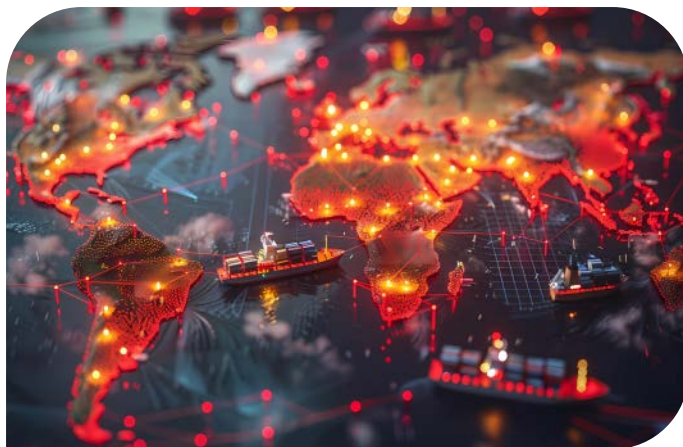
توصیه ما به شرکت‌های این حوزه آن است که ابتدا از طریق تأمین قطعات، وارد زنجیره تأمین مشتریان خارجی شوند. این روش می‌تواند پایه‌گذار یک رابطه تجاری بلندمدت و پایدار باشد. همچنین ایجاد آزمایشگاه‌های مرجع برای صحت‌گذاری تولیدات، همکاری با آزمایشگاه‌های معتبر اروپایی برای دریافت تأییدیه‌های بین‌المللی، و ارائه مزیت‌های رقابتی از نظر قیمت، زمان تحویل و از همه مهم‌تر کیفیت، از مهم‌ترین عواملی است که می‌تواند به موفقیت صادراتی شرکت‌ها منجر شود.

چشم انداز

آمار چه می گوید؟

گزارش بازوی پژوهشی مجلس شورای اسلامی نشان می‌دهد، حلقه بسته تجاری ایران با ۷ کشور

نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد که درجه باز بودن، در اقتصاد ایران پس از صعود در نیمه اول دهه هشتاد در نیمه دوم آن روندی نزولی داشته و در دهه نود به علت نوسانات اقتصادی، روند مشخصی نداشته است. همچنین در اثر تحریم‌ها، تنوع شرکای صادراتی ایران در طول زمان به شدت کاهش یافته و در تنوع محصول نیز هرچند تعداد کالاهای صادراتی ایران افزایش یافته، اما کمتر از روند جهانی بوده و رتبه ایران به لحاظ تعداد کالاهای صادراتی، تنزل یافته است.

در مقابل امکان مبادلات تجاری با کشورهایی چون روسیه و سوریه به خوبی مورد استفاده قرار نگرفته است. نتایج نشان می‌دهد که از بین ۱۸ کشور مورد مطالعه، ۱۴ کشور در سال ۲۰۲۲ نسبت به ۲۰۱۹ وابستگی کمتری به محصولات ایران داشته‌اند. این روند نزولی نگران کننده بوده و نیازمند تحلیل دقیق عوامل موثر بر آن است.

یکی از مهم‌ترین چالش‌های تجارت ایران در دو دهه گذشته، کاهش شدید تنوع در شرکای تجاری بوده است. در حالی که در سال ۱۳۸۳ حدود ۸۰ درصد صادرات ایران به ۲۱ کشور انجام می‌شد، این رقم در سال ۱۴۰۲ به هفت کشور کاهش یافته است. این در حالی است که در همین بازه زمانی، الگوی جهانی به سمت افزایش تعداد کشورهای تجاری پیش‌رفته که چنین تمرکز شدیدی باعث افزایش آسیب‌پذیری اقتصاد ایران در برابر تحریم‌ها و نوسانات بازارهای هدف شده است.

از نظر تنوع کالاهای صادراتی، اگر چه تعداد اقلام صادراتی بارز بیش از ۱۰ هزار دلار از ۱۱۲ قلم در سال ۸۵ افزایش یافته اما این رشد در مقایسه با روند جهانی ناچیز بوده و رتبه ایران در این زمینه تنزل پیدا کرده است. تحلیل ماندگاری اقلام صادراتی در بازه ده ساله (۱۳۹۲-۱۴۰۲) نتایج تکان‌دهنده‌ای دارد. از میان ۳۹۰۹ قلم کالای صادراتی در این دوره، تنها ۲۸.۷ درصد به‌طور مداوم در فهرست صادرات کشور حضور داشته‌اند و حدود ۴۳ درصد کالاها کمتر از ۵ سال در سبد صادراتی باقی مانده‌اند. این آمارها به وضوح نشان می‌دهد که برنامه‌ریزی مشخص و منسجمی برای حفظ و توسعه بازارهای صادراتی وجود نداشته است.

تحریم‌های بین‌المللی نیز تاثیر پررنگی بر ساختار تجارت خارجی ایران گذاشته‌اند. در شرایط تحریم اولویت با کشورهایی است که امکان مبادله با آنها وجود دارد، نه کشورهایی که از نظر اقتصادی مناسب‌ترین شریک هستند. این امر منجر به انحراف از الگوی بهینه تجاری شده است.

بسیاری از بازارهای سنتی ایران که با زحمت زیاد به دست آمده بودند در اثر تحریم‌ها از دست رفته‌اند. بازگشت به این بازارها حتی پس از رفع تحریم‌ها نیز نیازمند صرف زمان و هزینه خواهد بود. ضمن اینکه تحریم موجب شده سیاست‌های تجاری بیشتر واکنشی و مقطعی باشند تا استراتژیک و بلندمدت؛ نمونه بارز این امر، تغییرات مکرر در مقررات صادرات و واردات است.

بازوی پژوهشی مجلس در گزارشی به وضعیت بازرگانی خارجی ایران در دو دهه گذشته پرداخته است. تجارت خارجی به عنوان موتور محرکه رشد اقتصادی کشورها شناخته می‌شود. مطالعات مختلف نشان می‌دهد که افزایش سهم تجارت از تولید ناخالص داخلی می‌تواند منجر به رشد پایدار اقتصادی کشورها کمک کند.

در این میان نه تنها حجم مبادلات، بلکه کیفیت و ساختار تجارت شامل تنوع کالاهای صادرات، تعداد شرکای تجاری و توانایی نفوذ در بازارهای جهانی از اهمیت حیاتی برخوردار است.

خبرآنلاین در این رابطه نوشت: نگاهی به وضعیت تجارت خارجی ایران در سال‌های اخیر نشان می‌دهد در حالی که روندهای جهانی به سمت بازتر شدن اقتصادها و افزایش سهم تجارت از تولید ناخالص داخلی بوده، اما در ایران روند صعودی مطابق با روندهای جهانی دیده نمی‌شود. سهم ایران از کل صادرات جهانی روند کاهشی داشته و رتبه ایران به لحاظ بزرگی میزان صادرات هم کاهش یافته است.

همچنین با کاهش سهم ایران، رتبه ایران نیز بدتر شده است. در دهه ۹۰ (۲۰۱۱-۲۰۲۱) رتبه ایران در ارزش صادرات در جهان به طور متوسط بدتر از دهه ۱۳۸۰ (۲۰۰۱-۲۰۱۱) شده است. اما تحلیل وضعیت تجارت خارجی و صادرات تنها از طریق بررسی حجم صادرات صورت نمی‌گیرد؛ شاخص‌های متعددی از سوی مجامع جهانی چون بانک جهانی، سازمان تجارت جهانی و مانند آن برای رصد وضعیت تجارت خارجی پیشنهاد شده است. این شاخص‌ها به سیاست‌گذاران کمک می‌کنند تا به طور مرتب بتوانند شرایط کشور را در ارتباط با دیگر کشورها بررسی کنند.

درجه باز بودن اقتصاد که از نسبت تجارت با تولید داخلی به‌دست می‌آید، شاخصی کلیدی برای سنجش تعامل یک کشور با اقتصاد جهانی است. بررسی روند این شاخص در ایران نشان می‌دهد که از ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۴ شاهد روند صعودی بودیم که نشان دهنده افزایش تعاملات بین‌المللی است. اما از سال ۸۵ تا ۹۰ این روند معکوس شد و اقتصاد ایران به سمت بسته‌تر شدن حرکت کرد. در دهه ۹۰ به دلیل نوسانات شدید در تجارت خارجی و رشد اقتصادی، هیچ روند مشخصی مشاهده نمی‌شود و بی‌ثباتی ویژگی بارز این دوره است.

شاخص اکیال تجاری که میزان تطابق ساختار صادراتی یک کشور با ساختار وارداتی شرکای تجاری را می‌سنجد، برای ایران نتایج قابل فهمی داشته است. براساس داده‌های موجود، ایران بیشترین میزان تطابق را با سوریه دارد اما حجم مبادلات با این کشور بسیار ناچیز است.

نکته قابل تامل این است که چین به‌عنوان بزرگ‌ترین شریک تجاری ایران، از کمترین میزان تطابق ساختاری برخوردار بوده که نشان دهنده عدم تناسب در ترکیب کالاهای مبادله شده است.

شاخص پتانسیل تجاری نشان می‌دهد حداکثر مقداری که یک کشور می‌تواند به کشورهای دیگر صادر کند، چقدر است. بررسی این شاخص برای ایران حاکی از آن است که بیشترین بهره‌برداری از پتانسیل صادراتی به عراق و سپس چین صورت گرفته است. جالب اینجاست که در برخی موارد، صادرات واقعی ایران حتی از مقدار پیش‌بینی شده نیز فراتر رفته که از یک‌سو نشانه مثبتی است اما از سوی دیگر حاکی از تمرکز بیش از حد بر چند بازار محدود دارد.

میشه دنیاش یه بار دیگه **رنگی** بشه...
برای حمایت کردن، تو راه رو انتخاب کن!

☎ ۰۲۱ - ۲۳۵۴۰

شماره کارت بانک اقتصاد نوین
۶۲۷۴-۱۲۱۹-۴۰۰۶-۷۴۶۵

یک اسکن تا سلامتی

محک

مؤسسه خیریه حمایت از
کودکان مبتلا به سرطان

mahak-charity.org

استفاده از فناوری اطلاعات در صنعت لوازم خانگی ایران

در دنیای امروز مدیریت کارخانه به یکی از اصلی ترین موضوعات مدیریت منابع سازمان تبدیل شده است. مباحثی مانند تولید بهینه، تامین به موقع مواد، مدیریت نیم ساخته ها، شناسایی گلوگاه های تولید، عملکرد و بهره وری دستگاه های تولیدی، و در نهایت آگاهی از بهای تمام شده محصولات برای مدیریت سودآوری سازمان.

عدم امکان ردیابی نیم ساخته ها براساس سفارش یا تولید انبوه: عدم توانایی در ردیابی نیم ساخته ها منجر به عدم دقت در مدیریت تولید و بهینه سازی منابع می شود.

مشکلات در تهیه بهای تمام شده تاریخی: به علت عدم دقت در تهیه اطلاعات، تهیه بهای تمام شده تاریخی با مشکلات زیادی مواجه است که منجر به تصمیم گیری های نادرست مالی می شود.

عدم امکان پایش خط تولید به صورت لحظه ای: عدم توانایی در پایش خط تولید به صورت لحظه ای باعث می شود تا مشکلات به سرعت شناسایی و رفع نشوند و بهره وری کاهش یابد.

عدم اطلاع دقیق از نیم ساخته ها و مواد پای کار: عدم اطلاع دقیق از نیم ساخته ها و مواد پای کار، امکان برنامه ریزی مواد و ماشین آلات و به طور کلی برنامه ریزی جامع تولید را با مشکلات جدی مواجه می کند. این مسئله می تواند به کاهش کارایی و افزایش هزینه ها منجر شود.

راهکارها

نوسازی و ارتقاء تجهیزات: تعویض ماشین آلات قدیمی با دستگاه های مدرن و پیشرفته برای افزایش کارایی و کاهش هزینه های استهلاک و تعمیرات. همچنین آموزش و بازآموزی کارکنان برای کار با تجهیزات جدید می تواند موثر باشد.

با توجه به رشد فناوری اطلاعات، صنعت لوازم خانگی ایران با چالش های متعددی مواجه است که بر عملکرد و کارایی این صنعت تأثیر می گذارد. در این مقاله، به بررسی برخی از این چالش ها و راهکارهای ممکن برای مواجهه با آن ها پرداخته می شود. همچنین تلاش شده تا موضوع مدیریت کارخانه از منظر سیستم های اطلاعاتی مورد بحث قرار گیرد.

چالش ها

ماشین آلات قدیمی: یکی از اصلی ترین چالش ها در صنعت لوازم خانگی ایران، استفاده از ماشین آلات قدیمی است که با فناوری های جدید سازگار نیستند. این موضوع منجر به کاهش بهره وری و افزایش هزینه های نگهداری و تعمیرات می شود.

عدم ارتباط مناسب بین دستگاه ها و نرم افزارهای جمع آوری اطلاعات: عدم وجود ارتباط مناسب بین دستگاه ها و نرم افزارهای جمع آوری اطلاعات منجر به نقص در فرآیندهای تولید و گردآوری اطلاعات می شود که کارایی کلی سازمان را تحت تأثیر قرار می دهد.

دشواری در ارتباط با نرم افزارهای برنامه ریزی منابع سازمان (ERP): عدم توانایی اتصال دستگاه ها به نرم افزارهای برنامه ریزی منابع سازمان، مدیریت کارآمد منابع و فرآیندهای تولید را مختل می کند.

جمع آوری دستی اطلاعات تولید و مواجهه با خطاهای زیاد: گردآوری دستی اطلاعات تولید علاوه بر زمان بر بودن، معمولاً با خطاهای زیادی همراه است که دقت داده ها را کاهش می دهد.

نظارت لحظه‌ای برای بهبود کارایی و کاهش تأخیرها و نصب حسگرها و دوربین‌های نظارتی برای پایش دقیق خطوط تولید.

استفاده از سیستم‌های مدیریت مواد و موجودی‌ها: پیاده‌سازی سیستم‌های مدیریتی که اطلاعات دقیق و به‌روز را فراهم می‌کنند و استفاده از ابزارهای پیشرفته برنامه‌ریزی تولید برای بهینه‌سازی بیشتر.

راهکارهای پیشنهادی توسط شرکت شماران سیستم

شرکت شماران سیستم با بیش از سی سال سابقه و تجربه در تولید نرم‌افزارهای تخصصی در حوزه شرکت‌های تولیدی و صنعتی، اخیراً راه‌حل‌های جامعی برای مشکلات فوق تهیه کرده است.

نرم‌افزار برنامه‌ریزی منابع سازمان (ERP) این شرکت به نام "شاتو" امکان گردآوری و ثبت آنلاین اطلاعات خطوط تولید را داراست.

با استفاده از تجهیزات جانبی مانند رایانه‌های دستی، بارکدخوان‌ها، ارتباط مستقیم با PLC، پردازشگرهای تصویری و RFID امکان جمع‌آوری اطلاعات از سطح کارگاه به صورت لحظه‌ای میسر شده است.

در صورتی که اطلاعات پای کار به صورت لحظه‌ای (آنلاین) به ERP وارد شود، مدیران تولید و ارشد سازمان می‌توانند فرآیند تولید را به صورت لحظه‌ای پایش کنند. یکی از نتایج ثبت آنلاین اطلاعات تولید، امکان نظارت و کنترل مراحل تولید و آزمون‌های کنترل کیفی است. علاوه بر آن می‌توان از طریق فرمان دادن به ایستگاه‌های کاری فرآیند تولید را مدیریت کرد و در نهایت امکان ارسال فرمان برای هدایت، کنترل و برنامه‌ریزی دستگاه‌ها و تجهیزات تولیدی به آسانی فراهم می‌شود.

پیاده‌سازی سیستم‌های ارتباطی پیشرفته: استفاده از شبکه‌های ارتباطی مدرن و اینترنت اشیا (IOT) برای بهبود ارتباطات و یکپارچه‌سازی نرم‌افزارها که امکان اتصال و تبادل داده‌ها بین دستگاه‌های مختلف را فراهم می‌کنند.

استفاده از راهکارهای نرم‌افزاری یکپارچه: انتخاب و پیاده‌سازی ERP که امکان اتصال به دستگاه‌های موجود را داشته باشند و آموزش کارکنان در استفاده از این نرم‌افزارها برای بهبود فرآیندها یک امر ضروری است.

استفاده از سیستم‌های اتوماسیون صنعتی: پیاده‌سازی ابزارهای دیجیتال و اتوماسیون برای جمع‌آوری داده‌های تولید و استفاده از نرم‌افزارهای تحلیل داده‌ها برای کاهش خطاها و افزایش دقت.

پیاده‌سازی سیستم‌های ردیابی هوشمند: استفاده از بارکدها و فناوری RFID برای ردیابی محصولات در تمام مراحل تولید و بهبود مدیریت موجودی با استفاده از نرم‌افزارهای مدیریت موجودی.

بهبود فرآیند جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها: استفاده از ابزارهای دقیق‌تر و نرم‌افزارهای مالی پیشرفته برای محاسبه بهای تمام شده و بازنگری در روش‌های محاسباتی فعلی برای افزایش دقت در تهیه اطلاعات مالی.

استفاده از سیستم‌های پایش پیشرفته: پیاده‌سازی نرم‌افزارهای

بوتان صادرکننده نمونه استان مرکزی در سال ۱۴۰۳

گروه صنعتی بوتان موفق شد عنوان صادر کننده نمونه استان مرکزی در سال ۱۴۰۳ را از آن خود کند.

به گزارش روابط عمومی بوتان، در مراسمی که با حضور استاندار، مسئولان ارشد استان، صنعتگران و فعالان اقتصادی و ... برگزار شد لوح تقدیر و تندیس صادر کننده نمونه به گروه صنعتی بوتان اهدا گردید.

برای نهمین سال متوالی است که گروه صنعتی بوتان در سطح ملی و استانی به عنوان صادرکننده نمونه معرفی می‌شود. دستاورد مذکور نشان دهنده تداوم کیفیت، نوآوری و حضور موثر این شرکت در بازارهای داخلی و بین‌المللی است.

محصولات این شرکت شامل پکیج شوفاژ دیواری، آبگرمکن دیواری فوری، رادیاتور آلومینیومی، حوله خشک‌کن، رادیاتور فولادی، آبگرمکن مخزن‌دار و آبگرمکن برقی است که با کیفیت بالا و استانداردهای روز اروپایی تولید شده و علاوه بر تأمین نیاز داخلی به کشورهای زیادی از جمله کشورهای ایتالیا، لهستان، اسپانیا، بلغارستان، روسیه، بلژیک، انگلیس، هلند، اکراین، ارمنستان، گرجستان، ترکمنستان و عراق و ... صادر می‌شوند.

لازم به ذکر است در حال حاضر محصولات بوتان در خانه بیش از ۱۳.۰۰۰.۰۰۰ خانواده ایرانی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

این موفقیت‌ها گواهی بر تعهد مستمر بوتان به کیفیت، نوآوری و رضایت مشتریان است.

مؤسسه حقوقی و داوری اریکه ایرانیان دادبان؛ همراه هر ایرانی در مسیر حقوقی

مؤسسه حقوقی و داوری اریکه ایرانیان دادبان، یک تشکل خصوصی و مستقل است که با شعار «هر ایرانی یک وکیل» و تحت شماره ۳۸۰۴۳ در دفتر ثبت مؤسسات غیرتجاری تهران به ثبت رسیده است. «منصور راد پویا» مؤسس و مدیرعامل این مؤسسه است.

منصور راد پویا در مورد فعالیتهای این مؤسسه در ارتباط با صنف و صنعت لوازم خانگی اظهار داشت: پیشتر فعالیتهای این مؤسسه شامل تشکیل جلسات پرسش و پاسخ و مشاوره رایگان به صورت ماهانه در محل انجمن و با حضور وکلای برجسته از موسسه حقوقی و داوری اریکه ایرانیان دادبان، صورت می گرفت و در مورد تمام مسائل حقوقی از جمله: کارگر و کارفرما، بیمه تأمین اجتماعی، ملکی، شهرداری، دارایی، مالک و مستاجر و سرقفلی، مطالبات مالی (چک و سفته) ثبت شرکتها و علائم تجاری و ثبت اسناد و تنظیم کلیه قراردادهای تجاری داخلی و بین المللی و داوری مشاوره رایگان ارائه می دهیم و زین پس هم با تغییراتی که در مدیریت انجمن رخ داده برآن شدیم این همکاری بیشتر و پر بارتر شود، همچون برگزاری همایشهای بزرگ آموزشی در سالنهای اجتماعی که انجمن در اختیار مؤسسه می گذارد. (با اعطای گواهینامه پایان دوره) در ادامه پرسشهایی از موارد مبتلا به در عرصه حقوقی را از منصور رادپویا مطرح کردیم که پاسخهای ذیل را در برداشت.

به عنوان اولین سؤال بفرمایید عقد قرارداد فی مابین کارگر و کارفرما چه تأثیری در روند قانونی آن دارد؟

در واقع قرارداد کار نوعی توافق قانونی است که در چارچوب مقررات قانون کار میان کارگر و کارفرما منعقد می شود. به موجب این توافق، شخص کارگر متعهد می شود تا به درخواست شخص کارفرما، کار معینی را در محلی که کارگاه نامیده می شود، انجام دهد و در مقابل شخص کارفرما نیز متعهد می شود تا در ازای انجام آن کار معین، مبلغ مشخصی را بابت دستمزد به کارگر پرداخت کند.

این مؤسسه خدمات حقوقی و داوری را با اتکال بر عنایت الهی و تمرکز بر اصل صداقت، قانونمداری، آگاهی بخشی، امانت داری و اعتماد در حوزه های داخلی و بین المللی به اشخاص حقیقی و حقوقی، اعم از سازمانها، انجمنها، اتحادیه های صنفی، شرکت های دولتی و غیردولتی و از طریق کادر تخصصی خود شامل حقوقدانان، وکلای پایه یک، کارشناسان حقوقی و با رعایت اصول حرفه ای و تخصصی در جهت ارتقا سطح کیفی مدیریت حقوقی در حوزه های بازرگانی و اقتصادی و سایر حوزه های مرتبط در دیپارتمان تخصصی در نقاط مختلف ایران ارائه دهد.

لازم به ذکر است این مؤسسه در حال حاضر علاوه بر اشخاص حقیقی و حقوقی که تحت عنوان بیمه های وکالتی زیر چتر حمایتی خود قرار دارند، همکاری نزدیکی نیز با انجمنها و اتحادیه های صنفی دارند، از جمله انجمن های صنفی، آژانس های مسافرتی ایران، درب و پنجره ایران، صنایع لوازم خانگی ایران و انجمن بازاریابان تهران و اتحادیه های طرف قرارداد این مؤسسه می توان به اتحادیه صنف فروشندگان فرش دستباف، اتحادیه صنف آسانسور و تولیدکنندگان و تعمیرکاران وسایل الکترومکانیک، اتحادیه صنف فنواران رایانه، اتحادیه صنف کشفاب، اتحادیه صنف لوازم خانگی، اتحادیه تولیدکنندگان و فروشندگان مواد شیمیایی، اتحادیه صنف وانت بار و پیک موتوری، اتحادیه صنف چلوکباب و چلو خورشت، اتحادیه صنف رستوران داران، اتحادیه صنف فروشندگان پرنده و ماهی، اتحادیه صنف پیچ و مهره فروشان، اتحادیه تولیدکنندگان و فروشندگان مصنوعات لوازم خانگی و شرکت تعاونی صنایع لوازم خانگی تهران اشاره کرد که به عنوان مشاور حقوقی و وکیل رسمی ایشان به اعضاء و زیرمجموعه آنها مشاوره های حقوقی رایگان ارائه می نمایند.

پس از ثبت علامت طبق قانون ثبت علائم تجاری شخص حقیقی یا حقوقی حق انحصاری پیدا می‌کند و به موجب آن می‌تواند از عرضه کالاهای یکسان یا مشابه توسط اشخاص ثالث تحت علائم تجاری که عین یا به طریق گمراه کننده‌ای مشابه علامت تجاری شما هستند جلوگیری نماید. اگر علامت تجاری ثبت نشود، رقبا از همان علامت یا علامتی که شباهت آن با علامت مزبور به اندازه‌ای است که موجب گمراهی خواهد شد، برای همان خدمات مشابه استفاده خواهند کرد و در نتیجه سرمایه‌گذاری در بازاریابی یک محصول یا خدمات ممکن است به هدر رود. اگر یکی از رقبایان از علامت تجاری یکسان یا مشابه علامت تجاری استفاده کند، ممکن است مشتریان تصور کنند آن محصول متعلق به همان شخص است و در نتیجه از خدمات رقیب استفاده خواهند کرد. این امر نه تنها سود شخص/شرکت را کاهش خواهد داد و مشتریان را گمراه خواهد کرد بلکه به شهرت و وجهه آسیب خواهد زد. به خصوص اگر محصول یا خدمات رقیب کیفیت نازلی داشته باشد. با توجه به ارزش علائم تجاری و اهمیتی که یک علامت تجاری ممکن است در تعیین میزان موفقیت یک محصول یا خدمات در بازار داشته باشد، تضمین اینکه در بازارهای مربوط به ثبت رسیده باشد بسیار ضروری است. به علاوه، تفویض اجازه استفاده از یک علامت تجاری ثبت شده به شرکت‌های ثالث بسیار آسان‌تر است و در نتیجه می‌تواند منبع درآمد بیشتری برای شرکت/شخص به وجود آورد یا اساس انعقاد یک موافقت‌نامه اعطای نمایندگی باشد.

گاهی اوقات، یک علامت تجاری ثبت شده که در میان مشتریان از شهرت خوبی برخوردار است، ممکن است به منظور دریافت منابع مالی یا وام از مؤسسات مالی استفاده شود که به‌طور فزاینده‌ای از اهمیت علائم برای موفقیت کسب و کار آگاه می‌شوند.

در نظر داشته باشید طبق ماده ۳۲ قانون، علامت تجاری در موارد زیر قابل ثبت نیست:

• نتواند کالاها یا خدمات یک مؤسسه را از کالاها و خدمات مؤسسه دیگر متمایز سازد.

• خلاف موازین شرعی یا نظم عمومی یا اخلاق حسنه باشد.

• مراکز تجاری یا عمومی را به ویژه در مورد مبدأ جغرافیایی کالاها یا خدمات یا خصوصیات آنها گمراه کند.

• عین یا تقلید نشان نظامی، پرچم یا سایر نشان‌های مملکتی یا نام یا نام اختصاری یا حروف اول یک نام یا نشان رسمی متعلق به کشور، سازمان‌های بین‌الدولی یا سازمان‌هایی که تحت کنوانسیون‌های بین‌المللی تأسیس شده‌اند، بوده یا موارد مذکور یکی از اجزاء آن علامت باشد، مگر آن که توسط مقام صلاحیت‌دار کشور مربوط یا سازمان ذیربط اجازه استفاده از آن صادر شود.

• عین یا به طرز گمراه‌کننده‌ای شبیه یا ترجمه یک علامت یا نام تجاری باشد که برای همان کالاها یا خدمات مشابه متعلق به مؤسسه دیگری در ایران معروف است.

• عین یا شبیه آن قبلاً برای خدمات غیرمشابه ثبت و معروف شده باشد مشروط بر آن که عرفاً میان استفاده از علامت و مالک علامت معروف ارتباط وجود داشته و ثبت آن به منافع مالک علامت قبلی لطمه وارد سازد.

• عین علامتی باشد که قبلاً به نام مالک دیگری ثبت شده و یا تاریخ تقاضای ثبت آن مقدم یا دارای حق تقدم برای همان کالا و خدمات و یا برای کالا و خدماتی است که به لحاظ ارتباط و شباهت موجب فریب و گمراهی شود.

نقش قرارداد کار در معنا بخشیدن به رابطه کارگری-کارفرمایی از این جهت کلیدی است که مطابق عقود مورد تأیید قانون مدنی نیز بسیاری از خدمات نیروی انسانی میان اشخاص مختلف حقیقی و حقوقی خرید و فروش می‌شوند؛ خدماتی که بسیاری از آنها را شاید بتوان در چارچوب قراردادهای کار نیز مورد معامله قرارداد.

بر اساس مقررات قانون کار، کارگر و کارفرما مجاز به بستن قرارداد کار با مدت موقت هستند و زمان قرارداد نیز با قید شروع و خاتمه آن با توافق طرفین تعیین می‌گردد و اصولاً محدودیت زمانی برای مدت قرارداد کار موقت پیش‌بینی نشده است.

بنابراین اعم از اینکه نوع فعالیت کارگاه مستمر باشد یا نباشد موافقت طرفین برای تعیین مدت قرارداد معتبر خواهد بود، بدیهی است در فعالیت‌هایی که جنبه دائمی دارند چنانچه در قرارداد کار قید مدت ذکر نشود، قرارداد غیرموقت و دائمی تلقی می‌شود.

انعقاد قرارداد کار با مدت موقت به موجب تبصره‌های ۱ و ۲ قانون کار مجاز شناخته شده است.

تکرار و تمدید این قراردادها برابر دستورالعمل شماره ۳۵۷۲۴ مورخ ۷۳/۱۲/۱۵ اداره کل تنظیم و نظارت بر روابط کار وزارت کار و امر و اجتماعی آن را به قرارداد کار دائم تبدیل نمی‌کند.

گفتنی است که در این نوع قراردادها نیز کارگران در طول اعتبار مدت قرارداد کار از مقررات حمایتی و حفظ امنیت شغلی برخوردار خواهند بود و در صورت تمدید قرارداد کار، کارگران با حفظ سوابق کار قبلی که از توالی و تکرار قرارداد حاصل می‌شود از مزایای پایان کار پیش‌بینی شده در ماده ۲۴ قانون کار استفاده خواهند کرد.

چنانچه به دلیل شفاهی بودن قرارداد کار و عدم وجود دلایل و یا قرائن دیگری که مبین موقت بودن یا غیرموقت بودن قرارداد باشد، امکان تعیین نوع قرارداد به هیچ وجه میسر نگردد، می‌توان در صورتی که فعالیت موضوع قرارداد مورد نظر از جمله فعالیت‌های مستمر باشد نوع قرارداد را غیرموقت و در غیر این صورت موقت احراز کرد؛ بدیهی است در هر حال و در صورت بروز اختلاف حکم و رأی قطعی مراجع حل اختلاف قاطع دعوی خواهد بود. عدم پیش‌بینی محل کار، ساعت کار، تعطیلات و مرخصی‌های کارگر و نیز عدم ذکر مدت در قراردادهای کار سبب ابطال قرارداد نبوده و صرفاً حکایت از این امر می‌تواند داشته باشد که طرفین قرارداد در رابطه با موارد ذکر شده به حداقل‌های مقرر در قانون و یا احیاناً به عرف معمول کارگاه و یا محل کار و یا عرف معمول در حرفه و یا شغل نظر داشته‌اند که تشخیص آن در صورت بروز اختلاف با هیأت‌های تشخیص و حل اختلاف قانون کار است.

ضمناً در قراردادهای کتبی عدم ذکر تاریخ انقضاء قرارداد و یا مشخص نکردن طول مدت قرارداد علی‌الاصول بر دایمی بودن قرارداد کار در کارهایی که طبیعت آنها جنبه مستمر داشته باشد دلالت خواهد داشت مگر اینکه ثابت شود که طرفین شفاهاً خلاف آن توافق داشته‌اند.

دیده شده برخی افراد سود جو ، با ثبت علائم تجاری اعضای قدیمی این صنف به نام خود، باعث دردسرهای بزرگ و خسارت‌های سنگینی به این واحدهای تجاری شدند. لطفاً پیرامون این موضوع توضیحات لازم را ارائه فرمایید.

با اینکه اکثر کسب و کارها به اهمیت استفاده از علائم تجاری به منظور تمیز دادن محصولاتشان از محصولات رقبا پی برده‌اند، همه آنها اهمیت حمایت از علائم تجاری از طریق ثبت را درک نکرده‌اند.

بنابراین بهتر است قبل از هرگونه اقدامی با مشاورین و کارشناسان مؤسسه حقوقی و داورى اریکه ایرانیان دادبان تماس بگیرید تا راهنمای شما در این زمینه باشند.

در گزارش ابتدایی به مبحث داورى اشاره کردید، این مورد چه میزان اهمیت دارد و چه نقشی در قراردادهای و دعاوى حقوقی، ایفا می نماید؟

داورى عبارت است از رفع اختلاف بین اصحاب دعوى از طریق واگذاری آن به حکمیت اشخاصی که طرفین دعوى آنها را به توافق خود انتخاب می کنند. گاهی داور شخصیت حقیقی است یعنی طرفین یک قرارداد شخصی را به عنوان داور میان خود انتخاب و در متن قرارداد به آن اشاره می نمایند. گاهی هم یک شرکت یا یک شخصیت حقوقی را به عنوان داور اعلام می کنند. از جمله محاسن داورى، می توان به کم هزینه بودن و عدم وجود تشریفات اداری و آیین دادرسی و ارتباطات طرفین با داورشان اشاره کرد. همچنین از اطلاع دادرسی جلوگیری می شود. داورى یکی از مهم ترین راهکارهای تسریع در حل و فصل اختلافات حقوقی افراد، ایجاد نظم عمومی، حقوقی و موجب کاهش بار سازمان قضایی است. داورى یک نوع دادرسی اختصاصی محسوب می شود؛ چرا که طبق ماده ۴۷۷ قانون آیین دادرسی مدنی «داورى در رسیدگی و رأی، تابع مقررات آیین دادرسی نیستند ولی باید مقررات مربوط به داورى را رعایت کنند.» مقررات داورى در قرارداد داورى که بین طرفین منعقد شده مشخص می گردد. در نتیجه هرچند رأی داور باید مبتنی بر موازین حقوقی باشد لیکن چون شأن اصلی داور، فصل دعوا با توجه به قرارداد داورى است؛ بنابراین رأی داور تنها در موارد محدودی که در ماده ۴۸۹ قانون آیین دادرسی مدنی ذکر شده قابل اعتراض است و نمی توان آن را با آراء صادره از سوى مراجع قضایی که تقریباً در تمامی موارد قابل اعتراض و تجدید نظرخواهی هستند، مقایسه کرد. در خصوص زمان انتخاب داور باید گفت که اعلام داور در هر مرحله ای اعم از زمان انعقاد قرارداد یا در زمان اجرای مفاد قرارداد و یا حتی پس از طرح دعوى در دادگاه امکان پذیر است.

از آنجایی که امر داورى بسیار حائز اهمیت است، داور باید شخص آگاه به قوانین داورى باشد در غیر این صورت امر داورى به مراتب طولانی تر و پرهزینه تر برای مراجعه کننده می شود. فلذا می بایست از ارجاع داورى به افراد بی اطلاع و فاقد دانش حقوقی خودداری کرده و نسبت به داور خود و دانش و تجربه وی اطلاعات لازم را کسب نمایند تا از وارد آمدن ضرر و زیان های جبران ناپذیر جلوگیری به عمل آید. لذا طرفین باید اولاً اهلیت اقامه دعوا را داشته باشند و ثانیاً با یکدیگر توافقات لازم را در خصوص انتخاب داور و یا انتساب داور کرده باشند. مؤسسه حقوقی و داورى اریکه ایرانیان دادبان با بهره مندی از حقوقدانان برجسته و وکلای تراز اول به عنوان یکی از پیشگامان امر داورى، آماده است تا از تخصص داوران خود در زمینه های مختلف صنفی و شاخه های متعدد حقوقی، خدمت رسان عموم هموطنان عزیز در سراسر ایران عزیزمان باشد.

اخیراً در قانون چک تغییراتی صورت گرفته این تغییرات چه هستند و چه تفاوتی با قانون قدیم دارد؟

قوانین جدید که به نظر بنده می بایست سال ها پیش تدوین و اجرا می شد، کمک شایانی به عموم اقشار جامعه و به خصوص کسبه محترم خواهد داشت.

زیرا بدین وسیله دست شیادان و کلاهبرداری را که از طریق صدور چک های بلامحل ضررهای هنگفتی به کسبه، بازاریان و کل جامعه وارد ساخته بودند، کوتاه خواهد شد. این تغییرات شامل موارد ذیل است:

- ۱- قوانین و مقررات چک درباره چک های الکترونیکی لازم الرعایه است.
- ۲- بانک مکلف است بنا بر درخواست دارنده چک فوراً غیرقابل پرداخت بودن آن را در سامانه یکپارچه بانک مرکزی ثبت کند.
- ۳- در صورتی که موجودی حساب صادرکننده چک نزد بانک کمتر از مبلغ چک باشد، به تقاضای دارنده چک بانک مکلف است مبلغ موجودی در حساب را به دارنده چک بپردازد.
- ۴- جلوگیری از افتتاح حساب و انسداد تمام حساب های صادرکننده چک، در تمام بانک ها و مؤسسات اعتباری پس از گذشت ۲۴ ساعت از ثبت غیرقابل پرداخت بودن.
- ۵- بانک ها مکلفند سقف اعتبار مجاز متقاضی را محاسبه و به هر برگه چک شناسه یکتا و مدت اعتبار اختصاص دهند. حداکثر مدت اعتبار چک از زمان دریافت دسته چک سه سال است.
- ۶- راه اندازی چک های موردی برای اشخاصی که دسته چک ندارند تا بدون نیاز به اعتبارسنجی، رتبه بندی اعتباری و استفاده از دسته چک، امکان برداشت از حساب این اشخاص برای ذینفعان معین فراهم شود.
- ۷- بانک مرکزی و مراجع قضایی موظف شدند امکان دسترسی به اطلاعات لازم را برای یکدیگر فراهم کنند.
- ۸- جلوگیری از دریافت دسته چک و صدور چک جدید در سامانه صیاد برای افراد ورشکسته، معسر از پرداخت و دارای چک برگشتی رفع سوء اثر نشده
- ۹- دارنده چک می تواند با ارائه گواهینامه عدم پرداخت، از دادگاه صالح صدور اجرائیه نسبت به کسری مبلغ چک و حق الوکاله وکیل طبق تعرفه قانونی را درخواست کند.
- ۱۰- مجازات بانک ها یا مؤسسات اعتباری متخلف اعم از دولتی و غیردولتی، کارمند خاطی و مسئول شعبه مربوط توسط بانک مرکزی
- ۱۱- لغو مواد (۱۴)، (۵)، (۶) و (۲۳) قانون صدور چک مصوب ۱۳۵۵/۴/۱۶
- ۱۲- دسته چک های جدید از ۲۰ دی ۹۹ توزیع گردید.
- ۱۳- در چک های جدید صدور چک در وجه حامل ممنوع است (قرار بود این تغییر از ۲۲ آذر همان سال اجرا شود).
- ۱۴- عملیات صدور، انتقال و وصول برگه های دسته چک هایی که پیش از ۲۰ دی به مشتریان ارایه شده، به روال سابق انجام گردید.
- ۱۵- به موجب قانون اصلاح قانون صدور چک، صدور و پشت نویسی چک در وجه حامل ممنوع شده و ثبت انتقال چک در سامانه صیاد جایگزین پشت نویسی چک می شود.
- ۱۶- دسته چک هایی که از تاریخ ۱۳۹۹/۱۰/۲۰ به مشتریان تحویل داده می شود، دارای تاریخ اعتبار هستند. به این معنی که اشخاص تا تاریخ معینی مجاز هستند که از دسته چک خود استفاده کرده و چک صادر کنند و بعد از تاریخ اعتبار که روی تمام برگه های دسته چک نیز با عبارت «صدور این برگه چک حداکثر تا مورخ.....مجاز است» مشخص می شود، دسته چک قابل استفاده نخواهد بود و باید با مراجعه به بانک تعویض شود. لذا صدور چک پس از تاریخ اعتبار آن ممکن نیست و این مهم از طریق سامانه صیاد کنترل خواهد شد.
- ۱۷- در چک های جدیدی که از سال ۱۴۰۰ در اختیار مشتریان بانک ها قرار گرفته ثبت چک توسط صاحب حساب و گیرنده و انتقال دهنده و انتقال گیرنده در سامانه صیاد الزامی گردید.

البته «دفاتر خدمات صدور گواهی الکترونیکی» در ماده ۳۱ و ۳۲ ق.ت.ا. پیش‌بینی شده و می‌توان از ملاک آن برای دفاتر ثبت الکترونیکی نیز استفاده نمود. به موجب ماده ۳۱ «دفاتر خدمات صدور گواهی الکترونیکی واحدهایی هستند که برای ارایه خدمات صدور امضای الکترونیکی در کشور تاسیس می‌شوند. این خدمات شامل تولید، صدور، ذخیره، ارسال، تأیید، ابطال و به‌روز نگهداری گواهی‌های اصالت (امضای الکترونیکی) است.»

از آن جهت که امضا، در تنظیم و ثبت اسناد دارای اهمیت زیادی است، نخست باید جایگاه آن را در نظام سنتی ثبت اسناد شناخته و سپس به مفهوم و کارکرد آن در ثبت الکترونیکی بپردازیم.

۴- جایگاه امضا در نظام سنتی ثبت اسناد

مطابق ماده ۱۳۰۱ قانون مدنی، «امضایی که در روی نوشته یا سندی باشد، بر ضرر امضا کننده دلیل است.» مقنن در این ماده به یکی از مهم‌ترین آثار امضا، یعنی دلیل بودن سند امضا شده به نفع امضا کننده توجهی نداشته است. به طور کلی «نوشته منتسب به اشخاص در صورتی قابل استناد است که امضا شده باشد. امضا نشان تأیید اعلام‌های مندرج در سند و پذیرش تعهدهای ناشی از آن است و پیش از آن نوشته را باید طرحی به حساب آورد که موضوع مطالعه و تدبر است و هنوز تصمیم نهایی درباره آن گرفته نشده است.»

اگرچه ایجاد حق و تکلیف به عنوان مهم‌ترین اثر امضا در اکثر اسناد، مورد توجه حقوقدانان قرار نگرفته، با این‌حال می‌توان از ماده ۶۵ قانون ثبت اسناد و املاک (مصوب ۱۳۱۰ با اصلاحات و الحاقات بعدی) آن را استنباط کرد. به موجب این ماده «امضای ثبت سند پس از قرائت آن به توسط طرفین معامله یا وکلای آنها دلیل بر رضایت آنها خواهد بود.»

به عنوان سخن آخر، نکته‌ای اگر باقی مانده اشاره بفرمایید.

در پایان بار دیگر به این نکته اشاره می‌کنم که لازمه داشتن آرامش در زندگی و کسب و کار رعایت موازین قانونی و از طریق آشنایی با این قوانین و طبیعتاً با کمک و راهنمایی وکلای متخصص امکان پذیر خواهد بود، لذا ضمن اعلام آمادگی خود، وکلا و مشاوران مؤسسه حقوقی و داوری اریکه ایرانیان دادبان در تمامی زمینه‌های حقوقی برای ارائه نظرات مشورتی و قبول وکالت و داوری از حضور عزیزان صنفی دعوت می‌کنیم با مراجعه به سایت، کانال تلگرام و صفحه اینستاگرام مؤسسه اطلاعات خود را به روز نمایند.

آدرس مؤسسه:

تهران، میدان تجریش، پاساژ بزرگ تندیس، طبقه سوم، واحد ۳۰۱

تلفن: ۰۹۱۹۰۴۳۴۲۱۸

سایت: www.arikehdadban.com

ایمیل: drp.dadban@gmail.com

تلگرام: https://telegram.me/arikehdadban

اینستاگرام: https://Instagram.com/arikehdadban

تجارت الکترونیک و نقش آن در بازار را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

ظهور و گسترش وسایل نوین ارتباط که ویژگی بارز آنها «سرعت» و «تنوع» روابط بود، تنها زمانی منجر به معرفی و توسعه «تجارت الکترونیکی» شد که کامل‌ترین شیوه ارتباط الکترونیکی، یعنی «اینترنت» ابداع و معرفی گردید. آشنایی به برخی مباحث حقوقی مربوط به تجارت الکترونیک و امضاء الکترونیک برای هر شخصی لازم و ضروری است. ابتدا به تعریف برخی واژه‌های حقوقی مربوط به این مبحث می‌پردازم.

۱- مفهوم تجارت الکترونیک

پیدایش «فناوری اطلاعات و ارتباطات» را باید يك انقلاب نامید که منجر به گشایش «باب جدیدی در اقتصاد» شده است. تجارت الکترونیکی یکی از مهم‌ترین نتایج این انقلاب و از نمودهای بارز آن به شمار می‌آید و مفهوم آن به قدری پویا، در حال تحول و گسترده است که ارایه تعریفی جامع و مختصر از آن امکان‌پذیر نیست. چنانچه قانون تجارت الکترونیکی (ق.ت.ا.) مصوب ۱۳۸۲ نیز تعریفی در این مورد ارایه نکرده است. با این وجود، برخی از مؤسسات به ارایه تعریف نسبتاً گویایی در این زمینه پرداخته‌اند. سازمان تجارت جهانی در اعلامیه مورخ ۲۵ سپتامبر ۱۹۹۸ تجارت الکترونیکی، آن را چنین تعریف می‌کند: «تولید، توزیع، بازاریابی، فروش یا تسلیم کالاها و خدمات از طریق وسایل الکترونیکی» (گزارش سازمان تجارت جهانی) این سازمان گسترش تجارت الکترونیکی را نویدبخش هزینه پایین معاملات و تولیدی، تسهیل انعقاد قراردادهای و تشدید رقابت دانسته که به‌نوبه خود، منجر به کاهش قیمت‌ها، افزایش کیفیت و تنوع تولیدات و نهایتاً منجر به پیشرفت و رفاه بیشتر خواهد شد.

۲- مفهوم امضای دیجیتالی

در وهله اول باید تفاوت میان امضای دیجیتالی و الکترونیکی را شناخت؛ اگرچه به کار بردن هر کدام از این اصطلاحات به جای دیگری تعبیر بر مسامحه شده و عرفاً با ایرادی روبه‌رو نیست. از جنبه علمی در تمایز این دو به اختصار می‌توان گفت که امضای دیجیتالی نمودار داده‌ای است که به شکل يك واحد داده، الصاق یا با رمزگذاری منتقل می‌شود و به گیرنده اجازه می‌دهد تا سرمنشأ و اصالت آن را تشخیص دهد. این ساختار منطقی مانع از جعل امضا می‌شود. امضای الکترونیکی دارای معنای عام‌تری است و شامل امضای دستی اسکن شده یا اسم شخص که در قسمت انتهایی نامه الکترونیکی قید می‌گردد، نیز می‌شود. برای تأمین ایمنی و اصالت امضای الکترونیکی باید از امضای دیجیتالی به عنوان فناوری رمزگذاری از جمله ماده هشت استفاده کرد. بنابراین دو نکته مهم را در رابطه با امضای الکترونیکی و دیجیتالی باید ذکر کرد:

الف) اطلاق عبارت «امضای دیجیتالی» به فرایند فوق‌الذکر ناشی از مسامحه است؛ زیرا هیچ شباهتی بین این نوع از تأیید و «امضا» به مفهوم مصطلح آن وجود ندارد. ب) امضای الکترونیکی به شرح فوق و با تعاریفی که در زیر می‌آید، تنها در صورتی دارای اعتبار است که با فرایند امضای دیجیتالی همراه باشد. به همین دلیل در عنوان تحقیق حاضر از عبارت «امضای دیجیتالی» استفاده شده است. لذا در هر جا که امضای الکترونیکی به کار رود نیز باید مفهوم آن را بر همین مبنا تحلیل کرد.

۳- مفهوم ثبت الکترونیکی

چنانچه گفته شد، ثبت الکترونیکی مفهومی نسبتاً نوظهور به شمار می‌آید. با توجه به همین امر و عدم اقدام به تاسیس دفاتر ثبت الکترونیکی در کشورمان، برای یافتن مفهوم این عبارت باید به حقوق و رویه کشورهای پیشگام در این زمینه مراجعه کرد.

بازنده بازی تجارت

مطابق آمارهای گمرک، در بازه سال‌های ۱۳۹۴ تا ۱۴۰۳، ارزش هر تن کالای وارداتی بیش از ۵۰ درصد افزایش یافته؛ حال آنکه ارزش هر تن کالای صادراتی در همین دوره زمانی تقریباً ثابت بوده است. در نتیجه، نسبت قیمت هر تن کالای صادراتی به وارداتی به کمترین مقدار خود در ۱۰ سال اخیر رسیده است. این وضعیت در درجه اول پیامدی از تحریم‌های اقتصادی است که در کنار سیاست‌های تجاری نادرست موجب شده تا ایران در بازی تجارت به یک بازنده تبدیل شود.

سوم: قوانین و مقررات حاکم بر روندهای تجاری و ارزی کشور نه تنها مشوق صادرات و ارزآوری نیستند، بلکه در موارد بسیاری به بروز قاچاق یا کم‌اظهاری صادراتی منجر می‌شوند. متأسفانه باید پذیرفت که در این سال‌ها شاهد صادرات از مراجع غیررسمی بوده‌ایم. اختلاف بسیار میان قیمت دلار در بازار آزاد و بازار رسمی و الزام صادرکنندگان به بازگشت ارز و عرضه آن با قیمت دولتی، در موارد متعددی به بروز قاچاق یا کم‌اظهاری‌های متعدد منجر شده است. به این ترتیب به‌طور غیرمنطقی شاهد کاهش مداوم ارزش هر تن کالای صادراتی در قیاس با ارزش هر تن کالای وارداتی به کشور هستیم.

کم‌اظهاری صادراتی؛ مقصر کاهش رابطه مبادله

براساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس که با عنوان «مروری بر وضعیت تجاری خارجی ایران» منتشر شده، کاهش ارزش صادرات گمرکی در سال ۱۴۰۲ نسبت به سال ۱۴۰۱ در حالی است که وزن کالاهای صادراتی در این دوره افزایش یافته است.

وزن کالاهای صادراتی کشور در سال ۱۴۰۱ برابر ۲۴۰۲۴ میلیون تن و در سال ۱۴۰۲ برابر ۳۶۰۳۴ میلیون تن بوده است. از سال ۱۳۹۰ تا سال ۱۴۰۱ صادرات وزنی و ارزشی رشد نسبی داشتند. در سال ۱۴۰۲ نسبت به سال ۱۴۰۱ چرخشی در روند رخ داده، به نحوی که صادرات به لحاظ وزنی افزایش و از منظر ارزشی کاهش داشته است. بنابراین آنچه واضح است ارزش هر تن کالای صادراتی در سال ۱۴۰۲ نسبت به سال ۱۴۰۱ کاهش یافته است.

تغییر در ترکیب صادرات، اولین گزینه‌ای است که برای توجیه این شرایط مطرح می‌شود. باین وجود بررسی‌های انجام گرفته توسط مرکز پژوهش‌های مجلس حکایت از آن دارد که ترکیب کالاهای صادراتی ایران در این دو سال تقریباً مشابه بوده و کاهش ارزش هر تن کالای صادراتی، برای کالای مشابه رخ داده است.

کاهش ارزش کالاهای صادراتی ایران به معنای آن است که با مقدار مشخصی صادرات، امکان برطرف کردن مقدار کمتری از نیازهای وارداتی فراهم است. اگر در این میان ارزش کالاهای وارداتی نیز افزایش یابند، به معنای کاهش بیشتر توان برای تامین نیازهای وارداتی است. قیمت کالاهای وارداتی گرچه در کل دوره چهارده ساله نوسانی بوده است، از سال ۱۳۹۹ تا سال ۱۴۰۳، روند صعودی را نشان می‌دهد، اما قیمت کالاهای صادراتی روند مشخصی نداشته و نوسانی بوده است.

بنابراین در یک جمع‌بندی کلی از وضعیت ارزش کالاهای صادراتی و وارداتی ایران می‌توان گفت؛ روند کلی، افزایش ارزش هر تن کالای وارداتی در سال‌های اخیر و کاهش ارزش هر تن کالای صادراتی در یک سال اخیر را نشان می‌دهد، به نحوی که رابطه مبادله یا ارزش هر تن کالای صادراتی به هر تن کالای وارداتی از سال ۱۴۰۰ به بعد روند کاهشی را طی کرده و در ۶ ماهه نخست سال ۱۴۰۳ به کمترین مقدار خود رسیده است.

اینکه کاهش ارزش کالاهای صادراتی ناشی از کم‌اظهاری در صادرات یا افزایش ارزش کالاهای وارداتی ناشی از بیش‌اظهاری در واردات باشد، نیازمند بررسی‌های بیشتری است؛ اما نتایج یک گزارش در مرکز پژوهش‌های مجلس نشان می‌دهد؛ حداقل درخصوص بسیاری از گروه‌های کالایی کم‌اظهاری در صادرات مشاهده می‌شود.

بررسی آمار تجارت کشور در طول یک دهه اخیر حکایت از آن دارد که بیشترین نسبت قیمت هر تن کالای صادراتی به وارداتی در سال ۱۳۹۴ برابر ۰.۳۷ حاصل شده است. دنیای اقتصاد در گزارشی نوشت: کمترین رابطه مبادله نیز در سال ۱۴۰۳ برابر ۰.۲۰۶ گزارش شده است، بنابراین رابطه مبادله در این بازه زمانی ۱۰ ساله ۰.۱۶۴ واحد کاهش یافته است. همچنین طی ۱۰ سال گذشته قیمت هر تن کالای «ساخت ایران» در بازه ۴۰۰ دلار نوسان داشته، اما در همین مدت قیمت هر تن کالای وارداتی از ۱۲۰۰ دلار به بیش از ۱۸۰۰ دلار افزایش یافته است.

این افت در سایه رشد تقریباً مداوم ارزش کالاهای وارداتی به کشور در عین افت نسبی ارزش محصولات صادراتی به دست آمده است. «تحریم و شرکای تجاری محدود»، «تولید محصولاتی با ارزش افزوده پایین در سایه نبود فناوری‌های نوین»، «مقررات مخل تجارت که زمینه‌ساز کم‌اظهاری‌های صادراتی می‌شوند»، «سیاست‌های ارزی حامی واردات» و «نبود نظارت سازنده بر فرآیندهای تجاری» را باید از مهم‌ترین دلایل بروز این شرایط دانست. در حال حاضر با توجه به آمار و ارقام مورد بحث، شرایط ایران به گونه‌ای است که در روابط تجاری با دنیا، نه تنها تصمیم‌ساز نیست بلکه متغیرهای اقتصادی ما متأثر از هر تغییری در شرایط سیاسی و اقتصادی دنیا قرار دارد.

روندهای تجاری و تغییرات تجارت خارجی از مهم‌ترین متغیرهای اقتصادی هستند. درآمدهای ارزی هر کشور از طریق صادرات به دست می‌آید و تقاضای کشور برای کالاهای خارجی از طریق واردات تامین می‌شود، از این رو بررسی روندهای صادرات و واردات و همچنین ترکیب اقلام صادراتی و وارداتی از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است.

نسبت ارزش هر تن کالای صادراتی یا وارداتی به وزن آن، شاخصی است که نشان می‌دهد هر تن از کالاهای صادراتی یا وارداتی با چه قیمتی به فروش می‌رسد. در همین حال نسبت ارزش کالای صادراتی نسبت به کالای وارداتی که از آن با عنوان رابط مبادله یاد می‌شود، به عنوان شاخص‌های مؤثر بر اقتصاد کلان و توسعه اقتصادی مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرد. این شاخص نشان‌دهنده میزان برخورداری هر کشور از منافع تجارت بین‌الملل است. متوسط ارزش گمرکی هر تن کالای صادراتی ایران در مقایسه با هر تن کالای وارداتی، به مراتب پایین‌تر است. بررسی روندهای ارزش صادرات و واردات حکایت از آن دارد که در سال‌های اخیر ارزش هر تن کالای وارداتی افزایش و ارزش هر تن کالای صادراتی کاهش یافته است. دلایل متعددی را برای نسبت پایین رابطه مبادله و افت مداوم آن می‌توان عنوان کرد.

اول: در تولید محصولات صادرات محور کشور، به موضوعاتی همچون تکمیل زنجیره تولید با هدف ایجاد ارزش افزوده حداکثری توجه کافی نشده است. بخش بزرگی از سبد صادراتی ایران را محصولاتی با ارزش افزوده پایین یا متوسط تشکیل می‌دهند.

دوم: تحریم و محدودیت پیش‌روی تولیدکنندگان و تجار ایرانی، آنها را در موارد بسیاری ناچار به ارزان‌فروشی محصول خود در بازار بین‌المللی می‌کند، بنابراین شاهد هستیم، در حالی که سبد صادرات ایران تقریباً تغییری نداشته، ارزش هر تن کالای صادراتی با وجود تورم حاکم بر بازار جهانی، کاهشی است. به بیان دقیق‌تر فعالان تجاری و صنعتی کشور ناچار به ارزان‌فروشی محصول خود در بازار جهانی با هدف تداوم حضور در عرصه رقابت هستند.

در تجارت بین‌المللی شاخصی با عنوان رابطه مبادله تعریف می‌شود، منظور از رابطه مبادله آن است که کشورها به‌ازای یک واحد صادرات، چه میزان کالا وارد می‌کنند.

بهبود رابط مبادله بیانگر آن است که یک کشور با صادرات مقادیر مشخصی از کالا می‌تواند حجم بیشتری از واردات را به‌دست آورد. هرچه رابطه مبادله در یک کشور بالاتر باشد، حکایت از ارزشمندی صادرات در برابر واردات دارد و احتمالاً اقتصاد آن کشور از منظر اقتصادی، شرایط مساعدتری است.

ایرانمنش گفت: در کشور ما طی سال‌های گذشته همواره ارزش صادرات کمتر از ارزش واردات بوده‌است. دلایل متعددی را برای تشریح این شرایط می‌توان عنوان کرد.

در درجه نخست آنکه نرخ ارز باعث می‌شود همواره ارزش واردات بالاتر از صادرات باشد. به بیان دقیق‌تر در شرایطی که همواره شاهد رشد نرخ ارز در بازار باشیم و جهش‌های ارزی متعددی در یک اقتصاد شکل بگیرد، نرخ رابطه مبادله نیز کاهش می‌یابد.

وی افزود: نوسانات قابل‌توجه نرخ ارز، چند نرخی‌بودن قیمت ارز در کشور، الزام صادرکنندگان به بازگشت ارز صادراتی با قیمت‌های به‌مراتب ارزان‌تر و همچنین بخشنامه‌هایی که سد راه صادرات هستند، به افت حجم و ارزش صادرات منجر می‌شود.

درهمین‌حال شرایط یادشده و رانت حاصل از تفاوت قیمت ارز در بازارهای مختلف، محرک واردات بیشتر است. این کارشناس اقتصادی گفت: متأسفانه در طول دهه‌های اخیر در کشور ما تولید محصول نهایی با ارزش‌افزوده حداکثری چندان موردتوجه سیاستگذاران قرار نگرفته‌است.

عمده صادرات ما به کالاهای خام و نیمه‌خام اختصاص دارد، درحالی‌که اگر تولید محصول نهایی در اولویت سیاستگذاران بود، منفعت حاصل از فروش آن در بازار بین‌المللی، به‌مراتب بالاتر بود.

ایرانمنش گفت: شرایط تحریمی حاکم بر اقتصاد ایران یکی دیگر از مواردی است که از رقابت‌پذیری فعالیتهای تجاری ایران در بازار بین‌المللی می‌کاهد. محدودیت ایران در تعاملات جهانی به مسدودشدن جریان پولی و مالی کشور منتهی شده‌است.

امکان مبادلات بانکی میان ایران و سایر کشورها وجود ندارد. در چنین شرایطی ما ناچار به ارزان‌فروشی یا فروش محصولات صادراتی در قالب روش‌های تهاثری هستیم. این دست اقدامات از صفره اقتصادی صادرات می‌کاهد و حتی به جهش نرخ ارز منجر می‌شود.

ردپای تحریم در زیان‌های تجاری

ولی‌الله افخمی‌راد؛ رئیس اسبق سازمان توسعه‌تجارت ایران در گفت‌وگو با «دنیایاقتصاد» در ارزیابی فاصله‌گرفتن میان ارزش هرتن کالای صادراتی و وارداتی در سال‌های اخیر گفت: شعارهای مطرح‌شده از سوی سیاستگذاران مبنی‌بر تولید محصول نهایی یا با ارزش‌افزوده بالاتر، به شعار محدود می‌شود. بخش‌اعظم صادرات ایران به محصولات با ارزش‌افزوده پایین اختصاص دارد. درهمین‌حال فرآیند تولید محصول نهایی در کشور ما موردتوجه نبوده‌است.

وی افزود: ایران در رده بزرگ‌ترین واردکنندگان تجهیزات و ماشین‌آلات است. دانش فنی حاکم بر ساخت این تجهیزات، قیمت آنها را افزایش می‌دهد. به بیان دقیق‌تر همین دانش حاکم بر ساخت و تولید این تجهیزات، قیمت آنها را تعیین می‌کند، اما در حال حاضر کالای صادراتی ایران فاقد دانش است یا سهم دانش در کالای صادراتی ما محدود است و همین موضوع به افت ارزش هرتن کالای صادراتی کشور منجر می‌شود.

رئیس اسبق سازمان توسعه‌تجارت از تحریم به‌عنوان دیگر عامل کاهش ارزش صادرات و رشد ارزش واردات نام برد و گفت: با توجه به‌شدت‌گرفتن تحریم‌های اعمالی علیه ایران در سال‌های اخیر، واردات کالا به کشور و صادرات به ایران تحت‌تاثیر قرارگرفته‌است. در فرآیند صادرات، طرف‌های خارجی با استناد به شرایط تحریمی کشور، کالاهای ساخت ایران را به قیمت پایین‌تری خریداری می‌کنند.

درهمین‌حال فروش محصولات خارجی به کشور نیز با قیمت بالاتر انجام می‌گیرد. به این ترتیب فاصله قیمتی میان ارزش صادراتی و وارداتی کالا به‌شدت افزایش می‌یابد. درهمین‌حال شرایط تحریمی از یک‌سو به فقدان فناوری و دانش روز دنیا در کشور منتهی می‌شود. از سوی دیگر نیز طرف‌های معامله ما در بازار جهانی محدود می‌شود و همین موضوع نیز عملاً مانع بهره‌مندی کشور از سود اقتصادی بالاتر است.

رقابت‌پذیری پایین در سطح بین‌المللی

سعید ایرانمنش؛ کارشناس اقتصادی در گفت‌وگو با «دنیایاقتصاد» اظهار کرد: ارزش هرتن کالای وارداتی در مقایسه با هرتن کالای صادراتی در سال‌های اخیر به‌مراتب بالاتر بوده‌است.

دومین برآورد از رشد اقتصادی بهار منتشر شد

پژوهشکده پولی و بانکی در جدیدترین گزارش خود نرخ رشد تولید ناخالص داخلی در سه ماه منتهی به فروردین ۱۴۰۴ را ۱.۵ درصد برآورد کرده است. در این برآورد مثبت‌ترین اثر مربوط به بخش خدمات و منفی‌ترین اثر مربوط به بخش کشاورزی بوده است. پیش‌تر مرکز پژوهش‌های مجلس نیز پایین بودن رشد ارزش افزوده بخش کشاورزی و صنعت را اعلام کرده بود. این گزارش‌ها زنگ خطر رکود در سال جاری را به صدا درآورده‌اند.

این رشد عمدتاً مدیون عملکرد بهتر بخش خدمات، بازگشت رشد مثبت به حوزه نفت و پایداری نسبی در صنایع و معادن است. در مقابل، بخش کشاورزی که پیش‌تر ثبات نسبی داشته، در برآورد جدید وارد محدوده منفی شده است که هشدار جدی را برای روند رشد در ماه‌های آینده مخابره می‌کند.

رشد ۲.۳ درصدی بخش خدمات

رشد بخش خدمات در سه‌ماهه منتهی به فروردین ۱۴۰۴ به ۲.۳ درصد رسیده است. این بخش که در زمستان گذشته عملکردی نزدیک به صفر داشت، با گذشت یک‌ماه و در برآورد جدید، در نقش پیشران رشد اقتصادی ظاهر شده است.

رشد بخش خدمات در آمار تراکنش‌های انجام‌شده نیز مشخص است. براساس آمار شاپرک، ارزش اسمی تراکنش‌های شاپرک در سه‌ماهه منتهی به فروردین نسبت به مدت مشابه سال قبل حدود ۵۰ درصد رشد داشته است. با توجه به اینکه رشد سطح عمومی قیمت‌ها پایین‌تر از این رشد ثبت شده است، می‌توان گفت در این دوره، فعالیت بخش‌های خدماتی نسبت به مدت مشابه سال قبل افزایش داشته است. همچنین، تعداد تراکنش‌ها در این دوره ۵ درصد رشد داشته است.

در کنون‌بینی پژوهشکده پولی و بانکی، برای دید بهتر نوسانات رشد در بخش خدمات آمار سه زیربخش مهم مربوطه شامل «بخش خرده‌فروشی و عمده‌فروشی»، «بخش حمل‌ونقل» و «فعالیت‌های املاک و مستغلات» بررسی شده است.

به گزارش آینده‌سازان صنایع لوازم خانگی به نقل از دنیای اقتصاد، در جدیدترین برآورد آماری پژوهشکده پولی و بانکی، رشد تولید ناخالص داخلی ایران در سه‌ماهه منتهی به فروردین ۱۴۰۴ به ۱.۵ درصد نسبت به مدت مشابه سال قبل رسیده است. این در حالی است که برای تولید ناخالص داخلی زمستان ۱۴۰۳، ۰.۴ درصد رشد برآورد شده بود. هفته گذشته محاسبات مرکز پژوهش‌های مجلس، رشد تولید ناخالص داخلی کشور در فروردین‌ماه امسال نسبت به مدت مشابه سال گذشته را ۰.۹ درصد اعلام کرده بود. به عقیده کارشناسان با اینکه رشدهای برآوردشده از تولید ناخالص داخلی کشور بیان‌کننده حرکت آهسته برخی از بخش‌های اقتصاد است، اما همچنان برخی بخش‌های کلیدی اقتصادی با رکود و افت نسبی مواجه‌اند. اثر مثبت بخش خدمات و اثر منفی بخش کشاورزی در رشدهای برآوردشده نقش مهمی ایفا کرده‌اند. بررسی‌ها نشان می‌دهد منفی بودن رشد بخش کشاورزی را می‌توان اختطاری برای رشد در فصول آتی قلمداد کرد.

رشد ضعیف اقتصادی بعد از زمستان کم‌رقم

تحلیل داده‌های منتشرشده نشان می‌دهد که اقتصاد ایران پس از عبور از زمستان نسبتاً کم‌رقم، با بهبودی ضعیف به سال ۱۴۰۴ وارد شده است. در حالی که برآورد از رشد کلی اقتصاد در زمستان تنها ۰.۴ درصد ثبت شده بود، در سه‌ماهه منتهی به فروردین این رقم به ۱.۵ درصد افزایش یافته است. با وجود این، اگرچه نشانه‌هایی از بهبود دیده می‌شود، اما همچنان تردیدهایی در پایداری این روند وجود دارد.

نایب‌داری در رشد بخش نفت

پس از ثبت رشد منفی ۲.۹ درصد در زمستان ۱۴۰۳، بخش نفت در سه ماهه منتهی به فروردین ۱۴۰۴ توانست رشد مثبتی معادل ۰.۹ درصد را ثبت کند. این تغییر جهت در رشد بخش نفت، تا حد زیادی مرهون افزایش تولید نفت خام ایران اعلام شده است. براساس داده‌های اداره اطلاعات انرژی آمریکا، تولید نفت خام ایران در سال ۲۰۲۴ حدود ۱۵.۳ درصد نسبت به سال قبل رشد داشته؛ هرچند از تابستان ۲۰۲۴ روندی نزولی به خود گرفته و در سامبر (ماه قبل از شروع دولت دوم ترامپ) به حداقل رسیده است. در مارس و آوریل ۲۰۲۵، رشد تولید نفت نسبت به مدت مشابه سال قبل به ترتیب ۲.۱ درصد و ۲.۸ درصد ثبت شده است. این ارقام نشان می‌دهد که اگرچه ایران موفق به حفظ بخشی از سهم بازار شده، اما نوسانات جهانی و چالش‌های سیاسی می‌توانند مانعی برای رشد پایدار بخش نفت باشند.

ورود بخش کشاورزی به محدوده منفی

یکی از تحولات نگران‌کننده مطرح‌شده در کنون‌بینی، افت شدید رشد بخش کشاورزی است. در حالی که این بخش در زمستان رشد ۱.۴ درصدی داشت، در سه ماهه منتهی به فروردین ۱۴۰۴ رشد آن به منفی ۰.۸ درصد رسیده است. روند نزولی تولید در کشاورزی در حالی رخ داده که در ماه‌های پایانی سال گذشته نیز رشد این بخش به سستی مثبت باقی مانده بود (۱.۶ درصد در اسفند و ۱.۷ درصد در بهمن). با توجه به وابستگی بالای این بخش به منابع آبی، افت بارندگی‌ها در سال آبی جاری یکی از عوامل اصلی این کاهش برآورد شده است.

پیش از این مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران اعلام کرده بود که میزان بارش‌ها در فروردین‌ماه ۱۴۰۴ نسبت به سال قبل کاهش ۲۲ میلی‌متری داشته است. صاحب‌نظران اقتصادی معتقدند، اهمیت بخش کشاورزی در ایران بیش از سهم مستقیمش بر رشد اقتصادی کشور است؛ چرا که کاهش در بخش کشاورزی می‌تواند بر تورم مواد غذایی، واردات و صادرات کالاهای اساسی و حتی مهاجرت روستاییان اثرگذار باشد. کاهش منابع آبی و خشک‌سالی، چالشی جدی در بخش کشاورزی است که علاوه بر کاهش حجم تولید، موجب افزایش هزینه‌های تولید و کاهش درآمد کشاورزان نیز شده است. این شرایط می‌تواند در بلندمدت اثرات منفی بر امنیت غذایی کشور و درآمدهای بخش کشاورزی داشته باشد.

ارزش اسمی تراکنش‌ها در «بخش خرده‌فروشی و عمده‌فروشی» ۴۵ درصد رشد داشته که با توجه به تورم، می‌توان گفت ارزش حقیقی تراکنش‌ها تقریباً معادل رشد قیمت‌ها افزایش داشته است. البته، رشد پاییز و زمستان به ترتیب ۳۳ درصد و ۴۳ درصد بوده است که از افزایش فعالیت در این بخش طی ماه‌های اخیر حکایت دارد.

رشد ۳۵ درصدی ارزش تراکنش‌ها در «بخش حمل‌ونقل» طی سه ماهه منتهی به فروردین ۱۴۰۴ (در مقایسه با زیر ۳۰ درصد در زمستان و زیر ۲۰ درصد در پاییز) از افزایش فعالیت اقتصادی در حوزه حمل‌ونقل حکایت دارد. همچنین، تردد ماشین‌های سنگین که در زمستان منفی شده بود، در فروردین ۱۰.۵ درصد رشد داشته که نشان‌دهی از رونق بخش حمل‌ونقل است.

در «فعالیت‌های املاک و مستغلات» برخلاف سایر زیربخش‌های گروه خدمات، روند کاهشی بوده است. رشد ارزش اسمی تراکنش‌های آژانس‌های فروش، مدیریت و اجاره املاک که در پاییز بیش از ۵۵ درصد بود، در زمستان به ۲۶.۲ درصد و در سه ماهه منتهی به فروردین به تنها ۱۷ درصد کاهش یافته است. به عقیده تحلیلگران، افت ارزش تراکنش‌ها در بازار املاک طی زمستان و ماه نخست سال را می‌توان به فصلی بودن زمان جابه‌جایی مستأجران نسبت داد.

کاهش سرعت رشد در صنایع و معادن

رشد این بخش در زمستان ۱۴۰۳، معادل ۱.۹ درصد بود که نسبت به فصل‌های قبل افزایش داشت، اما در سه ماهه منتهی به فروردین ۱۴۰۴ به ۰.۹ درصد کاهش یافت. کاهش سرعت رشد می‌تواند بیان‌کننده وجود مشکل در برخی زیربخش‌ها در گروه صنایع و معادن کشور باشد. در سه ماهه منتهی به فروردین‌ماه، صنایع شیمیایی، خودروسازی و محصولات غذایی جزو بخش‌هایی بودند که تولید آنها در مسیر رشد مثبت قرار داشته است.

از طرفی فلزات اساسی، کانی‌های غیرفلزی و داروسازی کاهش تولید را تجربه کرده‌اند که می‌تواند نشان‌دهنده چالش‌هایی در تامین مواد اولیه یا کاهش تقاضای داخلی و مشکلات در حوزه صادراتی باشد.

در عین حال، ارزش تراکنش‌های مربوط به ساخت‌وساز و ساختمان که در زمستان رشد ۴۳ درصدی داشت، در سه ماهه منتهی به فروردین به ۴۴ درصد رسید. این روند افزایشی در بازار ساخت‌وساز، می‌تواند تقویت‌کننده صنایع وابسته طی ماه‌های آینده باشد.

بررسی شرط تاب آوری بنگاه‌های کوچک حمایت صنعتی در اقتصاد جنگی

صنایع رگ حیاتی اقتصاد هستند که تداوم فعالیت آنها به منزله تولید، اشتغال‌زایی، تامین نیازهای مردم، درآمدزایی خانواده‌ها و حتی جوشش امید در زندگی است. در مقابل توقف تولید یعنی کاهش امید در شرایط تنش‌زای جنگی.

ریسک بلندمدت جنگ

کلاهی صمدی در پاسخ به سوالی مبنی بر تاثیر تداوم شرایط جنگی بر عملکرد صنایع در بازه زمانی میان‌مدت و بلندمدت گفت: تداوم این شرایط به منزله تحمیل خسارت به تمام کسب و کارها و به‌خصوص صنایع است.

به‌ویژه آنکه چنانچه خساراتی به زیرساخت‌های کشور به‌خصوص در حوزه انرژی تحمیل شود، جبران آن به شدت زمان‌بر و دشوار خواهد بود.

او افزود: البته به نظر من این شرایط جنگی برای مدت زمان بسیار طولانی ادامه نخواهد یافت. یعنی از این تنش نباید به عنوان ریسک بلندمدت نام برد.

اما اگر به هرعلتی، تنش‌های کنونی ادامه یابد، به‌منزله ریسک بلندمدت و به شدت جدی برای فعالیت صنایع خواهد بود. در همین حال چنانچه خساراتی به زیرساخت‌های انرژی کشور تحمیل شود، کار برای صنایع دشوار می‌شود.

رئیس کمیسیون صنعت اتاق بازرگانی ایران در پاسخ به سوالی مبنی بر چگونگی مواجهه بخش خصوصی در حوزه صنعت در مواجهه با این شرایط فوق‌العاده گفت: عملکرد بخش خصوصی در مواجهه با این بحران در سایه اتفاقات آتی روشن می‌شود. از هم‌اکنون نمی‌توان برای آینده بلندمدت برنامه‌ریزی جدی کرد.

البته تولید در صنایع با اتکا به موجودی‌های قبلی ادامه دارد. اما تداوم این شرایط برای مدت زمان طولانی ممکن نیست.

کلاهی صمدی گفت: هر صنعتی برای تداوم تولید نیازمند ارز است، اما چنانچه این شرایط ادامه‌دار باشد، قاعدتاً تامین نیازهای ارزی دفاع از کشور اولویت خواهد داشت. باین‌وجود هنوز امکان برنامه‌ریزی دقیقی وجود ندارد.

روزنامه دنیای اقتصاد در گزارشی نوشت: پس از حمله رژیم صهیونیستی به ایران، تداوم فعالیت کسب‌وکارها نیز در حاله‌ای از ابهام قرار گرفته است. با این حال مدیریت تولید هنوز برای بخش خصوصی امکان‌پذیر است، اما این مسیر نیازمند حمایت دولت و اصلاح سیاست‌های نادرست حاکم بر تولید و تجارت است.

ضرورت تامین مواد اولیه تولید

یکی از مهم‌ترین مسائل در رابطه با ادامه روند تولید در شرایط فعلی، تامین مواد اولیه موردنیاز فعالان اقتصادی است. علیرضا کلاهی صمدی، رئیس کمیسیون صنعت اتاق بازرگانی ایران در گفت‌وگو با «دنیای اقتصاد» درخصوص تاثیر حمله رژیم صهیونیستی به کشور و شرایط تداوم تولید اظهار کرد: تولید در کنار تجارت و رابطه با دنیا معنی می‌یابد. بخش بزرگی از واردات کشور به مواد اولیه تولید و کالاهای واسطه‌ای موردنیاز صنعت و همچنین ماشین‌آلات و تجهیزات اختصاص دارد.

در همین حال صادرات محصولات در بسیاری از صنایع، پیش‌شرطی برای تداوم تولید، رقابت‌پذیری و همچنین ارزآوری است. او افزود: جنگ به منزله تحمیل فشار بیشتر در مسیر واردات و صادرات است. این فشار در شرایطی به صنایع و کسب و کارها تحمیل می‌شود که این تولیدکنندگان پیش از حمله رژیم صهیونیستی به کشور نیز با چالش‌های جدی در تجارت و تولید مواجه بودند و همین مشکلات روند فعالیت و سودآوری آنها را متاثر ساخته بود. البته هر واحد صنعتی و تولیدی، همواره ذخیره‌ای از مواد اولیه و واسطه‌ای برای تولید در اختیار دارد.

مواد اولیه برخی صنایع نیز در گمرکات و در انتظار ترخیص است، بنابراین در کوتاه‌مدت تولید ادامه می‌یابد و مشکلی درخصوص تامین نیاز صنایع وجود ندارد.

دولت با بنگاه‌ها مدارا کند

وی افزود: در حال حاضر از سیاستگذاران انتظار می‌رود مدارا با بنگاه‌های بخش خصوصی را در مسائلی همچون بیمه، مالیات و... را جدی بگیرد. کلاهی صمدی تاکید کرد: صنایع ما در این سال‌ها همواره با بحران مواجه بوده‌اند و اکنون همین مشکلات، جدی‌تر هم شده است. چالش در تامین بازار فروش محصولات تولیدی به‌خصوص در شرایط تحریمی حاکم بر اقتصاد ما، نبود پروژه‌های عمرانی و همچنین سیاستگذاری ناکارآمد ارزی از مهم‌ترین دلایل افت عملکرد تولید است. وی افزود: متأسفانه بخش اصلی حمایت دولت و سیاستگذاران از صنایع به واحدهای بزرگ محدود است. دولت نهادهای موردنیاز برای صنایع بزرگ را قیمت‌گذاری می‌کند، اما صنایع بخش خصوصی نهاده موردنیاز برای تولید را از بازار و بر اساس روند عرضه و تقاضا خریداری می‌کند. بخش خصوصی در این سال‌ها بیشترین آسیب را از پیمان سپاری ارزی و الزام به ارزان فروشی دلار صادراتی دیده است. این مقررات سودآوری صادرات را مختل کرده و روزه امید تولید را هم تنگ‌تر کرده است. کلاهی در ادامه گفت: محدودیت‌های انرژی نیز روند فعالیت صنایع را بیش از پیش دشوار کرده است. در این سال‌ها عملکرد صنعت ما به شدت آسیب‌پذیر و شکننده شده است.

رئیس کمیسیون صنعت اتاق بازرگانی ایران در پاسخ به سوالی مبنی بر نقش و وظیفه دولت در موقعیت کنونی برای حمایت از صنایع گفت: صنایع ما در دهه‌های اخیر با چالش‌های مداومی در مسیر فعالیت و تولید مواجه بوده‌اند. این مشکلات و کاستی‌ها در سال‌های اخیر شدت گرفته و لطمات جدی را به صنایع تحمیل کرده است، تاجایی که از تاب‌آوری تولید به شدت کاسته شده است. بنابراین با افزوده شدن ریسک تنش جنگی بر اقتصاد ایران، از سیاستگذار انتظار حمایت از صنایع می‌رود. البته ما هر بار سخن از حمایت کرده‌ایم، رویکرد مناسبی از سوی سیاستگذاران حاصل نشده است. به عنوان نمونه صنایع در سال‌های اخیر و به‌خصوص از سال گذشته تا به امروز خسارات جدی را در سایه محدودیت انرژی متحمل شده‌اند. در ادامه بسته‌ای با هدف جبران خسارات تحمیل شده به صنایع تدوین شد اما این بسته در کمیسیون اقتصادی تغییر یافت و غیرسودمند شد. به بیان دقیق‌تر بسته طراحی شده، کارایی خود را برای ارتقای تاب‌آوری تولید، از دست داد.

فشار بر دهک‌های پایین بیشتر شد؛ هشدار تورمی در فصل بهار

سهم خوراکی‌ها در سبد هزینه دهک‌های پایین درآمدی بسیار بالاست؛ بیش از ۴۱ درصد هزینه ماهانه پایین‌ترین دهک درآمدی صرف خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها می‌شود، در حالی که این سهم در بالاترین دهک درآمدی حدود ۲۱.۵ درصد است.

به همین دلیل، دهک‌های کم‌درآمد بیشترین افزایش هزینه را متحمل شده‌اند؛ تورم ماهانه برای دهک اول ۳.۵۷ درصد و برای دهک دهم تنها ۳.۰۷ درصد بوده است.

از سوی دیگر، تورم نقطه‌به‌نقطه خرداد به ۳۹.۴ درصد رسید که نزدیک به مرز ۴۰ درصد است و بالاترین میزان در ۱۸ ماه گذشته به شمار می‌آید. اگر روند فعلی ادامه یابد، تابستان پیش رو احتمالاً با تورم ۴۰ درصدی آغاز خواهد شد.

گروه «سبزی‌ها و حبوبات» با تورم ۶۱.۸ درصدی بیشترین افزایش قیمت نقطه‌به‌نقطه را تجربه کرد. «نوشیدنی‌ها» و «میوه و خشکبار» نیز با تورم‌های ۶۱.۵ و ۵۷.۶ درصدی در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند. در مقابل، «گوشت قرمز و سفید» کمترین تورم نقطه‌به‌نقطه را با ۱۸.۶ درصد ثبت کرد.

علاوه بر این، بخش مسکن و به‌خصوص اجاره‌خانه نقش مهمی در شکل‌گیری شرایط تورمی خرداد داشتند. برآوردها نشان می‌دهد که حدود ۰.۸ درصد از تورم ۳.۳ درصدی خرداد ناشی از افزایش اجاره‌خانه بوده است؛ یعنی سهم اجاره در تورم خرداد حدود ۲۶ درصد بوده است. پس از اجاره، افزایش قیمت «نان و غلات» با سهم ۰.۴ درصدی و «میوه و خشکبار» با سهم ۰.۳ درصدی بیشترین تأثیر را بر تورم ماهانه خرداد داشته‌اند.

در مجموع، روند تورمی در خردادماه و سه ماه نخست سال، زنگ هشدار جدی برای اقتصاد ایران است. ادامه این روند بدون اصلاح ساختاری و سیاست‌گذاری هوشمندانه، می‌تواند پیامدهای نامطلوبی برای معیشت مردم به ویژه اقشار آسیب‌پذیر داشته باشد و ثبات اقتصادی کشور را به خطر اندازد.

تورم خردادماه با ثبت نرخ ۳.۳ درصد نه تنها روند صعودی ماه‌های اخیر را تثبیت کرد، بلکه به‌ویژه در اقلام خوراکی و اجاره‌خانه، فشار قابل توجهی بر دهک‌های پایین درآمدی وارد آورد. این شرایط موجب شده که اقشار کم‌درآمد افزایش هزینه‌های بیشتری نسبت به گروه‌های بالاتر درآمدی تجربه کنند. گروه‌هایی مانند شیر، پنیر، تخم‌مرغ، میوه، خشکبار و نان بیشترین رشد قیمت را داشته‌اند که بخش عمده‌ای از سبد هزینه خانوارهای ضعیف را تشکیل می‌دهد. علاوه بر این، تورم نقطه‌به‌نقطه خرداد به ۳۹.۴ درصد رسید که بالاترین میزان طی ۱۸ ماه گذشته است و نگرانی‌ها را درباره تشدید روند تورم افزایش داده است.

تحلیل‌ها نشان می‌دهد چهار عامل اصلی باعث شکل‌گیری این شرایط نگران‌کننده شده‌اند: افزایش شدید قیمت کالاهای خوراکی، سهم بالای اجاره‌خانه در سبد هزینه خانوارها، ساختار ناکارآمد اقتصادی کشور و احتمال وقوع شوک‌های قیمتی ناشی از سیاست‌های تعدیلی دولت. این عوامل به‌ویژه بر اقشار کم‌درآمد که بخش عمده‌ای از هزینه‌هایشان صرف خوراکی‌ها و مسکن می‌شود، اثرگذار بوده‌اند. براساس گزارش مرکز آمار، تورم ماهانه خرداد نسبت به اردیبهشت ۰.۶ واحد درصد رشد کرده و به ۳.۳ درصد رسیده است. همچنین میانگین تورم ماهانه در فصل بهار امسال ۳.۳ درصد بوده که نسبت به فصل مشابه سال گذشته با میانگین ۲.۷ درصد، حدود ۰.۷ واحد درصد افزایش داشته است. این ارقام نشان‌دهنده شدت گرفتن روند تورمی در ماه‌های اخیر است.

در میان کالاهای «شیر، پنیر و تخم‌مرغ» با تورم ماهانه ۱۰.۱ درصد بیشترین رشد قیمت را ثبت کرد. همچنین «میوه و خشکبار» و «نان و غلات» به ترتیب با تورم‌های ۹.۳ و ۶.۶ درصدی در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند. تورم ماهانه گروه «خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها» به طور کلی ۴.۹ درصد بوده در حالی که برای «کالاهای غیرخوراکی و خدمات» این رقم حدود ۲.۵ درصد گزارش شده است.

مخاطب گرامی

روابط عمومی انجمن صنایع لوازم خانگی ایران در نظر دارد، نظر به قدمت چهل ساله انتشار و توزیع نشریه داخلی انجمن صنایع لوازم خانگی موسوم به پیک شورا و نیز عطف به ارتقاء آن به ماهنامه سراسری تخصصی انجمن با عنوان آینده سازان صنایع لوازم خانگی در میان طیف مخاطبان خود شامل: اعضای انجمن و مدیران و مسئولان کلیه دستگاهها و سازمانهای ذیربط صنعت پیشران لوازم خانگی کشور و نیز در راستای ارتقاء کمی و کیفی و ابعاد محتوایی این رسانه مکتوب دیدگاههای ارزشمند شما مخاطبان گرامی را دریافت و بهره‌برداری نماید. در این راستا مزید امتنان است در مسیر ارتقاء جایگاه این نشریه، پیشنهادات و نقطه نظرات سازنده خود را به روابط عمومی انجمن منعکس فرمایید.

لطفاً پیش از پاسخ دادن به سؤالات زیر گزینه مربوط به خود را انتخاب نمایید:

اعضای انجمن:

محبصول سازان ☐ قطعه سازان

غیر اعضای انجمن:

۱- ارزیابی شما از انتشار اخبار و گزارشات خبری و تصویری، مصاحبه‌های اختصاصی و اخبار پوشش داده شده صنعت لوازم خانگی در این شماره نشریه آینده سازان صنایع لوازم خانگی چگونه است؟

عالی ☐ خوب ☐ متوسط ☐ ضعیف ☐

۲- میزان رضایت شما از محتوای مطالب و مقالات داخلی و خارجی ترجمه شده از منابع مختلف معتبر چقدر است؟

عالی ☐ خوب ☐ متوسط ☐ ضعیف ☐

۳- تا چه میزان نشریه آینده سازان صنایع لوازم خانگی را در انعکاس توانمندی‌ها و معرفی ظرفیتهای اعضای انجمن به دیگر اعضا و مخاطبان این نشریه، مفید و اثربخش می‌دانید؟

عالی ☐ خوب ☐ متوسط ☐ ضعیف ☐

۴- طراحی هنری و صفحه‌آرایی نشریه آینده سازان صنایع لوازم خانگی را جهت ارائه مطلوب محتوای نشریه، چگونه ارزیابی می‌کنید؟

عالی ☐ خوب ☐ متوسط ☐ ضعیف ☐

۵- ارزیابی کلی شما از سطح کمی و کیفی این شماره از نشریه آینده سازان صنایع لوازم خانگی چیست؟

عالی ☐ خوب ☐ متوسط ☐ ضعیف ☐

چنانچه پیشنهادی جهت ارتقاء هر چه بیشتر سطح کمی و کیفی نشریه آینده سازان صنایع لوازم خانگی دارید مرقوم فرمایید.

۰۹۱۲-۵۱۶۴۷۴۵

اجاق القایی

اجاق المنتی

تولید کننده تخصصی
اجاق برقی در ایران

ارائه کننده ۱۸ نوع اجاق برقی در ابعاد مختلف
خدمات پس از فروش گسترده در سراسر ایران

آدرس:

ارومیه، شهرک صنعتی فاز دو، خیابان صنعتگران ۴، خیابان ۳۱

 www.dst-shop.ir

 [dst_home](https://www.instagram.com/dst_home)

۰۴۴۴۱۱۰۰-۰۹۰۰۲۴۰۲۲۳۳

D TV

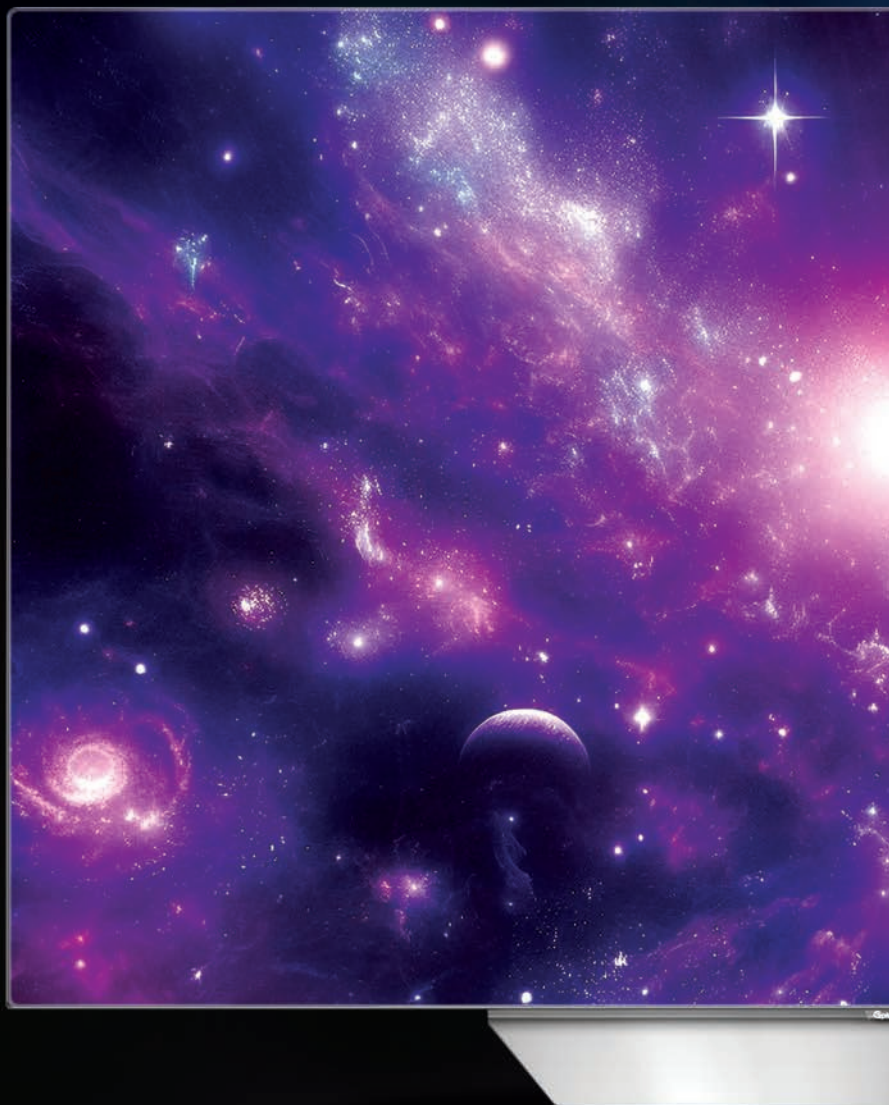
- مجهز به پنل ال جی
- تلویزیون هوشمند Google TV
- کنتراست بی نهایت
- نرخ به روز رسانی تصویر 120 هرتز
- نمایش روان تصاویر پرسرعت MEMC
- نمایش تصاویر با وضوح و جزئیات بیشتر Dolby Vision
- صدای فراگیر و سه بعدی Dolby Atmos

Gplus

OLE

55" 65"
Knight Series

HDMI™ 2.1

آبسال

اونیورسال سابق (تأسیس ۱۳۳۵)

گرمایه در راه است...

همه سال با آبسال

تهران، خیابان هنگام، خیابان دانشگاه علم و صنعت، شماره ۳
فروش: ۷۷۴۵۵۰۹۵ (۰۲۱) - خدمات: ۹۱۰۰۹۰۰۷ (۰۲۱)
www.Aabsalco.com, info@Aabsalco.com

